

ATHENS VOICE

Ωνάσειος Βιβλιοθήκη

Του Δημήτρη Μαστρογιαννίτη

Trainspotting 2

Μιλήσαμε με τους πρωταγωνιστές

Του Κωνσταντίνου Καϊμάκη

Κυριακή στα υπαίθρια παζάρια του Βοτανικού

Της Μαρίας Μανωλέλη

ΤΖΑΝ ΝΤΟΥΝΤΑΡ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΩΡΑΦΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΑΛΑΝΗ

ΣΤΑΘΗΣ ΔΡΑΚΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΣΑΚΑΡΕΛΗ

GUERRILLA GIRLS

LEON

#StoiximanRunningTeam

#iroesGr

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ ΤΡΕΞΕΣΤΗΡΙΞΕ

STOIXIMAN
GR
RUNNING
TEAM

ΣΕ ΘΕΛΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΜΑΣ!

ΓΙΑ ΤΟΝ STOIXIMAN.GR 12ο ΔΙΕΘΝΗ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2017

—
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

12ος Διεθνής Μαραθώνιος
ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

21+ | ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ | ΚΕΘΕΑ: 210-9237777 | ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΜΓΑ

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Ντ. Βλαχοπούλου, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γούναρη, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητράκουλος, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Μ. Κοντοβά, Ι. Μαραγκουδάκη, Μ. Μαρμαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Κ. Νιαμονιτάκη, Α. Νικολάρη, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Ευ. Τσαβδάρη, Δ. Παπαδόπουλος, Η. Παρτσακουλάκη, Γ. Παυριανός, Κ. Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Εικονογραφήσεις Θεόδωρος Μπαργιώτας,
Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart, Β. Γκογκτζιλιάς,
Benoit Paré, art@athensvoice.gr

Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, In Time, Ideal Images,
Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης,
Α. Κούρκουλος, Στ. Καλησπέρης,
Μάρω Κουρή, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης,
Τ. Βρεττός, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάτσος

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυνταξία Ελίζα Συναδινού

Digital Advertising Manager
Αναστασία Μπαρούνη, anastasia@athensvoice.gr

Direct Market Θεοδώρα Θεμελή, Ρούλα Μαντή
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct Market Μαρία Αυγερινού
marketing@athensvoice.gr
Ροή Διαφήμισης Web Ερην Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη,
Μαρία Καραχοντζή

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΤΟ ΞΕΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Το σχεδιάζει ο **Αντώνης Στάβερης**. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1973. Σπούδασε στην ΑΣΚΤ με δάσκαλο τον Δημήτρη Μυταρά. Το 1998 συμμετείχε στο πρόγραμμα Erasmus στην École nationale supérieure des Beaux-Arts στο εργαστήριο του Vladimir Velickovic. Το 2010 κέρδισε το Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών για νέο Έλληνα ζωγράφο κάτω των 40 ετών. Κατά την περίοδο 2010-2012 ήταν Artist in Residency στη Cité internationale des Arts Paris στη Γαλλία. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε 5 ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Έργα του ανήκουν σε ιδιωτικές συλλογές. Ζει στην Αθήνα και στο Βερολίνο. Ως 26/3 στην γκαλερί Φωκίωνος Νέγρη 16 παρουσιάζεται η έκθεσή του «Η αλλόκοτη χλωρίδα της μνήμης».

EDITO

Του Φώτη Γεωργελέ

Νομίζω πως το σημαντικότερο που μας συμβαίνει, είναι ότι χάνουμε το χρόνο. Όλα είναι τώρα. Όλα πρέπει να γίνονται τώρα. Λίγα λεπτά μετά την είδηση του δυστυχήματος στην εθνική οδό, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είχε αρχίσει ο σχολιασμός.

Κάποτε η πρώτη στιγμή ήταν για να μάθεις. Στην Ενημέρωση η πρώτη μέρα, αν όχι η πρώτη εβδομάδα, ήταν για το ρεπορτάζ. Τι συνέβη, πώς συνέβη, ποια είναι τα γεγονότα. Μετά ακολουθούν οι απόψεις. Επί των πραγματικών γεγονότων. Στα social media οι απόψεις είναι ακαριαίες, λεπτά μετά το ατύχημα που είδαν στην τηλεόραση, κάποιοι αρχίζουν να το σχολιάζουν. Γιατί το σχολιάζουν; Γιατί αυτό μπορούσαν να κάνουν, δεν μπορούσαν να ερευνήσουν τις αιτίες. Κι αφού αυτό μπορούσαν, αυτό έκαναν. Γιατί κάτι πρέπει να κάνεις στο φέιςμπουκ κάθε λεπτό, αν δε κάνεις, δεν υπάρχεις. Αφού στα social media οι αναλύσεις είναι σε απόσταση λεπτών, τα ΜΜΕ αναγκαστικά επιταχύνουν, ακολουθούν σε λίγες ώρες. Πιο γρήγορα, πιο πρόχειρα.

Τι είδος ανθρώπου είναι αυτό που δημιουργείται, το οποίο δεν παίρνει το χρόνο του για να αντιδράσει, το οποίο στο ίδιο περιορισμένο χρονικό όριο νομίζει ότι μπορεί να μάθει, να ξαφνιαστεί, να σοκαριστεί, να λυπηθεί και να αναλύσει ταυτόχρονα; Ο οργανισμός υποχρεώνεται να επιταχύνει τις αντιδράσεις του, μειώνεται ο διαθέσιμος χρόνος για την επεξεργασία των νευρικών ερεθισμάτων. Αύξηση και επιτάχυνση νευρικών ερεθισμάτων, μείωση χρόνου αντίδρασης. Τι συμβαίνει όταν στο βομβαρδισμό ερεθισμάτων υποχρεώνεσαι να ανταποκριθείς ακαριαία γιατί αλλιώς δεν υπάρχεις στην παγκόσμια οθόνη, όπου όλα συμβαίνουν αστραπιαία; Μείωση της ευαισθησίας. Αυτής της απαραίτητης, ανθρώπινης πλευράς η οποία, αφού πληροφορηθείς, αφού συγκινηθείς, θυμώσεις, αφού καταλαγιάσουν όλα μέσα σου, αφού καταλάβεις, σου επιτρέπει να επικοινωνήσεις με τον άλλο, σου επιτρέπει να νιώθεις. Τι είδος θα είναι ο αυριανός άνθρωπος; Δεν ξέρουμε ακόμα. Τελικά, ήταν σωστό, το Μέσον ήταν το μήνυμα.

Στην ενημέρωση ως επάγγελμα, όλοι έχουμε ακούσει τη φράση αυτή από κάποιον μεγαλύτερο: Όχι την «πρώτη σκέψη του συντάκτη». Όχι δηλαδή την αδούλευτη σκέψη, το πρώτο πράγμα που σου περνάει από το μυαλό. Όχι άλλες κοινοτοπίες. Τα κοινωνικά δίκτυα είναι ένας ωκεανός της κοινοτοπίας. Δεν υπάρχει κανένας φραγμός, κανένας διακόπτης μεταξύ της πρώτης σκέψης και του post. Η ανάγκη να είσαι παρών επιβάλλει την άμεση ανταπόκριση. Η ταχύτητα σπανίως επιτρέπει ολοκληρωμένη, βαθύτερη σκέψη. Η κοινοτοπία, τι κακό πράγμα η ταχύτητα, συναγωνίζεται την αυτοαναφορικότητα: Έμαθα την είδηση την ώρα που έτρωγα παστίτσιο. Μου έπεσε το πιρούνι, αναλύθηκα σε δάκρυα. Άτυχο παλικάρι.

Στο λίγο χρόνο, όταν δεν υπάρχει καιρός να διαμορφώσεις αντίληψη επί των κάθε φορά μοναδικών δεδομένων, τότε αναγκαστικά αναπαράγεις τις ήδη παγιωμένες αντιλήψεις. Κλισέ που εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση. Ήταν πράγματι εντυπωσιακό πώς δημιουργούνται για μια ακόμα φορά τα στρατόπεδα, λες και πρέπει να διαλέξουμε, είτε μπορούμε να πηγαίνουμε με 200, είτε οι πλούσιοι με ακριβά αυτοκίνητα είναι δολοφόνοι. Δεν μιλάω για τους πολιτικούς που εμπορεύονται τον κοινωνικό φθόνο, που τόσα χρόνια τώρα εργαλειοποιούν το μίσος και διαλύουν την κοινωνία. Είναι θλιβεροί αλλά προβλέψιμοι, έρχονται από το παρελθόν. Το πραγματικά καινούργιο είναι η φύση των νέων μέσων, η μορφή της σημερινής επικοινωνίας η οποία καταργεί μεν δημοκρατικότατα τους φραγμούς, αλλά δεν έχει ακόμα εφεύρει το φίλτρο που θα φρενάρει την πρώτη, τη βλακώδη, την κοινότοπη, την αδούλευτη, την ταπεινή σκέψη, πριν διαδοθεί δημόσια.

Και πριν έτσι ήμασταν οι άνθρωποι. Θα πούμε μια σαχλαμάρα, ανέξοδα ανάμεσα στους φίλους μας. Το παλιόπαιδο, το πλουσιόπαιδο, το παλικάρι, ο λαϊκός ήρωας. Θα αναπαράγουμε τον ήδη διαμορφωμένο κόσμο μας. Μια Πόρσε έχει πολλές αναγνώσεις, ο οδηγός μπορεί να είναι «δολοφόνος» ή να θρηνούμε για το χαμό του τραγουδιστή «λαϊκού ειδώλου». Η υπερβολική ταχύτητα δεν είναι ίδια για όλους, κάποτε είναι απλώς «άτυχη στιγμή». Ο τόνος που δίνουν τα media διαμορφώνει τις αντιδράσεις. Κάθε γεγονός όμως είναι μοναδικό, πώς να μιλήσεις αν δεν ξέρεις; Ακόμα και τα ίδια γεγονότα μπορούν να αντιμετωπιστούν διαφορετικά. Να πεις ένα 24χρονο παιδί «ταξικό δολοφόνο» ή να κουνήσεις το κεφάλι στωικά όπως ο δυστυχημένος πατέρας, «ένα παιδάκι ήταν κι αυτό που το κλαίει η μανούλα του, λες και το 'θελε». Δεν τον αθώνει, απλώς δεν επέτρεψε στον εαυτό του την εύκολη αντίδραση.

Πόσοι μπορούν να το κάνουν; Κάποτε, πριν από αυτό τον καινούργιο ακαριαίο κόσμο, είχαμε το χρόνο για δεύτερες σκέψεις. Είχαμε δίπλα μας ένα φίλο, τον άνθρωπό μας, που θα έβαζε ένα φρένο. Οι κουβέντες καφενείου θα έμεναν στο καφενείο, ιδιωτικές. Μια λάθος κουβέντα, μια σκληρότητα, μια βλακεία, μια κοινωνική αναλγησία, μια κακία που θα πετάξεις στη συζήτηση και κάποιος θα σου βάλει τις φωνές, θα σε μαζέψει, θα εκτονωθείς, θα χαμογελάσεις. Έτσι είμαστε οι άνθρωποι. Λέμε και μια κουβέντα παραπάνω, όταν δεν μας ακούει κανείς. Τώρα αυτό το φίλτρο δεν υπάρχει. Έχεις μπροστά σου μόνο μια μικρή οθόνη κι ένα πληκτρολόγιο. Και βιάζεσαι. Το τάιμλαϊν σου ήδη έχει πάρει φωτιά, πρέπει να πεις κάτι, μόνο εσύ λείπεις. Μη βιάζεσαι. Δεν χρειάζεται να είσαι παντού. Δεν χρειάζεται να έχεις άποψη για τα πάντα. Μερικές φορές οι άνθρωποι πρέπει να σιωπούν. Για να νιώσουν απλώς τον πόνο των άλλων. **Α**

Παπούς και γιαγιά κάθονται στο εστιατόριο γνωστού καταστήματος με είδη σπιτιού. Η γιαγιά βγάζει το κινητό και καλεί:

«Ελα, Μαίρη, φάγαμε μόλις τώρα. Ε, τι φάγαμε. Ό,τι τρώμε κάθε φορά, εκείνα τα πλαστικά κεφτεδάκια, ψεύτικες πατάτες με διάφορες σάλτσες χρώματα και ριζότο γαρίδες σκέτη λάσπη. Ναι, τώρα ο μπαμπάς πάει να φέρει καφέδες και γλυκά... Καλά, καλά, θα σε ξαναπάρω».

(Σπύτα, Παρασκευή μεσημέρι)

Παρεάκι (άνεργων) γύρω στα 30-35 βολτάρει στο ίδιο κατάστημα με είδη σπιτιού. Περνώντας από το τμήμα τραπεζαρίας πετάγεται ένας και λέει:

«Να ρε σε, εδώ έχει τζάμπα τραπέζια, τζάμπα καρέκλες, εδώ να ερχόμαστε πλέον να κάνουμε τα μίτινγκ μας για τα ανύπαρκτα πρότζεκτ των ανύπαρκτων εργασιών μας, χα χα χα».

(Σπύτα, Παρασκευή μεσημέρι)

Φίλες συναντιούνται στο δρόμο. Προφανώς είχαν πολύ καιρό να βρεθούν και αρχίζουν φιλιά, αγκαλιές και αγάπες, ενώ λέει η μία στην άλλη μέσα στη χαρά:

«Καλέ, πάχυνες! Πάχυνες ΠΟΛΥ!»

(Αγία Παρασκευή, Παρασκευή απόγευμα)

Αεροδρόμιο Ελ.Βενιζέλος, στις αναχωρήσεις. Δύο άγνωστες αναμεταξύ τους κοπέλες, φιλοσυζητούν. Η μία είναι ελληνοαμερικανίδα με έντονη προφορά ξένης και η άλλη Αθηναία.

Ελληνοαμερικανίδα: *Εδώ στην Ελλάδα που μένετε;*
Αθηναία: *Στα Εξάρχεια.*

Ελληνοαμερικανίδα: *Ω, κι εμένα ο πατέρας μου είναι από χωριό.*

(Σπύτα, Σάββατο πρωί)

Μιλάνε δύο φιλοκατεστραμμένοι ζοάρηδες στη στάση του μετρό:

«Φίλε, έκανα βλακεία και δεν κράτησα το γραφείο κηδειών του πατέρα μου. Έχεις δει εσύ κανένα γραφείο να έχει φαλήρει, ρε συ; Αφού πεθαίνουν κάργα οι μαλάκες...»

...Και τώρα που θα τους καίνε, άλλα φράγκα κι από κει... Άσε, σου λέω, έκανα μεγάλη μαλακία και δεν τον άκουσα το γέρο μου, ρε γαμώτο... και τώρα ψάχνω και κυνηγάω μεροκάματα σαν κοράκι!»

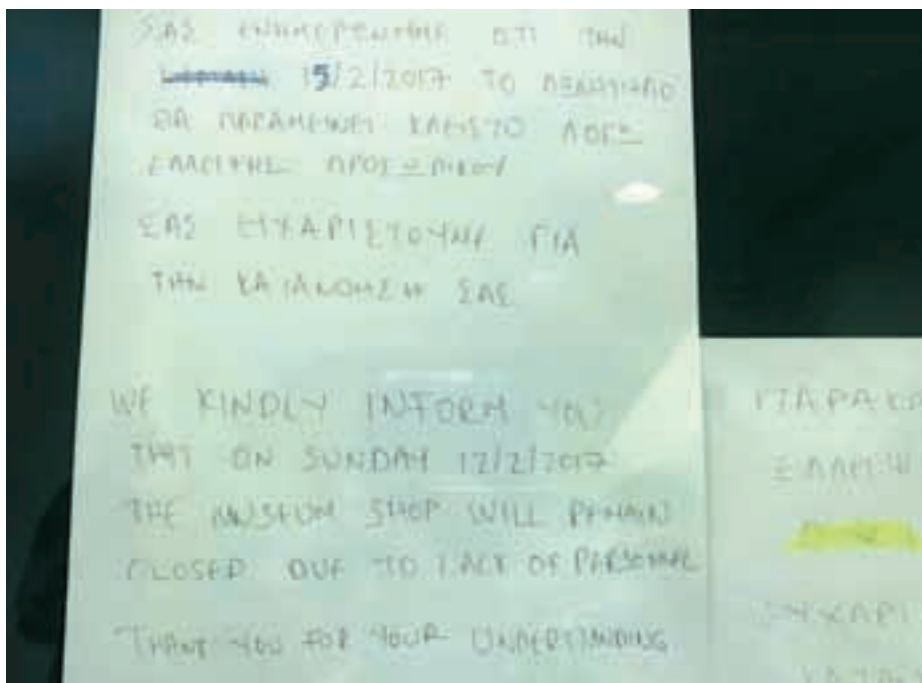
(Μοναστηράκι, Δευτέρα απόγευμα)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο

Προσεγγμένη και καλογραμμένη (!) ανακοίνωση με τα προβλήματα του κλάδου

(το ανέτρησε ο Νίκος Βατόπουλος στο fb)

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΥΛΟΥΜΑ ΣΕ ΕΝΑ TWEET

«Έχω κάνει τασάκι ένα μύδι».
(@thalakii)

ΟΣΚΑΡ ΛΑΓΑΝΑΣ

Στο φούρνο του Τάκη στην Ακρόπολη και στο Yoleni's στη Σόλωνος.

ΝΙΚΟΣ ΔΡΑΝΔΑΚΗΣ

Ο ιδρυτής της Taxibeat έκανε το deal της δεκαετίας με την Daimler.

ZARO'S

Το καλύτερο εμφιαλωμένο νερό στον κόσμο είναι ελληνικό από τον Ψηλορείτη. Απέσπασε το Χρυσό βραβείο από τον παλαιότερο και μεγαλύτερο παγκόσμιο διαγωνισμό γευσιγνωσίας νερού (Berkeley Springs International Water Tasting) στη Βιρτζίνια των ΗΠΑ.

Ο ΜΕΡΑΚΛΗΣ

Υπάρχει άνθρωπος που την Τοικνοπέμπτη παρήγγειλε 33 μερίδες κεμπάμπ!
(από στοιχεία που μας έδωσε το e-food.gr)

ΣΙΝΕ ΑΑΒΟΡΑ

Καθαρά Δευτέρα, που έπαιζε το βραβευμένο «Moonlight», είχε φουλάρει το μαγαζί, δεν έπεφτε καρφίτσα.

ΤΕΛΕΤΗ ΟΣΚΑΡ

Όσκαρ σεναρίου θα πρέπει να πάρει η ίδια η ατυχία μ' αυτό το απρόοπτο φινάλε που τους έστριψε στο παρά πέντε.

ΟΧΙ ΠΙΑ ΧΑΡΤΑΕΤΟΙ

Μόνο drones.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ ΤΟ 2018

Αντε τώρα να φτιάξεις βαλίτσα για αυτό τον προορισμό.

ΟΙ ΜΑΡΟΥΛΟΣΑΛΑΤΕΣ ΤΩΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ

Μα ποιος μπορεί να φάει ένα μαρούλι που είναι κομμένο σε μέγεθος τραπεζομάντιλου;

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

Πρώτα θα κατοικηθεί ο Άρης και μετά θα εφαρμοστεί εδώ.

SHOPPING STAR

Η μόδα ντυμένη «κακομοίρα».
(στον Alpha)

Η ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ ΑΛΛΑΖΕΙ ΟΝΟΜΑ

...και γίνεται Άμεση Παρέμβαση. Γιατί δεν την ονομάζουν «Εφτασεεεε»;

ΤΟ ΦΟΒΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΟ

Είδαμε το χειρότερο. Σταθήκαμε σ' αυτό.
(περισσότερο απ' όσο έπρεπε)

ΤΗΝ ΑΤΥΧΙΑ ΜΟΥ

Τώρα που τέλειωσε η λιτότητα αρχίζει η Σαρακοστή.

Τους ξέρεις;

Πίσω από ένα γνωστό ψευδώνυμο κρύβεται ένα αληθινό και άγνωστο όνομα

Αλέξια → Αλεξία Βασιλείου

Άλκισις Πρωτοψάλτη →

Σεβαστή Αττικιουλέζ

Άντζελα Δημητρίου → Αγγελική Κιουρτσάκη

Αντώνης Ρέμος → Αντώνης Πασχαλίδης

Αρλέττα → Νικολέτα Τσάμπρα

Αφροδίτη Μάνου → Αγγελοπούλου

Βασίλης Καρράς → Βασίλης Κεσογιάννης

Βίκυ Λέανδρος → Βασιλική Παπαγεωργίου

Γιάννης Πάριος → Γιάννης Βαρθακούρης

Γιάννης Πλούταρχος → Γιάννης Κακοσαΐος

Γιάννης Φλερύ → Γιάννης Παπαντωνόπουλος

Γιώργος Αλκαίος → Γιώργος Βασιλείου

Γιώργος Νταλάρας → Γιώργος Νταράλας

Γιώτα Λύδια → Παναγιώτα Μονταράκη

Γλυκερία → Γλυκερία Κωστούλα

Γρηγόρης Βαλτινός → Γρηγόρης Ιωακειμίδης

Δάκης → Βρασίδης Χαραλαμπίδης

Δέσποινα Βανδή → Δέσποινα Μαλέα

Δήμητρα Παπίου → Δήμητρα Στεγιαννίδου

Δημήτρης Μπάσης → Δημήτρης Μπιμπάσης

Δούκισσα → Δούκισσα Φωταρά

Ειρήνη Μερκούρη → Ειρήνη Χαλιλοπούλου

Ειρήνη Παππά → Ειρήνη Λελέκου

Ελένη Βιτάλη → Ελένη Λαβίδα

Ελένη Δήμου → Ελένη Γκικοδήμου

Ελπίδα → Ελπίδα Καραγιαννοπούλου

Έλβα Λιβικού → Αμαλία Κοζύρη

Καίτη Γκρέυ → Αγγελική Καλαϊτζή

Κατερίνα Γιουλάκη → Κατερίνα Γιουβαλάκη

Κατίνα Παξινού → Αικατερίνη Κωνσταντοπούλου

Κώστας Κακαβάς → Κώστας Καράλης

Κώστας Μακεδόνας → Κώστας Πάκας

Λευτέρης Πανταζής → Λευτέρης Παγκοσίδης

Λιζέττα Νικολάου → Ελισάβετ Κατκαρίδου

Λίντα Άλμα → Ελένη Μαλιούφα

Λίτσα Διαμάντη → Ευαγγελία Κοσμίδου

Λουδοβίκος των Ανωγείων → Γιώργος Δραμουντάνης

Μελίνα Κανά → Μελίνα Κανατά

Μπέμπα Μπλανς → Αγγελική Μούτσου

Πέγκυ Ζήνα → Παναγιώτα Χρυσικοπούλου

Τζένη Βάνου → Ευγενία Βραχνού

Τέρης Χρυσός → Λευτέρης Χρυσόγελος

Φίλιππος Σοφιανός → Φίλιππος Ζούκας

Χάρης Αλεξίου → Χαρίκλεια Ρουπάκα

Χρήστος Δάντης → Χρήστος Βλαχάκης

LEON

Επιμέλεια: Γιάννης Νένες

Γιατί ήρθες ή πώς βρέθηκες στην Αθήνα;

Γεννήθηκα στο Λονδίνο και μετά από λίγους μήνες οι γονείς μου ήρθαν στην Αθήνα. Νιώθω πολύ τυχερός που μεγάλωσα σε αυτό το σημείο του πλανήτη.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη...

Το ότι περιβάλλεται από βουνά και καταλήγει στη θάλασσα. Το φως της, το οποίο το συναντάς σε λίγα μέρη του κόσμου. Η συνύπαρξη του αρχαίου με το σύγχρονο.

Τα 3 πράγματα που, αν έλειπαν, θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη...

Ένα οργανωμένο κοινωνικό κράτος το οποίο θα μεριμνούσε για τους εκατοντάδες άστεγους και θα δημιουργούσε κέντρα απεξάρτησης. Το κυκλοφοριακό χάος και τα σκουπίδια.

Η πρώτη δουλειά που έκανες στην Αθήνα;

Μουσικός.

Το πρώτο σου διαμέρισμα;

Το πρώτο μου διαμέρισμα στο κέντρο ήταν στην περιοχή του Μουσείου, στα Εξάρχεια. Έμεινα εκεί σχεδόν μια δεκαετία και στο υπόγειο έφτιαξα το στούντιό μου, στο οποίο δουλεύουμε μέχρι σήμερα.

Η πιο τρελή αθηναϊκή ιστορία που έχεις ακούσει/ζήσει...

Περπατούσα στο δρόμο φορώντας κουκούλα και στο χέρι μου κρατούσα την κιθάρα μου σε μια μαύρη θήκη. Διέσχισα το δρόμο και καθίσα πίσω από ένα jeep για λίγα λεπτά. Για κακή μου τύχη, χωρίς να το γνωρίζω, το αυτοκίνητο ήταν ενός πολιτικού. Ξαφνικά πετάγεται μπροστά μου ένας ειδικός φρουρός με το πολυβόλο στραμμένο στο κεφάλι μου ουρλιάζοντας "ψηλά τα χέρια, μην κουνιθείς... άνοιξε σιγά-σιγά τη θήκη". Πάγωσα από τον τρόμο, τα δευτερόλεπτα εκείνα μου φάνηκαν αιώνες. Το μόνο που πρόλαβα να σκεφτώ είναι οτι θέλω να ζήσω κι άλλο. Ήταν και αυτός σε πανικό, φανερά ταραγμένος. Άνοιξα τη θήκη και είδε την κιθάρα...

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος/θόρυβος;

Η λατέρνα και οι κραυγές που φωνάζουν «γκολ» και ακούγονται από τα μπαλκόνια.

Ποιο είναι το (ελληνικό, παλιό ή καινούργιο) γκρουπ που δικαιούται να γράψει το σάουντρακ της Αθήνας;

Οι Στέρεο Νόβα και τα Ξύλινα Σπαθιά.

Ποιος ήταν ο καλύτερος δήμαρχος στα χρόνια που ζεις στην Αθήνα;

Ο καλύτερος μέχρι τώρα ήταν ένας συμπαίκτης μου στην ομάδα ποδοσφαίρου τον οποίο όλοι φώναζαν δήμαρχο.

Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο;

Σίγουρα όχι το DNA του. Είναι οι εμπειρίες, η σύνδεση με ανθρώπους και η αγάπη γι' αυτό τον τόπο.

Πού αλλού θα μπορούσες/ήθελες να ζήσεις στην Ελλάδα;

Ονειρεύομαι να ζήσω σε ένα νησί για κάποιο διάστημα. Πάντα έχω στο μυαλό μου την Κέρκυρα, την οποία λατρεύω, αλλά επίσης με συναρπάζει η ιδέα του να μείνω χειμώνα σε ένα μικρό νησί του Αιγαίου.

Το καλύτερο σύνθημα που έχεις δει σε αθηναϊκό τοίχο;

«Οι παππούδες μας πρόσφυγες, οι γονείς μας μετανάστες, εμείς ρατσιστές;»

Ποια ήταν η καλύτερη περίοδος της ζωής σου στην Αθήνα;

Κάθε περίοδος έχει τη χάρη της, αλλά δεν μου αρέσει να στέκομαι πολύ στο παρελθόν.

Είμαι της άποψης ότι η καλύτερη περίοδος είναι τώρα.

Ποιο είναι το καλύτερο μέρος για να απομονώνεσαι στην Αθήνα;

Αναζητώ τη φύση μέσα στην πόλη. Μου αρέσει να ηγαίνω στο βουνό ή κοντά στη θάλασσα.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα;

Θα απαντούσα σε ευχές!

Πού ζεις τώρα;

Όποτε βρίσκομαι στην Αθήνα μένω σε ένα διαμέρισμα στο Παγκράτι και είναι υπέροχα!

Ποιο είναι το αγαπημένο σου εστιατόριο στην Αθήνα;

Αυτό τον καιρό είναι το Μαύρο Πρόβατο στο Παγκράτι.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου μπαρ;

Οπουδήποτε συναντώ τους φίλους μου.

Αν η Αθήνα ήταν ποτό, ποιο θα ήταν αυτό;

Κόκκινο κρασί.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου;

Η εσωστρέφεια και ο συντηρητισμός απέναντι στο νέο και το διαφορετικό.

Ο Leon είναι τραγουδοποιός και αυτό τον καιρό ετοιμάζει τον τρίτο προσωπικό του δίσκο με παραγωγή τον David Kosten (Bat for Lashes, Marina & the Diamonds). Το πρώτο single στην Ελλάδα θα κυκλοφορήσει τον Μάρτιο του 2017 από τη Minos EMI. Τον ίδιο μήνα είναι προγραμματισμένη και η περιοδεία του στην Ελλάδα και τη Μεγάλη Βρετανία.

ΦΩΤΟ: MIKE MASSARO

Μουσική
Μάρτιος 5

sgt.gr/music

OpenDay

Η Μουσική Σχολή της Νέας Υόρκης

ONASSIS
ΣΤΕΓΗ

Μια Κυριακή ανοιχτή για όλους. Έλα, άκου, δεξ.
Ζήσε την εμπειρία της σύγχρονης μουσικής στη Στέγη.

Στο πλαίσιο:

interfaces

Με την υποστήριξη από το πρόγραμμα «Ευρωπαϊκή Ένωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Η ελληνική πολιτική απέκτησε το περιοδικό που της αξίζει!

Όλα τα hot κουτσομπολιά, τα παρασκήνια και οι κόντρες!

Ουάου! Κυκλοφόρησε το νέο, καυτό Greek Politics

Πιπεράτες δηλώσεις που αναστατώνουν και συζητιούνται, φρέσκες κόντρες των αγαπημένων πρωταγωνιστών της πολιτικής show biz και όλες οι τελευταίες εξελίξεις από τα δημοφιλή σίριαλ της Βουλής με καυτό παρασκήνιο. Όλα αυτά και πολλά περισσότερα στο περιοδικό που πιάνει το σφυγμό του νέου ψηφοφόρου και που μιλάει επιτέλους τη γλώσσα του! Αυτή την εβδομάδα θα βρείτε μια συνέντευξη-ποταμό του Αλέξη Τσίπρα για το τραπεζικό σύστημα και την κρίση, όπου ο πρωθυπουργός εξηγεί ότι όλα ξεκίνησαν όταν οι τράπεζες δεν είχαν πλέον χρήματα και αναλαμβάνει να μας οδηγήσει στην έξοδο από την κρίση μόλις γεμίσουν πάλι λεφτά τα ΑΤΜ!

Επίσης όλες οι λεπτομέρειες για το νέο σύστημα υπολογισμού των τελών κυκλοφορίας με το νέο ειδικό φόρο πρόκλησης ταξικού ατυχήματος στα αυτοκίνητα μεγάλου κυβισμού.

Και όπως πάντα στο τεύχος που κυκλοφορεί θα βρείτε τη συνηθισμένη πλούσια ύλη με τα πολιτικά θέματα της εβδομάδας και τα καυτά παρασκήνια από την αξιολόγηση.

Network Challenge

Ισχύει μέχρι εξαντλήσεως των αποθεμάτων. Το 1GB ισχύει για 7 ημέρες από τη στιγμή αγοράς.

ΔΕΙΞΕ ΠΟΙΟΣ ΕΙΣΑΙ

ΔΕΞΟΥ ΤΟ NETWORK CHALLENGE

Πάρε από ένα κατάστημα τη δική σου WIND Sim card με **1GB ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ** και χωρίς καμία δέσμευση, τερμάτισέ την και ζήσε την εμπειρία.

Καταστήματα **WIND** | 1260 | www.wind.gr

WIND

Οι αδερφοφάδες της Κεντρικής Επιτροπής

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Η ωρίμανση των αντιθέσεων στον κομματικό κορμό του ΣΥΡΙΖΑ χρειάστηκε δύο μόλις χρόνια για να ολοκληρωθεί. Πιστό στην παράδοση της Αριστεράς, το κυβερνητικό κόμμα ακολούθησε το δρόμο της ανάλωσης σε εσωτερικές αναμετρήσεις θυλάκων κομματικής εξουσίας και σύγκρουσης. Ήταν αναπόφευκτο. Το ζήτημα δεν αφορά μόνο τη νομή της εξουσίας, όπως ανιστόρητα διατείνονται οι αντίπαλοι της Κουμουνδούρου. Αφορά κυρίως την πατροπαράδοτη μάχη επιβολής πολιτικής άποψης και της διαμόρφωσης στεγανών μεταξύ φραξιών. Η διαμόρφωση της εσωκομματικής γεωγραφίας καταλήγει στην κατανομή κομματικών φρέουδων και άρα στη νομιμοποίηση προσώπων και μηχανισμών που εκπροσωπούν την κατανομή των ρόλων σε αυτή την ιδιότυπη κομματική φρεουδαρχία. Σε κόμματα της δομής του ΣΥΡΙΖΑ αυτή η εσωστρεφής κομματική ζωή αποτελεί και γονιδιακό στίγμα της ύπαρξής του.

Το ολέθριο και, κατά πολλούς παρατηρητές της εσωκομματικής γεωγραφίας στην Κουμουνδούρου, νομοτελειακό σφάλμα της ομάδας εξουσίας του Μαξίμου ήταν να εγκαταλείψει στα χέρια άλλων το κόμμα. Αυτό συνέβη όχι μόνον λόγω αδυναμίας της «ομάδας Τσίπρα» στο Μαξίμου. Αλλά και για λόγους «ιστορικού αναπόφευκτου». Έχουν συσσωρευθεί πλέον τόσες αντιθέσεις και τόσες αμφισβησίες ως προς την πολιτική προσέγγιση της διαχείρισης των προβλημάτων. Θα ήταν πρωτοφανές οι αντιθέσεις αυτές να μην εκφράζονταν ομαδικά ή διά αντιπροσώπων.

Η προσωπική διαβούλευση μεταξύ Νίκου Φίλη και Τσακαλώτου εν μέσω «αφωνίας» του δεύτερου και πολιτικής κριτικής του πρώτου σε πολύ κρίσιμα ζητήματα (στρατηγικές επιλογές, εξοπλισμοί, συμμαχίες) ενίσχυσε την αίσθηση ότι στην Κουμουνδούρου οικοδομείται μηχανισμός ελέγχου του Μαξίμου. Αν κανείς προσθέσει το αίτημα Τσακαλώτου περί κομματικής επιτροπείας επί της κυβέρνησης της οποίας είναι σημαίνον στέλεχος, τότε το ζήτημα προσαρμόζεται ιδιαίτερα σοβαρές διαστάσεις.

Ορισμένοι επιμένουν να εξηγούν την πολιτική συμπεριφορά του Νίκου Φίλη ως εκδικητική. Θέλουν να πιστεύουν πως η προσωπική πικρία του εκ της αποπομπής του προσανατολίζει και τη συμπεριφορά του. Καθόλου πειστική αυτή προσέγγιση. Άλλωστε ως εξήγηση αδικεί την ίδια την ιστορία της Αριστεράς όπου ποτέ δεν έπαιξαν κυρίαρχο ρόλο οι προσωπικές ψυχολογίες. Αντίθετα. Το μοτέρ της κομματικής δυναμικής ήταν πάντα οι μηχανισμοί και οι ομαδικές συσπειρώσεις γύρω από αυτούς.

Ο Αλέξης Τσίπρας παρά τις προσπάθειές του αντελήφθη κατά το πρόσφατο συνέδριο και στη συνέχεια κατά τη συγκρότηση της Κεντρικής Επιτροπής πως κόμμα και Μαξίμου αποτελούν διαφορετικές και εν δυνάμει αντιθετικές οντότητες. Όπως υποστηρίζουν οι Κασσάνδρες, ο Αλέξης υπέπεσε στο σφάλμα να αφήσει το κόμμα στον Φίλη. Δυστυχώς για τον Αλέξη ο έμπειρος επί των κομματικών Νίκος ξέρει πολύ καλά αυτή τη δουλειά. Ίσως να είναι και η μοναδική δουλειά που την ξέρει τόσο καλά. Ο Αλέξης υπέπεσε και σε ένα δεύτερο σφάλμα. Φρόντισε να περιβάλει τον Νίκο Φίλη με πλήρη αριστερή νομιμοποίηση αποδεχόμενος την

αποπομπή του λόγω απαίτησης Καμμένου και κατόπιν της εξύφανσης της πολιτικής εκτέλεσης διά της πολυκρότου και αποτελεσματικότητας συνέντευξης του Αρχιεπισκόπου. Πρόκειται για εκτέλεση πολιτικού συμβολαίου.

Η υπόθεση Τσακαλώτου έπεται μεν αλλά επί της ουσίας διαθέτει ανάλογα χαρακτηριστικά. Δεν αποέμφωθη, πλην όμως «κουρεύτηκε» και μάλιστα δημοσίως. Η υπόθεση του τελευταίου Eurogroup δεν αφήνει πολλά περιθώρια ερμηνειών. Το Μαξίμου διά του Χουλιαράκη διαχειρίζεται το μείζον αφήνοντας στον Τσακαλώτο να διαχειριστεί μόνος τη φθορά του.

Προηγήθηκαν δύο συμβάντα. Η ερώτηση στη Βουλή από τους «53» για το Ελληνικό με συμβαλλόμενο τον Νίκο Φίλη και η ατυχεστάτη ως προς τη διαχείρισή της ερώτηση του Φίλη για τα εξοπλιστικά του Καμμένου. Έμεινε τελικά μόνο η «λαλίστατη» φωτογραφία των Τσίπρα - Τσακαλώτου στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος και το από Βουλής «άδειασμα» του Τσακαλώτου από τον πρωθυπουργό του με τη δημοσιοποίηση της πρωθυπουργικής πικρίας για εκείνο το περίφημο «Ούτε ένα ευρώ επιπλέον μέτρα».

Υπό διαφορετικές συνθήκες ο κ. Τσακαλώτος θα έπρεπε να είχε υποβάλει την παραίτησή του. Αυτά όμως συμβαίνουν σε αστικά κόμματα (αν συμβαίνουν). Προτίμησε να προσφύγει στην αγκαλιά της κομματικής (Φίλιας) θαλπωρής. Ο Αλέξης Τσίπρας δεν κινδυνεύει ούτε από τον Κυριάκο Μητσοτάκη μετά και την πολύ πρόσφατη συσπείρωση των Καραμανλικών, αλλά και την ιδιαίτερα, οψίμως δυναμική επανάκαμψη του Σαμαρά. Δεν κινδυνεύει ούτε από τους δανειστές, πόσω δε μάλλον από τον Σόιμπλε. Δεν κινδυνεύει ούτε από τους Αμερικανούς. Ο Αλέξης Τσίπρας αντιλαμβάνεται πως ο σοβαρός κίνδυνος προέρχεται από την Κουμουνδούρου. Ακόμη αναλογίζεται καθήκον το πόσο εύκολα ανετράπη ο Γιώργος Παπανδρέου εν μία νυκτί από ομάδα βουλευτών του. Το πόσο κανείς δεν «έκλαψε» για την απώλεια του γιου του ιδρυτή. Ο Τσίπρας ακόμη αναλογίζεται το πόσο εύκολα απέπεμψε από την εξουσία τον Αντώνη Σαμαρά. Πόσο «γλυκά» ανάρτησε τον Αλαβάνο. Πόσο αποτελεσματικά άλλαξε το «Όχι» σε «Ναι». Διαισθάνεται λοιπόν το πόσο εφικτή είναι και η δική του ανατροπή αλλά και πόσο «γυμνή» είναι η αυτοδύναμη κυριαρχία του στο Μαξίμου.

Έμεινε για το τέλος και μία τρίτη σύνθετη περίπτωση. Αυτή του υπουργού Εξωτερικών. Δύσκολα μπορεί να κρυφτεί πια η αντίθεσή του με το Μαξίμου ως προς τη διαχείριση της υπόθεσης των «8» αλλά και των υπολοίπων «2» στην Ορεστιάδα. Ή τη διαχείριση της υπόθεσης των δύο Μουφτιδών στη Θράκη. Θα πρόσθετε κανείς και την αδυναμία του κ. Κοτζιά να παρακολουθήσει την κλιμακούμενη αμετροέπεια του Πάνου Καμμένου ως προς τα ελληνoturκικά. Ο Νίκος Κοτζιάς δεν διαθέτει κομματικά ερείσματα ανάλογα των Φίλη και Τσακαλώτου. Ιδιαίτερα ως προς τον πρώτο. Διαθέτει, όμως, κάτι άλλο. Την δυναμική της σωρευτικής διαδικασίας. Μία δυναμική που θα παίξει καταλυτικό ρόλο κατά την ημερομηνία λήξης του μορφώματος «ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ». Η Αριστερά τελικά δεν είναι σε θέση να διαχειρίζεται εξουσίες. Είναι εξαιρετικά ικανή να διαχειρίζεται αντιπολιτευσεις. Πιθανόν μάλιστα τα στελέχη της να είναι ευτυχέστερα ως αντιπολιτευόμενοι μηχανισμοί παρά ως συμπολιτευόμενοι ψηφοφόροι στη Βουλή σε ρόλο αχθοφόρου. **Α**

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ (d.fyssas@gmail.com)

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΝΑΡΗ

Περνούσα τελευταία απ' το πλήρως αναπαλαιωμένο μέγαρο Δεληγιώργη που επί χρόνια φιλοξενούσε την «Ταινιοθήκη της Ελλάδας» (η οποία τώρα έχει στεγαστεί στην παλιά «Λαΐδα», γωνία Ιεράς Οδού και Μεγάλου Αλεξάνδρου, αλλά σε ολόκληρο πλέον το ανακαινισμένο κτίριο). Θυμήθηκα τις προβολές δεκαετιών πριν, σε συνθήκες από «σπαρτιάτικες» και πέρα. Ανοιξα το www.eie.gr, «Αρχαιολογία της πόλεως των Αθηνών», και βρήκα τα εξής: «1890, βάσει σχεδίων του αρχιτέκτονα Ernst Ziller (1837-1923)... Εκλεκτικιστικού ρυθμού, με ιδιαίτερο χαρακτηριστικό τους, αρκετά πρωτοποριακούς για την εποχή, τοξωτούς θόλους (που θεωρούνται στοιχείο Art Nouveau) στα ανοίγματα του πρώτου ορόφου και στο υπερυψωμένο πρόπυλο της κυρίας εισόδου, προς την οδό Κανάρη, σε αντίθεση με τα απλούστερα νεοκλασικά υπέρθυρα με παραστάδες, που πλαισιώνουν τα ανοίγματα του δεύτερου ορόφου». Αλλά με τριβέλιζε και κάτι άλλο, το 'ψαξα λοιπόν στη βιβλιοθήκη μου και το βρήκα. Στο βιβλίο της «Η Ελλάδα που γνώρισα» (Καστανιώτης 2006), η Ελένη Χέλημ - Μαρκεζίνη, κόρη του παλιού πολιτικού, γράφει ότι το κτίριο αυτό «στέγαζε τις Εγγλέζες νταντάδες της Αθήνας... Η Εξοδός τους ήταν κάθε Πέμπτη. Μαζεύονταν εκεί για να πούνε τα δικά τους, να κουτσομπολέψουν τα αφεντικά τους και να απολαύσουν το πατροπαράδοτο "φράιβ' κλοκ τ", σερβιρισμένο από κομψές γκαρσόνες... Την Κυριακή το πρωί, οι περισσότερες εκκλησιάζονταν στην αγγλικανική εκκλησία επί της οδού Φιλελλίνων, τα δε καλοκαίρια επέστρεφαν συνήθως για διακοπές στην πατρίδα τους». Και έχοντας βέβαια συνείδηση του σπάνιου φαινομένου που είχε ευεργετήσει και την ίδια, η συγγραφέας σημειώνει: «Προνομούχα παιδιά μεγάλων αστικών οικογενειών ανατράφηκαν κατά το πρότυπο μιας βικτοριανής Αγγλίας υπό την αυστηρή, δίκαιη όμως και τρυφερή, φροντίδα της γκουβερνάντας». Αυτά τ' απρόσμενα στην Αθήνα του '50, σε μια προηγούμενη ηλικία του κτιρίου (φωτογραφία από το φίλο μου Θανάση Καρατζά).

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Κ. ΔΟΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ Κ. ΚΑΜΙΝΗ

«Το δασάκι της πρώην Σχολής Ευελπίδων μέχρι το 2010 ανήκε στο Δήμο Αθηναίων. Με απόφαση του ΣτΕ πήγε στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής. Δηλαδή τα 84 στρέμματα μέσα στο Κέντρο της Αθήνας έγιναν εθνικός δρυμός. Αποτέλεσμα: διακοπή της ηλεκτροδότησης και υδροδότησης... Τώρα είναι ένας σκουπίδοτοπος έτοιμος για ανάφλεξη από ξερά και κατεστραμμένα δέντρα... Έχει γίνει κέντρο επικινδύνων στοιχείων... Ουσιαστικά απαγορευμένος χώρος για τους περιοίκους και τα παιδιά» (Γ.Μ.). Τι θα κάνατε, κυρία και κύριε;

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Αν ενδιαφέρεστε για τον αθλητισμό (έστω και αν δεν υποστηρίζετε τον Παναθηναϊκό), σας προτείνω το διαχρονικής αξίας «Πράσινο ημερολόγιο», που έγραψε ο Άγγελος Σκλαβενίτης και κυκλοφορούν οι εκδόσεις «Κάπα εκδοτική». Η ατζέντα έχει τίτλο «Κάθε μέρα σ' αγαπώ πιο πολύ» (εννοεί το τριφύλλι του καλαίσθητου εξωφύλλου), με η ουσία κρύβεται στον υπότιτλο: «Ένα μοναδικό Παναθηναϊκό σαν σήμερα». Και είναι πραγματικά αυτό που λέει: Γεγονότα που αφορούν τα διάφορα αθλήματα (από στίβο μέχρι ξιφασκία κι από ποδόσφαιρο μέχρι σκάκι) που καλλιέργησε και καλλιεργεί το «αρχαίο» αθηναϊκό σωματείο, από την ίδρυσή του (1908) μέχρι σήμερα. Η κυρίως ύλη είναι διαιρεμένη σε 366 σελίδες (ναι, καλύ-

πτεται και η 29η Φεβρουαρίου) και κάθε σελίδα καταγράφει ποικίλα αθλητικά γεγονότα, αντρικά και γυναικεία, με πολλή επιμέλεια και φροντίδα. Προσοχή: δεν πρόκειται για ετήσια ατζέντα, δεν είναι ημερολόγιο έτους, δεν αφορά επομένως τη φετινή ή άλλη χρονιά κι άρα δεν υπόκειται σε χρονολογικό ξεπέραςμα.

ΓΚΟΒΟΣΤΗΣ

Μένοντας για λίγο στο πεδίο των εντύπων, σημειώνουμε ότι ο καλός αθηναϊκός εκδοτικός οίκος «Γκοβόστης» έκλεισε τα 90 του χρόνια (1926 - 2006). Ανήκοντας τώρα στην τρίτη γενιά της ίδιας οικογένειας, ο «Γκοβόστης», γνωστός κύρια από τις εκδόσεις κλασικών συγγραφέων (μεγάλοι Ρώσοι, μεγάλοι Γάλλοι κ.λπ.), αλλά όχι μόνο, γιορτάζει την επέτειό του με μια τριπλή έκδοση: ατζέντα του 2017 αφιερωμένη στη «ρώσικη πρωτοπορία» των πρώτων δεκαετιών του 20ού αιώνα, κάρτες από τα εξώφυλλα σημαντικών βιβλίων του και πανομοιότυπη επανέκδοση του δεύτερου βιβλίου που είχε εκδώσει το 1926: «Ο αναγνώστης» του Μαξίμ Γκόρκη (sic), που, για όσο υπάρχει, δίνεται δωρό. Τρέχοντα δεδομένα: Ζωόδοξου Πηγής 73, 2103815433, www.govostis.gr

Προς αναγνώστες/στριες

Ευχαριστώ: την άγνωστη δότρια για τα βιβλία - δώρα στην παρουσίαση του «Εμένα μού λες», στη «Free Thinking Zone», το ζεύγος Καλκάνη (Μαίρη και Άγγελος) για όλα και την κ. Μοίρα Γαβριελάτου επίσης για όλα. **Α**

Reebok
CLASSIC

BE A
STORY
WORTH
TELLING

Η GIGI HADID ΜΕ ΤΑ REEBOK
CLASSIC CLUB C '85 DIAMOND

Μόδα: reporoute.com fitness.reebok.gr

© 2017 Reebok International (Ireland) All Rights Reserved. REEBOK is a registered trademark of Reebok International (Ireland)

«Ο αγώνας για την ελευθερία του Τύπου στη

Τζαν Ντουντάρ. Είναι ο πιο διάσημος Τούρκος δημοσιογράφος. Θαρραλέος. Αποφασισμένος. Λαμπρός εκπρόσωπος μιας εκοσμικευμένης, δημοκρατικής Τουρκίας. Ένας άνθρωπος εκτεθειμένος από επιλογή και εν πλήρη γνώση των συνεπειών. Ανήκει στη σπάνια κατηγορία αυτών των δημοσιογράφων που, όταν χρειάζεται, διακινδυνεύουν πολλά – ακόμη και την ελευθερία του – για να υπερασπιστούν μια άλλη ελευθερία: την ελευθερία του Τύπου.

Τζαν Ντουντάρ. Αρχισυντάκτης έως πέρσι το καλοκαίρι της «Τζουμχουριέτ», που είναι η εμβληματική τουρκική εφημερίδα της αντιπολίτευσης. Ένας δημοσιογράφος σύμβολο της αντίστασης στη σουλτανοποίηση και στη γιαβιάς γιαβιάς ισλαμοποίηση της χώρας του. Ο πολυχρονεμένος Ερντογάν ακούγοντας και μόνον το όνομά του παθαίνει ντελίριο.

«Τζουμχουριέτ», Μάιος 2015: «Αυτά είναι τα όπλα που ο Ερντογάν λέει πως δεν υπάρχουν». Πρόκειται για τον ιστορικό τίτλο που έβαλε ο Τζαν Ντουντάρ στο πρωτοσέλιδο δημοσίευσμα με το εκρηκτικό φωτογραφικό και βιντεοσκοπημένο υλικό. Το οποίο τι αποκαλύπτει με ακλόνητα στοιχεία; Ότι φορτηγά που ανήκαν στις μυστικές υπηρεσίες της Τουρκίας (MIT) μετέφεραν όπλα στους ισλαμιστές στη Συρία. Κόλαφος για τον Ερντογάν. Όσο για τον Τζαν Ντουντάρ, όλα τα δεδομένα της ζωής του, πλέον, αλλάζουν.

Τον συλλαμβάνουν μαζί με τον Ερντέμ Γκιουλ, τον υπεύθυνο του γραφείου της «Τζουμχουριέτ» στην Άγκυρα. Στις Φυλακές του Σιλίβρι, 92 ημέρες κράτηση, τις περισσότερες σε απομόνωση. Αποφυλάκιση με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου². Οι διώξεις, όμως, δεν σταματούν. Του απαγγέλλονται κατηγορίες για «αποκάλυψη κρατικών μυστικών», «κατασκοπία», «συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση». Στις 6 Μαΐου 2016, δέχεται δολοφονική επίθεση έξω από το δικαστήριο όπου δικάζεται, το οποίο την ίδια ημέρα τον καταδικάζει (για μία από τις κατηγορίες) σε πέντε χρόνια και δέκα μήνες. Ασκεί έφεση και παραμένει ελεύθερος.

Στο μεταξύ πολλαπλασιάζονται οι ευρωπαϊκές εκδηλώσεις αλληλεγγύης – από δημοσιογράφους και όχι μόνον – προς την «Τζουμχουριέτ» και τον Τζαν Ντουντάρ.

Ιούλιος 2016. Το αποτυχημένο πραξικόπημα τον βρίσκει για καλή του τύχη σε επαγγελματικό ταξίδι εκτός Τουρκίας. Αποφασίζει να μην επιστρέψει όσο θα ισχύει η κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και παραιτείται από την εφημερίδα. Έκτοτε ζει αυτοεξόριστος στη Γερμανία και κάνει κάθε τι για να ενημερώνει τη διεθνή κοινή γνώμη για όσα συμβαίνουν στη χώρα του.

Συνάντηση τον Τζαν Ντουντάρ πρόσφατα στο Στρασβούργο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για μια προγραμματισμένη συνέντευξη. Τα αισθήματά μου ανάμεικτα – αφ' ενός χαρά, αφ' ετέρου αμηχανία – και του το είπα. *Χαρά*, επειδή συναντούσα όχι μόνον έναν δημοσιογράφο που με τη στάση του δίνει κύρος σε αυτό το ταλαιπωρο επάγγελμα, αλλά και έναν πολίτη με Π κεφαλαίο. *Αμηχανία*, επειδή στην Ελλάδα οι δημοσιογράφοι δεν εκδηλώσαμε αλληλεγγύη προς τους διωκόμενους Τούρκους συναδέλφους ούτε ενώσαμε τη φωνή μας λέγοντας «Τζαν Ντουντάρ δεν είσαι μόνος».

TZAN NTOUNTAR

Συνέντευξη στην
ΤΕΤΑ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Οκτάβιο Πας, ο Μεξικανός νομπελίστας, είχε πει ότι οι αντιφρονούντες της Ανατολικής Ευρώπης με τη στάση τους «έσωσαν την τιμή του 20ού αιώνα». Εσείς νιώθετε αντιφρονών; Πώς αυτοπροσδιορίζεστε; Είμαι πάνω απ' όλα δημοσιογράφος. Προσπαθώ κάνοντας τη δουλειά μου να πω την αλήθεια, να αποκαλύψω – προσοχή, όμως, πάντα με στοιχεία απολύτως τεκμηριωμένα – αυτά που η εξουσία προσπαθεί να αποκρύψει. Θεωρώ ότι είναι σημαντικό η κοινωνία να γνωρίζει. Δυστυχώς, το να λες την αλήθεια δεν είναι και η πιο εύκολη αποστολή στις μέρες μας. Στην Τουρκία έχουμε μια καταπιεστική κυβέρνηση που στηρίζεται στα ψέματα και μισεί την αλήθεια. Προσωπικά, βρίσκομαι στην απέναντι όχθη.

Το δημοσίευσμά σας στην «Τζουμχουριέτ» για την αποστολή οπλισμού από τις τουρκικές μυστικές υπηρεσίες στους ισλαμιστές στη Συρία, εξόργισε τον πρόεδρο Ερντογάν. Και οι συνέπειες ήταν βαρύτερες για εσάς. Ναι, έγινε έξαλλος. Επειδή αποκαλύψαμε το «μυστικό» του. Δηλαδή αυτό ακριβώς που έως τότε ο Ερντογάν αρνιόταν ότι συνέβαινε. Ήταν όμως καθήκον μου να ενημερώσω τον κόσμο για αυτή την άθλια διακίνηση. Δεν είμαστε δημόσιοι υπάλληλοι, ούτε εκπρόσωποι της κυβέρνησης. Δεν έκανα τίποτα άλλο παρά τη δουλειά μου ως δημοσιογράφος. Έτσι αντιλαμβάνομαι τη δημοσιογραφία. Η προσπάθεια για την ανάδυση της αλήθειας όπως σας είπα πριν, είναι η πρώτη μου προτεραιότητα.

Ο πρόεδρος Ερντογάν το πήρε, πώς να το πω, πολύ προσωπικά... Πράγματι. Εξοργίστηκε, λες και είχαμε φέρει στο φως κάποιο προσωπικό του δεδομένο. Ενώ εμείς στην «Τζουμχουριέτ» αποδείξαμε ότι η Τουρκία βοήθησε με οπλισμό κρυφά τους ισλαμιστές στη Συρία. Αντί, λοιπόν, να δώσει εξηγήσεις για αυτή τη φοβερή υπόθεση, τι έκανε; Βγήκε live στην τηλεόραση και, στοχοποιώντας με, υποσχέθηκε ότι «εκείνος που το έγραψε θα το πληρώσει πολύ ακριβά».

Τη συνέχεια την είδαμε – σύλληψη, φυλάκιση, ως και δολοφονική επίθεση εναντίον σας. Θέλετε να αναφερθείτε στην τελευταία; Δεν ξέρω ποιος είναι αυτός που πήγε να με σκοτώσει φωνάζοντας «είσαι προδότης», ενώ μιλούσα με δημοσιογράφους σε διάλειμμα της δίκης μπροστά από το δικαστικό μέγαρο. Όμως ξέρω ότι δεν ήταν περιέργο να συμβεί κάτι τέτοιο, δεδομένου ότι επί μήνες με παρουσίαζαν ως «προδότη», εξάλλου έτσι με χαρακτήρισε και ο πρόεδρος Ερντογάν. Χρωστάω τη ζωή μου κυριολεκτικά στην άμεση αντίδραση της Ντιλέκ, της γυναίκας μου, που αντιλήφθηκε τον δράστη, έπεσε πάνω του, τον έσπρωξε και οι σφαίρες δεν με βρήκαν. Πάντως, οι σφαίρες δεν στόχευαν μόνον εμένα. Η επίθεση είχε, επίσης, στόχο να τρομοκρατήσει το σύνολο των μέσων ενημέρωσης στην Τουρκία.

Αυτό το δημοσίευμα θα το υποστηρίζετε και σήμερα ως έχει; Θα προσθέτατε ή θα αφαιρούσατε ενδεχομένως κάτι; Ασφαλώς και το υποστηρίζω. Λέξη δεν θα άλλαζα. Είναι μια απολύτως αληθινή ιστορία. Η Τουρκία έστειλε οπλισμό στους ισλαμιστές στη Συρία κρυφά. Επιπλέον, θέλω να μάθω πού παραδόθηκαν αυτά τα όπλα και πώς χρησιμοποιήθηκαν.

Σημειώστε ότι ούτε ο Ερντογάν αμφισβήτησε πως το δημοσίευμα ήταν αληθινό. Αυτό που τον ενόχλησε είναι ακριβώς ότι αποκαλύφθηκε η αλήθεια που τόσο προσπαθούσε να αποκρύψει.

Η υπεράσπιση αρχών βλέπουμε άλλη μία φορά ότι έχει μεγάλο κόστος. Ναι, οπωσδήποτε. Ιδίως σε χώρες όπως η Τουρκία. Πρέπει να πληρώσεις ένα τίμημα, δεν γίνεται διαφορετικά. Ευτυχώς, όμως, είμαι ζωντανός. Το λέω μετά λόγου γνώσεως. Διότι έχουμε χάσει πολλούς φίλους και συναδέλφους σ' αυτό τον αγώνα για την ελευθερία του Τύπου στη χώρα μου. Ας μη το ξεχνάμε ποτέ – ο αγώνας για την ελευθερία του Τύπου είναι αγώνας για τη Δημοκρατία.

«Η Τουρκία είναι αγώνας για τη Δημοκρατία»

Τρεις λέξεις: Δημοσιογράφος, Τουρκία, Σήμερα.

Ποτέ δεν ήταν εύκολη δουλειά να είσαι δημοσιογράφος στην Τουρκία. Ποτέ, όμως, δεν ήταν τόσο επικίνδυνη όσο σήμερα. Ο Ερντογάν απεχθάνεται την κριτική. Κάθε μορφή κριτικής. Για τον Ερντογάν, εάν δεν είσαι μαζί του, είσαι με τους τρομοκράτες, είσαι εχθρός, είσαι προδότης.

Εκατοντάδες δημοσιογράφοι έχασαν τη δουλειά τους στις εκκαθαρίσεις ευρείας κλίμακας που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα. Δεκάδες ΜΜΕ υποχρεώθηκαν να κλείσουν. Καταστολή. Συλλήψεις. Διώξεις. Περισσότεροι από 150 δημοσιογράφοι δεν βρίσκονται στα γραφεία τους, αλλά σε κελιά.

Εσείς παραθέσατε τρεις λέξεις. Εγώ θα προσθέσω μία φράση: Η Τουρκία είναι σήμερα η πιο μεγάλη φυλακή δημοσιογράφων στον κόσμο.

Θα διατυπώσω την ερώτηση όσο πιο ουδέτερα μπορώ. Πώς κρίνετε τη στάση της Ευρώπης προς τον Ερντογάν;

Δυστυχώς, η άποψή μου για την Ευρώπη έχει κάπως διαφοροποιηθεί μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα πέρσι στις 15 Ιουλίου. Για όλους εμάς στην Τουρκία –δηλαδή όλους εμάς που πιστεύουμε βαθιά στην αρχή του κοσμικού κράτους– η Ευρώπη σημαίνει συγκεκριμένες αξίες. Σημαίνει: Δημοκρατία, Ανθρώπινα Δικαιώματα, Ελευθερία του Τύπου και της Έκφρασης, Ισότητα Ανδρών και Γυναικών, Κράτος Δικαίου.

Όλα αυτά τα ιδανικά κινδυνεύουν σήμερα στην Τουρκία από αυτή την καταπιεστική κυβέρνηση. Εμείς υπερασπιστήκαμε και συνεχίζουμε να υπερασπιζόμαστε την πατρίδα μας με ασπίδα αυτά ακριβώς τα ιδανικά. Ωστόσο, η Ευρώπη μάς εγκατέλειψε.

Τι θα έπρεπε να είχε κάνει η Ευρώπη; Να με συγχωρείτε, αλλά δεν κάνουν τίποτα. Σχεδόν ούτε καν κριτική σε όσα συμβαίνουν στην Τουρκία μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα πέρσι. Ο Ερντογάν με πρόσχημα το πραξικόπημα σαρώνει τα πάντα. Εκκαθαρίσεις. Διώξεις. Συλλήψεις. Δεκάδες χιλιάδες απολύσεις – δικαστικοί, πανεπιστημιακοί, δημοσιο-

υπάλληλοι, αστυνομικοί, στρατιωτικοί, δημοσιογράφοι. Κλίμα τρόμου. Όλοι φοβούνται. Τι να πρωτοαναφέρω. Με τη δημοσιογραφική μου ιδιότητα έχω κάνει έρευνα και ντοκιμαντέρ για τα πραξικόπημα στην Τουρκία. Έχω ζήσει ο ίδιος κάποια από αυτά και γνωρίζω το κλίμα τρομοκρατίας που προκύπτει από ένα πραξικόπημα. Όμως αυτό που επακολούθησε μετά τις 15 Ιουλίου 2016 είναι πρωτοφανές. Η αγριότητα της καταστολής δεν έχει το όμοιό της. Πρόκειται για το μεγαλύτερο κυνήγι μαγισσών στην ιστορία της σύγχρονης Τουρκίας.

Γιατί η Ευρώπη δεν αντιδρά; Διότι ο Ερντογάν εκβίασε την Ευρώπη απειλώντας την με τους πρόσφυγες. Ο εκβιασμός του ήταν πολύ αποτελεσματικός. Έτσι, λοιπόν, ο Ερντογάν εξαγόρασε τη σιωπή της.

Θα θέλατε να επεκταθείτε περισσότερο; Η συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης - Τουρκίας για το προσφυγικό κλείνει το στόμα της Ευρώπης για όσα συμβαίνουν στην Τουρκία. Η συμφωνία είναι: ο Ερντογάν να κρατήσει τους πρόσφυγες στο τουρκικό έδαφος με αντάλλαγμα η Ευρώπη να σιωπάει για όσα κάνει ο Ερντογάν στο εσωτερικό της χώρας. Μεγάλη απογοήτευση για εμάς να βλέπουμε ότι στον αγώνα μας –αγώνα για δημοκρατία– η Ευρώπη δεν στάθηκε στο πλευρό μας.

Η Ευρώπη, παρά ταύτα, ακόμη και έτσι όπως είναι, είναι το μόνο που έχουμε. Ναι (Σ.τ.Σ. με πικρία που δεν μεταφέρεται στο χαρτί). Αν δούμε τι γίνεται στις ΗΠΑ τώρα με τον Τραμπ και στη Ρωσία εδώ και χρόνια με τον Πούτιν... ναι, βεβαίως η Ευρώπη είναι κατά κάποιον τρόπο το τελευταίο προπύργιο πολιτισμού.

Μαθαίνω ότι το βιβλίο σας «We Are Arrested: A Journalist's Notes From a Turkish Prison» θα κυκλοφορήσει σύντομα στα ελληνικά. Μεγάλο μέρος του το γράψατε ενώ είσασταν κρατούμενος στις φυλακές Σιλιβρι, εξάλλου ο τίτλος του είναι εύγλωττος. Χαίρομαι ιδιαίτερα με την προοπτική της έκδοσης του βιβλίου στα ελληνικά. Και δεν σας κρύβω ότι ανυπομονώ με την ευκαιρία αυτή να έρθω στην Αθήνα.

Είστε δημοσιογράφος, αλλά τώρα αντί εσείς να κάνετε τις ερωτήσεις, απαντάτε σε ερωτήσεις, δίνετε συνεντεύξεις. Είναι παράξενο, αλλά αυτό είναι το λιγότερο από όσα μου έχουν συμβεί. Μέσα σε έναν χρόνο η ζωή μου ανατράπηκε πλήρως. Έχασα τη χώρα μου, την οικογένειά μου, το σπίτι μου, την εφημερίδα μου. Ποιος ξέρει τι άλλο θα συμβεί ακόμη. Σημειώστε ότι έχουν κατασχεθεί το διαβατήριό της γυναίκας μου. Όλα κατέρρευσαν. Για ποιον λόγο; Διότι δημοσίευσα στην «Τζουμκουριέτ» μια πέρα ως πέρα αληθινή ιστορία.

Δεν μπορώ να μην παρατηρήσω πως, παρ' ότι μιλάτε για όλα αυτά τα δραματικά γεγονότα που συμβαίνουν στη χώρα σας και στην προσωπική σας κατάσταση, κατορθώνετε να χαμογελάτε.

Το χαμόγελο είναι όπλο επιβίωσης. Και είναι ένα από τα λιγοστά όπλα μας εναντίον αυτής της κυβέρνησης, η οποία μισεί ακριβώς το χαμόγελο. Δεν σταμάτησα να χαμογελώ ούτε στη φυλακή. Όσο δύσκολο κι αν είναι, πρέπει να χαμογελάμε.

Τα επαγγελματικά σας σχέδια τώρα; Αρθρογραφώ μία φορά την εβδομάδα, στη γερμανική

εφημερίδα «Die Zeit», πάντα για τις εξελίξεις στην Τουρκία. Προσπαθώ επίσης, μαζί με Γερμανούς και Τούρκους δημοσιογράφους εδώ στη Γερμανία, να «τρέξουμε» μια ειδησεογραφική ιστοσελίδα, ούτως ώστε να ενημερώνεται ο κόσμος στην Τουρκία όπου πλέον δεν υπάρχουν ελεύθερα μέσα ενημέρωσης.

Πώς σχολιάζετε, όχι μόνο ως προς την Τουρκία αλλά διεθνώς, την περίοδο που διανύουμε τώρα; Μια πολύ δύσκολη εποχή, όμως η ιστορία είναι γεμάτη από τέτοιες εποχές. Δεν τρέφω αυταπάτες, αυτή η κατάσταση δεν θα τελειώσει σύντομα. Υπάρχουν πολλά μέτωπα ανοικτά. Πρέπει να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας και τις χώρες μας. Πρέπει να σταματήσουμε τον Ερντογάν, τον Πούτιν, τον Τραμπ, τη Λεπέν. Πρέπει επίσης –και αυτό θέλω να το τονίσω ιδιαίτερα– να υπερασπιστούμε μια μεγάλη θεσμική κατάκτηση που σήμερα δέχεται επίθεση και στη χώρα μου την Τουρκία αλλά και αλλού στον κόσμο. Εννοώ ότι πρέπει να υπερασπιστούμε τον κοσμικό χαρακτήρα των κοινωνιών (secularism).

Αναφέρεστε συχνά στην «άλλη Τουρκία». Στην Ευρώπη πολλοί νομίζουν ότι η Τουρκία εύκολα θα υποταχθεί στον δρόμο που ο Ερντογάν επιδιώκει να την σύρει. Κάνουν λάθος. Το λέω αυτό και σε σχέση με το δημοψήφισμα για την αναθεώρηση του Συντάγματος, που θα διεξαχθεί στις 16 Απριλίου, με το οποίο επιχειρείται να αλλοιωθεί ο χαρακτήρας του πολιτεύματος και να περάσουν όλες οι εξουσίες στον Πρόεδρο. Ξέρετε, εκτός από όσους είναι αντίθετοι με τον Ερντογάν, υπάρχουν και εκείνοι μέσα στο ίδιο του το κόμμα, το ΑΚΠ (Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης), οι οποίοι δεν επιθυμούν να γίνει η Τουρκία μία χώρα που ουσιαστικά δεν θα έχει ούτε Κυβέρνηση ούτε Κοινοβούλιο, παρά μόνον έναν παντοδύναμο και ανεξέλεγκτο Πρόεδρο.

Η «άλλη Τουρκία», αυτή που πιστεύει στη δημοκρατία και στην ισότητα των δύο φύλων, υπάρχει. Όμως πλήττεται από τον Ερντογάν, διώκεται, υποφέρει.

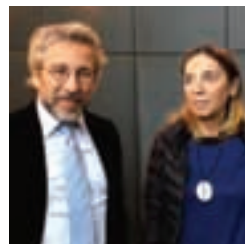
Εάν η «άλλη Τουρκία» χαθεί; Σε μια τέτοια περίπτωση, η Τουρκία θα έχει πλέον γίνει μια χώρα με ισλαμική κυβέρνηση και με μονοκομματικό σύστημα πράγμα πολύ επιζήμιο όχι μόνο για την Τουρκία, αλλά για την ευρύτερη περιοχή και για την Ευρώπη.

Με την ολοκλήρωση της συνέντευξης, η εντύπωση που είχα ήδη σχηματίσει έγινε βεβαιότητα: ο δημοσιογράφος Τζαν Ντουντάρ είναι ένας λαμπρός εκπρόσωπος μιας δημοκρατικής εκκοσμημένης Τουρκίας.

Μετά από αυτή την πρώτη συνάντηση μαζί του ακολούθησε η δεύτερη: η ανάγνωση του βιβλίου του.

Παραθέτω την τελευταία φράση από το πικρά αισιόδοξο, γραμμένο με καυστικό χιούμορ και χωρίς αυταπάτες βιβλίο του. Είναι η στιγμή, πέρσι τον Φεβρουάριο, που ο 55 ετών Τζαν Ντουντάρ αποφυλακίζεται, μετά από 92 ημέρες απομόνωσης. Με ένα διάπλοτο χαμόγελο, που τον χαρακτηρίζει εξάλλου, φτάνει στην πύλη. Εκεί τον περιμένουν οι φίλοι και τα πιο οικεία του πρόσωπα. Γράφει: «Επείσα στην αγκαλιά των αγαπημένων μου, άφησα πίσω μου την κλειστή Φυλακή του Σιλιβρι και πέρασα στη μισάνοικτη φυλακή που είναι η Τουρκία». ■

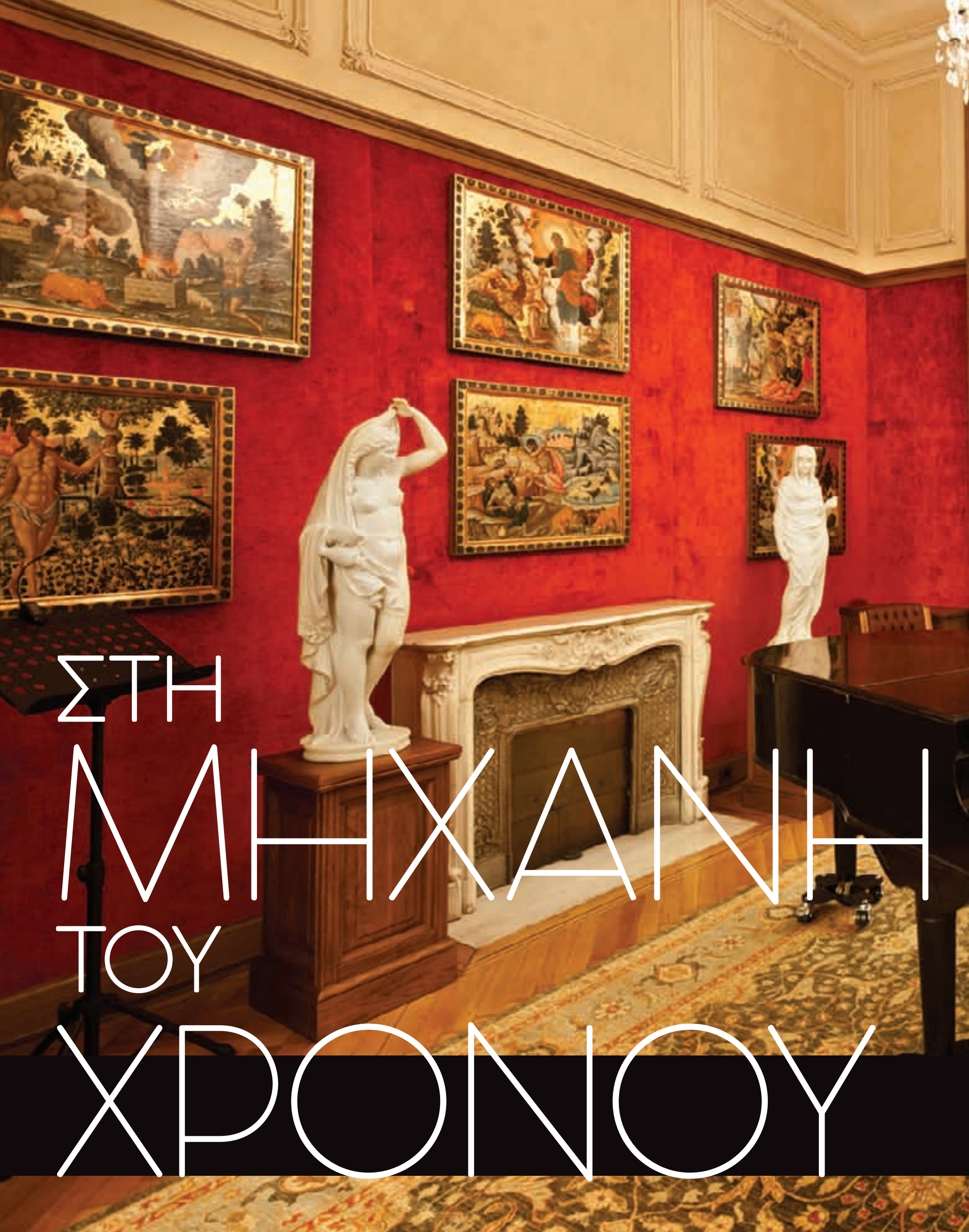
Ο Τζαν Ντουντάρ με την Τέτα Παπαδοπούλου

1 Οι φωτογραφίες και το βιντεοσκοπημένο υλικό έχουν ημερομηνία 19.1.2014

2 Η αποφυλάκιση έγινε στις 26.2.2016, πέντε μήνες πριν το αποτυχημένο πραξικόπημα, όταν ο Ερντογάν δεν είχε ακόμη τον απόλυτο έλεγχο της Δικαιοσύνης

3 Το βιβλίο του Τζαν Ντουντάρ θα κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις ΚΡΙΤΙΚΗ

ΣΤΗ
ΜΗΧΑΝΗ
ΤΟΥ
ΧΡΟΝΟΥ

Ποιος είναι ο χώρος στην Αθήνα όπου μπορείς να ταξιδέψεις στον ελληνικό πολιτισμό, αφού εκεί θα βρεις τα πρώτα βιβλία που γράφτηκαν και τυπώθηκαν στα ελληνικά, τη χάρτα του Ρήγα Φεραίου, έναν αυθεντικό πίνακα του Ελ Γκρέκο και το πιάνο της Μαρίας Κάλλας; Η Ωνάσειος Βιβλιοθήκη.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Το νεοκλασικό των... ολυμπιονικών

Η λατρεία για τη σκοποβολή ήταν σίγουρα η αιτία να γνωριστούν κάπου στα μέσα του 19ου αιώνα οι δύο μετέπειτα ολυμπιονίκες, ο αρχιτέκτονας **Αναστάσιος Μεταξάς** και ο δικηγόρος **Γιώργος Ορφανίδης**. Ο πρώτος ανέλαβε να χτίσει την οικεία του δεύτερου. Δεν ήταν κάποιος τυχεαίος. Στο πορτοφόλιό του συναντάμε την αναμόρφωση των σημαντικότερων κτιρίων που κοσμούσαν τη σημερινή Αθήνα (μεταξύ άλλων το Μουσείο Μπενάκη, το Προεδρικό Μέγαρο – τότε παλάτι...). Στη συνέχεια το σπίτι περνάει στην οικογένεια Καλλιγά, το '50 στεγάζει την ιταλική Αρχαιολογική Σχολή, για να έρθει στην ιδιοκτησία του Ιδρύματος Ωνάση το 1989. Με λίγα λόγια ποτέ δεν έζησαν μέλη της οικογένειας Ωνάση στο νεοκλασικό της Λεωφόρου Αμαλίας 56 – πήραν μόνο τη θέση τους αντικείμενα τέχνης (και όχι μόνο) που ανήκαν στον Αριστοτέλη.

Μια μικρή γκαλερί

Επί της υποδοχής «Ο θεριστής» του Δημήτρη Φιλιππίου. Γλυπτά του Γεωργίου Βρούτου συναντάς στη σάλα υποδοχής, ενώ «Ο Εκατόγχειρ» του Χαλεπά από το σαλόνι ρίχνει βλέμματα στη λεωφόρο, καθώς στέκεται δίπλα στο παράθυρο. Παράξενο που αυτό το κεφάλι έχει το όνομα του μυθικού τέρατος με τα εκατό χέρια και τα πενήντα κεφάλια. Ο Γιαννούλης Χαλεπάς έχει φιλοτεχνήσει και τις μαρμάρινες προσόψεις των τζακιών. Σ' έναν τοίχο δίπλα δίπλα

κάνουν παρέα «Το ναυτόπουλο» του Νικηφόρου Λύτρα και «Ο βοσκός» του Ιακωβίδη. Υπάρχουν επίσης πίνακες του Μπισκίνη, του Παρθένου και του Βολανάκη, αλλά και αντικείμενα του 18ου και 19ου αιώνα, όπως αμφορείς με αρχαία ελληνικά θέματα στη διακόσμηση τους. Καθώς τίποτα δεν μαρτυρά το σήμερα –εκτός από μία τηλεφωνική συσκευή σ' ένα τραπέζι–, αν από κάποια πόρτα εμφανιστεί η Όλγα Σαρόγλου, σύζυγος του Ορφανίδη, μάλλον λογικό θα το βρεις.

Η Χάρτα του Ρήγα και ο Ελ Γκρέκο

Ωστόσο μεγαλύτερες (εικαστικές) εκπλήξεις κρύβονται στην πορφυροπλημμυρισμένη Βιβλιοθήκη. Οι 14 πίνακες του Θεόδωρου Πουλάκη, αιογράφου του 17ου αι., που συνδέουν την παράδοση της Κρητικής Σχολής με τα δυτικά ρεύματα της εποχής, αξίζουν μια λεπτομερειακή προσοχή από τον επισκέπτη. Ίσως αργότερα, αφού αρχικά την προσοχή του θα μονοπωλήσουν δύο πολύτιμα εκθέματα. Στη μία πλευρά της Βιβλιοθήκης βρίσκεται «Η στέψη της Θεοτόκου» του Ελ Γκρέκο. Τα δημοσιεύματα της εποχής που ανακοινώνουν την αγορά του πίνακα από το Ίδρυμα, πληροφορούν το κοινό πως η «στέψη» προορίζεται για τη Στέγη, που εκείνη την εποχή χτίζεται. Τελικά ο πίνακας βρήκε τη θέση του στη Βιβλιοθήκη. Στον απέναντι τοίχο ένα από τα οκτώ εναπομείναντα αντίτυπα της Χάρτας του Ρήγα Φεραίου. Στα 4 τ.μ. της ξετυλίγεται το όραμα

του Βελεστινλή για την ελεύθερη Ελλάδα. Η παρουσία της εδώ δεν είναι καθόλου τυχαία, αφού ένα μεγάλο τμήμα των βιβλίων αφορούν προεπαναστατικά βιβλία, που τυπώθηκαν για την αφύπνιση των Ελλήνων.

Μια πολύτιμη συλλογή

«Δεν έχουν θέση εδώ βιβλιοταφικές συνήθειες. Ο βιβλιακός αυτός πλούτος ανήκει στον Ελληνισμό και σε όσους επιθυμούν να γνωρίσουν τη συμβολή της ελληνικής σκέψης στην παγκόσμια σκηνή» πιστεύει ο **Κωνσταντίνος Σπ. Σταΐκος** και δωρίζει τη συλλογή βιβλίων του στο Ίδρυμα Ωνάση το 2009, ενώ ως αρχιτέκτονας επιμελείται το χώρο που θα τη στεγάσει. Στο εξής η συλλογή του από «Ελληνική Βιβλιοθήκη» θα αποκαλείται «Ωνάσειος Βιβλιοθήκη». Το 1970 είχε ξεκινήσει να συλλέγει βιβλία. «Στην αρχή δεν υπήρχε σκεπτικό. Από το 1976 άλλαξαν ριζικά τα συλλεκτικά μου ενδιαφέροντα και έκτοτε στράφηκα, συνειδητά πλέον, προς τη μελέτη και έρευνα των πρωτεργατών της ελληνικής τυπογραφίας και τις σχέσεις που καλλι-

το 1486. «Τον περασμένο Μάιο με το project “Υπνος” της Στέγης ήταν η πρώτη φορά που ο κόσμος γνώρισε τη Βιβλιοθήκη. Έκτοτε μια σειρά από εκπαιδευτικά προγράμματα, ομιλίες και δράσεις για παιδιά, ενήλικες και οικογένειες με ελεύθερη είσοδο φέρνουν το κοινό σε επαφή με το χώρο. Σ' αυτό το πλαίσιο ήταν και το ρεσιτάλ του Δημήτρη Σκύλλα, όπου για πρώτη φορά άνοιξε το πιάνο της Μαρίας Κάλλας για το κοινό».

Το πιάνο της Μαρίας Κάλλας

Το πιάνο ήταν δώρο στη Μαρία Κάλλας από τον Ωνάση. Ταξίδεψε στις θάλασσες του κόσμου με τη θαλαμηγό Χριστίνα για να αράξει στο χώρο της Βιβλιοθήκης. Ο **Δημήτρης Σκύλλας** παρουσίασε εδώ το έργο του «*Abyss*» – μετά το Victorian and Albert Museum του Λονδίνου. «Νιώθω πως η “Αβυσσος” γεννήθηκε στο V&A και βαπτίστηκε στο πιάνο της Μαρίας Κάλλας» θα μας πει ο 30χρονος συνθέτης. «Οι ίδιες νότες, οι ίδιες δυναμικές, ήχσαν εντελώς διαφορετικά στο πελώριο μουσείο

Η φετιχιστική σχέση με τα βιβλία σου φαγουρίζει το χέρι, αλλά ντρέπεσαι να ζητήσεις να πιάσεις έστω το αντίτυπο του «Ερωτόκριτου» ή να μυρίσεις ένα από τα βιβλία με χρονολογία έκδοσης το 1486

έργοσαν με τον κόσμο του βιβλίου στη Βενετία και αλλού». Από την αρχή της τυπογραφίας έως τις πρώτες δεκαετίες του 19ου αιώνα υπολογίζονται περίπου οκτώ χιλιάδες εκδόσεις βιβλίων που αφορούν την Ελλάδα. Αυτή τη στιγμή η συλλογή της Ωνάσειου Βιβλιοθήκης αριθμεί 1.400 τίτλους (και 2.000 τόμους), μοιρασμένοι στις κατηγορίες: Αναγέννηση-Ουμανισμός, Νεο-Ελληνική Γραμματεία, Λειτουργικά βιβλία, Θεολογικά συγγράμματα, Νεο-ελληνικός διαφωτισμός.

Πρόσβαση στους θησαυρούς

«Η συλλογή των βιβλίων συνεχώς εμπλουτίζεται» ενημερώνει η υπεύθυνη της Βιβλιοθήκης και των Ψηφιακών προγραμμάτων του Ιδρύματος Ωνάση, **Βίκυ Γεροντοπούλου**. Μαζί της έχω μπει στη μηχανή του χρόνου, η οποία μας αποβιβάζει «μόλις τριάντα περίπου χρόνια μετά την ανακάλυψη της τυπογραφίας. Τότε τυπώθηκε το πρώτο ελληνικό βιβλίο σε ξένο τυπογραφείο, ενώ λίγα χρόνια αργότερα, το 1499, θα ιδρυθεί το πρώτο ελληνικό τυπογραφείο στη Βενετία. Η Βιβλιοθήκη είναι ερευνητική και όλα τα βιβλία έχουν ψηφιοποιηθεί ώστε να μπορεί ο καθένας να έχει πρόσβαση σ' αυτά μέσω της ιστοσελίδας (www.onassislibrary.gr). Εκτός της συλλογής αυτής η Ωνάσειος Βιβλιοθήκη διαθέτει και την περιγητική συλλογή που αποτελείται από 1.200 περίπου τίτλους βιβλίων». Η φετιχιστική σχέση μου με τα βιβλία μού φαγουρίζει το χέρι, αλλά ντρέπομαι να ζητήσω να πιάσω έστω το αντίτυπο του «Ερωτόκριτου» ή να μυρίσω ένα από τα βιβλία με χρονολογία έκδοσης

και διαφορετικά στην Ωνάσειο Βιβλιοθήκη. Είχα στα χέρια μου ένα εργαλείο, ένα ιστορικό κειμήλιο το οποίο κατάφερε να ξεκλειδώσει πτυχές της μουσικής μου πλευράς, άγνωστες ως εκείνη τη στιγμή. Για πρώτη φορά, δεν σκεφτόμουν μόνο το έργο και τις δικές μου εξωμουσικές επιρροές αλλά ταυτόχρονα και το ίδιο το όργανο ως σημείο αναφοράς. Αγγίζα πλήκτρα ιστορίας. Και χωρίς να το συνειδητοποιήσω ή να το προετοιμάσω, το έργο μου ήδη ανέπνεε με διαφορετική απόχρωση και ενέργεια. Στοιχεία αναφοράς του παρελθόντος, νοσταλγία, τρυφερότητα, έρωτας, απόγνωση, όνειρα, δυναμισμός, μοναξιά, εσωτερική φλόγα, όραμα, βγήκαν στην επιφάνεια αυθόρμητα από το παίξιμό μου, σχεδόν με τη δική τους πρωτοβουλία θα έλεγε κανείς, και τα στοιχεία αυτά τροφοδοτούνταν από τις γνώσεις και τα συναισθήματα που τρέφω ως δημιουργός για την «Divina». Τα επόμενα λόγια του φαντάζομαι πως απηχούν και τα συναισθήματα όσων μπαίνουν στη Βιβλιοθήκη. «Πώς θα μπορούσε να μην αγγίξει τον ψυχισμό μου αυτός ο χώρος, γεμάτος ιστορία και τέχνη. Βρισκόμενος στη μέση του χώρου, εγώ, μόνος, σε αυτό το πιάνο, το πιάνο και το παρελθόν μου, ο χώρος και το παρόν μου, στο μάτι ενός καλλιτεχνικού κυκλώνα, περικυκλωμένος από δυναμικά και θερμά ορόσημα του πολιτισμού μας και της εξέλιξής μας, αισθήματα οικειότητας, δέους, καλλιτεχνικής οικογένειας, έσπρωχναν εμβληματικά την εκτέλεσή μου προς μια πρωτόγνωρη αισθητική κατεύθυνση και δημιούργησαν μία συνθήκη, μια στιγμή όπου οι ξαναγεννημένες μου αυτές νότες λειτούργησαν ως σύμβολο μίας νέας αντίληψης της φιλοσοφίας μου ως Δημήτρης». **A**

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΝΕΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΠΙΘΑΝΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚΡΗΞΗΣ

εξαρτήματος σύνδεσης αερίου σε επιπρόσθετο
αριθμό ελεύθερων κουζινών αερίου των
εταιρειών:

BOSCH

PITSOS

Η BSH Οικιακές Συσκευές επεκτείνει την οικιακή εκπατρεία ασφαλείας σε σχέση με τις ελεύθερες κουζίνες αερίου. Η αιτία είναι πιθανή βλάβη σε ένα εξάρτημα σύνδεσης αερίου. Σε συγκεκριμένες συνθήκες, υπάρχει κίνδυνος διαρροής αερίου και σε εξαιρετικά σπάνιες περιπτώσεις, μπορεί να υπάρξει κίνδυνος έκρηξης.

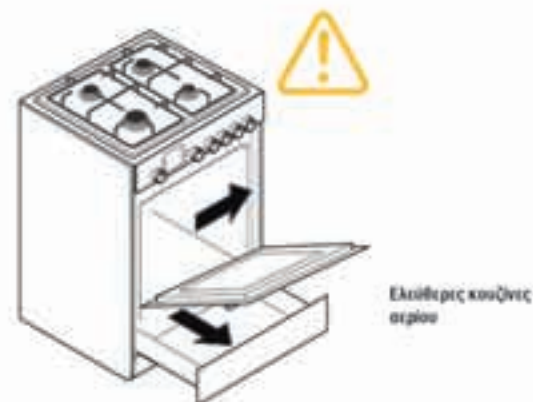
Αυτό αφορά τις ακόλουθες συσκευές στην Ελλάδα:

Προϊόν	Παραγωγή
Ελεύθερες κουζίνες αερίου Bosch και Pitsos	2006 - 2011

Η BSH Οικιακές Συσκευές **καλεί όλους τους κατόχους** ελεύθερων κουζινών αερίου που συμπεριλαμβάνονται στη λίστα να ελέγξουν αν η συσκευή τους επηρεάζεται από αυτή την εκπατρεία ασφαλείας. **Συγκεκριμένα, καλούμε επίσης πελάτες που έχουν ήδη ελέγξει τον αριθμό της συσκευής τους και δεν χρειάζονταν προηγουμένως να προχωρήσουν σε αντικατάσταση, να τσεκάρουν τη συσκευή τους εκ νέου.** Η BSH προσφέρει σε κάθε κάτοχο επηρεαζόμενης συσκευής, δωρεάν αντικατάσταση του εξαρτήματος σύνδεσης αερίου από εξουσιοδοτημένο τεχνικό που *servisce* στην οικία του κατόχου.

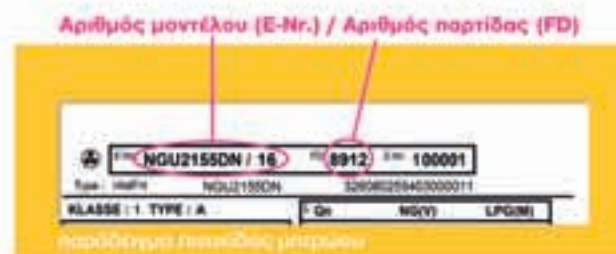
Ελέγξτε αν η συσκευή σας επηρεάζεται ως εξής:

- 1** Σημειώστε τον αριθμό μοντέλου (E-Nr.) και τον αριθμό παρτίδας (FD) από την πινακίδα μπρτώου της συσκευής σας (βλ. διάγραμμα δεξιά).
- 2** Στη συνέχεια ελέγξτε στη διεύθυνση www.gascookingsafety.com ή καλώντας μας στο 18182 εάν το μοντέλο σας επηρεάζεται. Αν είναι απαραίτητο, μπορείτε την ίδια στιγμή να προγραμματίσετε το ραντεβού για την αντικατάσταση του εξαρτήματος σύνδεσης αερίου.

Σημείωση: Για την αποφυγή πιθανών κινδύνων μέχρι την αντικατάσταση του εξαρτήματος σύνδεσης, οι κάτοχοι επηρεαζόμενης συσκευής θα πρέπει να απενεργοποιήσουν την παροχή αερίου στη συσκευή και να μην τη χρησιμοποιούν.

Ληπούμαστε για την αναστάτωση που ενδέχεται να προκαλέσει αυτή η προληπτική ενέργεια ασφαλείας και σας ευχαριστούμε για την κατανόηση και την υπομονή σας. Αν δυσκολεύεστε να διαπιστώσετε εάν η συσκευή σας επηρεάζεται ή αν έχετε οποιαδήποτε άλλη απορία, επικοινωνήστε μαζί μας μέσω του ιστότοπου ή καλώντας στη τηλεφωνική γραμμή εξυπηρέτησης.

www.gascookingsafety.com

Τηλεφωνική γραμμή εξυπηρέτησης: 18182

BSH Οικιακές Συσκευές Α.Β.Ε., 17ο χλμ. ΕΟ Αθηνών - Λαμίας & Παταμού 20, 14564 Κηφισιά.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Μια «Εκδρομή» με τον Στάθη και τη Δήμητρα

Ο Στάθης Δράκος και η Δήμητρα Γαλάνη μιλούν για την πιο ανοιχτόκαρδη συνεργασία της χρονιάς

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com) - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

INFO Gazarte, Δευτ. 6, 13, 20 & 27 Μαρτίου * Τιμές εισιτηρίων: Α ζώνη: €36 | Β ζώνη: €30 | Όρθιοι: €13 * Ώρα έναρξης: 20.45

Πολλοί το συζητούν σαν «το τραγούδι στο νέο διαφημιστικό της μπίρας Φιξ». Πιο πριν, όμως, οι αναγνώστες της Athens Voice το ψήφισαν σαν το τραγούδι και άλμπουμ της χρονιάς. Το «In Colors» στην αγγλόφωνη εκδοχή του, είχε μπει στη ζωή μας μερικά χρόνια πριν. Αλλά τώρα, με τη νέα του εκδοχή ως «Εκδρομή», έσκασε μία μέρα του χειμώνα μέσα στα γραφεία και στα αυτοκίνητα, στα σπίτια και στα ραδιόφωνα και όλοι και όλα σταμάτησαν για μια στιγμή: Κοκάλωσαν από την ξαφνική αγάπη. «Τι είναι αυτό;» Ένωσαν μια γλυκιά ζεστασιά να τους αγκαλιάζει, σαν να μπήκε απροειδοποίητα η άνοιξη. Η γνωστή φωνή του Στάθη Δράκου, με τον όμορφο λυγμό και τη χατζηδακική ευαισθησία, στο κομμάτι που θυμόμασταν από το πρώτο άλμπουμ των Πατρικών Minor Project του Στάθη, ήρθε και φούντωσε συνδυασμένη με τη βαθιά, ζεστή φωνή της Δήμητρας Γαλάνη και μας έδωσαν μία φωτεινή χαρά μέσα στο γκρίζο. Ακολούθησε το άλμπουμ «*Το βαλς των χαμένων μετά*». Λόγια του Νίκου Μωραϊτή και μουσικές του Στάθη Δράκου τραγουδιμένα από ένα ντουέτο, που ήταν σχεδόν γραμμένο στα άστρα να συμβεί. Τα τραγούδια του Δράκου έμοιαζαν να εκλιπαρούν για ελληνικό στίχο και η Δήμητρα Γαλάνη είναι αυτή που υιοθετεί στη μεγάλη της αγκαλιά νέες φωνές και αδέσποτα ταλέντα του ουρανού, τους δίνει τη θαλπωρή και τη γνώση της εμπειρίας της, το χιούμορ και τον αυτοέλεγχο που χρειάζονται. Τα νέα φυντάνια ανθίζουν στον κήπο της στον Κεραμεικό, εκεί όπου συναντηθήκαμε ένα βράδυ μια μεγάλη παρέα για να δούμε τι τρέχει με το «Βαλς» και το δράμα που κρύβουμε μέσα μας, όλη αυτή η ράτσα.

Νιώθω ότι είναι αυτό το ένστικτο της ράτσας, τα ίδια μουσικά, τα «κανονικά», που σας έφεραν κοντά.

Δήμητρα Το κάλεσμα ήταν μία περιρρέουσα αισθητική η οποία υπάρχει σχεδόν μεταφυσικά (καθόλου μεταφυσικά, είναι μια κληρονομιά αυτό όλο) την οποία την κουβαλάει ο Στάθης μέσα του μουσικά, «ερήμην» του. Δεν είναι ένα πράγμα που το έχει ζήσει αλλά έρχεται σαν πληροφορία και το μεταπλάθει τελείως διαφορετικά. Και η σχέση που έχω εγώ με αυτό το παρελθόν νομίζω ότι κουμπώνει κάπου στη συνείδηση. Αυτό συνέβη από τη στιγμή που συναντηθήκαμε, αυτό που λες «το κανονικό».

Στάθης Για μένα ήταν πάρα πολύ ξεκάθαρο αυτό που λέει η Δήμητρα. Η κανονικότητα. Το πόσο πολύ ρέουν τα πράγματα στην επικοινωνία μας. Δεν ξέρω πόσο σχέση έχει αυτό με το καλλιτεχνικό, το οποίο ήταν ένα άλλο πράγμα – για παράδειγμα, εγώ φοβόμουν πάρα πολύ να τραγουδήσω ελληνικά, ενώ όταν έγραφα μου έβγαιναν πολλά ελληνικά στοιχεία. Για κάποιο λόγο όμως δεν ήθελα. Η Δήμητρα ήταν ένας άνθρωπος που πέρα από την άνεση που μου ενέπνεε, ένιωθα ότι υπήρχε μέσα στα τραγούδια μου.

Υπάρχει στο άλμπουμ ένα τραγούδι σε δύο εκτελέσεις, το «Ευτυχισμένοι άνθρωποι» που το τραγουδάτε ο καθένας διαφορετικά. Βρήκα πολύ συγκινητική τη διαφορά αυτή, ειδικά στο σημείο που βγαίνει ο λυγμός, τόσο διαφορετικά από τον καθένα σας.

Δ. Ε, ναι, είναι νέο παιδί ο Στάθης. Άλλο πόνος βγάωω εγώ σε αυτό το αίσθημα του κομματιού και άλλο αυτός.

Να υποθέσω ότι το πιο ιδιαίτερο κομμάτι του άλμπουμ και για τους δυο σας είναι αυτό;

Σ. Εμένα πραγματικά μου αρέσει όλο το άλμπουμ. Αν με ρώταγες για το πρώτο μου cd (ένα έχω έτσι κι αλλιώς), εκεί είχα αγαπήμυνα κομμάτια. Το «Βαλς» όμως μου άρεσε όλο από την αρχή γι' αυτό και δεν σκεφτόμουν ποτέ ούτε ποιο θα είναι το single, τίποτα τέτοιο. Με το που τελείωνε το κάθε τραγούδι με τον Νίκο Μωραϊτή το αγάπαγα πάρα πολύ. Ακόμα και το artwork που έκαναν τα παιδιά στην εταιρεία, ακόμα και η Αγγέλα με τη Λία που έφεραν στη φωτογράφιση τα τριαντάφυλλα, το πώς στήναμε το κάθε τι που κάναμε...

Και τώρα θέλω να μου πεις για τα αγγλικά σου, Στάθη. Μήπως μπαίνεις σε μία οδό που θα τραγουδάς ελληνικά πράγματα;

Σ. Κοίτα, εγώ δεν θέλω να μπω σε καμία οδό στη ζωή μου. Αυτό που μπορώ να πω με σιγουριά είναι ότι ξέρω τη συγκεκριμένη δουλειά με τη Δήμητρα. Ήταν αυτό που λέμε, με πήρε από το χέρι και με έβαλε στο ελληνικό τραγούδι. Και ήταν όντως έτσι γιατί εγώ δεν ένιωθα άνεση να βγω να τραγουδήσω ελληνικά.

Δ. Υπάρχει η γενιά αυτών των παιδιών οι οποίοι χρησιμοποίησαν τα αγγλικά πέρα από το λόγο ότι θα ήθελαν να στείλουν τη δουλειά τους και εκτός Ελλάδας, οι οποίοι ξεκίνησαν στην ουσία με αναστολή στο να γράψουν ελληνικά. Κι αυτό γιατί η στιχουργική στην Ελλάδα είναι μεγάλο πράγμα. Κακά τα ψέματα. Έχει φορτώσει πολύ, δηλαδή. Πατί έχουν γραφτεί πάρα πολύ ωραία και πάρα πολύ σημαντικά πράγματα. Και πολλά. Τα νέα παιδιά που είναι δημιουργοί, τραγουδοποιοί, που γράφουν και τους στίχους και τη μουσική, τους ψιλομπλόκαρε πολύ υποσυνείδητα όλο αυτό το βάρος. Άρα άρχισε (η αγγλική γλώσσα) να λειτουργεί σαν tool, σαν εργαλείο. Παράλληλα η αγγλική γλώσσα είναι εργαλείο, δηλαδή έχει μικρές λέξεις που ρυθμικά διευκολύνουν, και ε-

πίσης δεν παίζει τόσο ρόλο το «τι να πω, ρε παιδί μου». Επιτρέπει λιγότερη ενοχή.

Θέλω να μιλήσουμε λίγο για την drama queen που κρύβουμε όλοι μέσα μας.

Δ. (γελώντας) Αυτό είναι η Ελλάδα ολόκληρη. Είναι μια drama queen. Είναι ευχή και κατάρα...

Καλώς ή κακώς το έχετε αυτό το στοιχείο και οι δυο στη δουλειά σας.

Σ. Μακάρι να το είχαμε μόνο στη δουλειά μας. Δυστυχώς το έχουμε και στη ζωή μας! (γέλια)

Δ. Δεν γίνεται όμως, αυτά τα δύο πάνε μαζί.

Είναι η εποχή λοιπόν που όλοι εμείς οι drama queens, νιώθουμε προδομένοι. Είτε γιατί μας πικραίνουν οι άλλες drama queens, είτε γιατί το σέρνουμε μαζί μας... Πώς το αντιμετωπίζετε αυτό;

Δ. Δεν μπορώ να σου απαντήσω ξεκάθαρα. Όταν μπαίνεις σε πράγματα που αφορούν την πολιτική και τον κοινωνικό βίο είναι ολέθριο, όπως και σε σύγκριση με αυτό που συμβαίνει στη δύση, από την άλλη μεριά όμως είναι και αυτό που λείπει από τη δύση. Λείπει αυτό το αίσθημα, η αντοχή στο αίσθημα. Για να είσαι drama queen σημαίνει ότι αντέχεις τον πόνο. Υπάρχει μία τάση, έτσι όπως εξελίσσονται τα πράγματα δυσάρεστα, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και παγκόσμια, όπου έχουμε ανάγκη να ξαναθυμηθούμε την υπόστασή μας. Δεν είναι δυνατόν όλα να περάσουν σε έναν αυτόματο ορθολογισμό. Δεν γίνεται. Κάπου θα χάσουμε. Και θα χάσουμε στοιχεία από αυτά που μας έχουν κάνει να αγαπάμε, να κλαίμε, να αγκαλιάζουμε, ανθρώπινα δηλαδή, σωματικά στοιχεία.

Σ. Εμένα το δράμα δεν είναι κάτι που μου αρέσει. Βλέπω από τον κύκλο μου, τους ανθρώπους που συναναστρέφομαι, ότι κάποια πράγματα τα έχω ζήσει πολύ έντονα – αν και «έντονα» δεν είναι η λέξη που ψάχνω. Νομίζω ότι συνδέεται πολύ με τον εγωισμό το δράμα, γι' αυτό δεν μ' αρέσει. Κάθε φορά που έγραφα κάτι πολύ δραματικό, το κοίταζα κι έλεγα «Σιγά, αγόρι μου, κι άλλοι πονέσανε». (γέλια)

Τι γνώμη έχεις, Δήμητρα, για τη θέση των καλλιτεχνών απέναντι στην πολιτική, ειδικά έτσι όπως έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα; Όλοι βγαίνουν και παίρνουν θέση προς καλό ή προς κακό ενίοτε. Ξαφνικά δημιουργείται ένα δίπολο.

Δ. Κοίταξε, κι αυτό έρχεται από τη φόρα του παρελθόντος. Ένας καλλιτέχνης δεν μπορεί να μην αντιλαμβάνεται τι συμβαίνει και μάλιστα να βλέπει και λίγο μπροστά. Έτσι όμως όπως αλλάζουν τα πράγματα, με τέτοια ταχύτητα, πραγματικά δεν μπορείς να έχεις άποψη. Μπορεί να έχεις κάποιες αρχές οι οποίες με τη θέση της ζωής σου και του έργου σου είναι δηλωμένες πια. Πιστεύεις ότι όλοι πρέπει να είμαστε καλά, να είμαστε ελεύθεροι, να υπάρχει αξιοπρέπεια, ανθρωπιά. Τα πράγματα εξελίσσονται όμως με τέτοιο τρόπο που εγώ, ειλικρινά σου μιλάω, παρόλο που είχα άποψη κατά καιρούς και μέχρι πρόσφατα, πλέον δεν θέλω να εκφράζομαι δημόσια. Κι αυτό διότι δεν έχω κανένα δικαίωμα να επηρεάσω κάτι που είναι τόσο ρευστό και αλλάζει τόσο πολύ γρήγορα. Άρα γινόμαστε κι εμείς παρατηρητές, όπως όλος ο κόσμος. Η στάση μας κι η θέση μας ορίζει μία συμπεριφορά και μία άποψη. Από

εκεί και πέρα τα πράγματα αρχίζουν να γίνονται λίγο περίεργα. Εγώ έχω αρχίσει να μαζεύω λίγο τις δημόσιες κουβέντες, να θυμίζω όμως από αυτό που σαν εμπειρία και σαν ψυχισμός κουβαλώ, πως οτιδήποτε δύσκολο συμβαίνει, όσες διαφορές και να έχουμε, πρέπει να είμαστε μαζί. Είναι το μόνο πράγμα που μπορώ να ζητήσω, να εκλιπαρώ για αυτό, τους συνανθρώπους μου.

Σ. Εγώ συμφωνώ με τη Δήμητρα. Γενικά είμαι πιο αποστασιοποιημένος από αυτά, έχω ζήσει και πολύ λιγότερα πράγματα. Φαντάζομαι όμως ότι σαν αυτό το δίπολο που εννοείς, υπάρχουν πολλά παρόμοια, παντού. Δημιουργούνται από ανθρώπους που έχουν την ανάγκη να ταχτούνε κάπου. Και δεν ξέρω κατά πόσο υπάρχει και ο χρόνος πια να κάτσει ένας άνθρωπος σήμερα και να σκεφτεί ψύχραιμα, χαλαρά, να δει σε τι κοινωνία θέλει να ζει και τι θέλει να κάνει αυτός για αυτή την κοινωνία, για να την κάνει καλύτερη. Έχουμε φτάσει πια στο σημείο να χρησιμοποιούμε τη λέξη «κοινωνία» σαν κάτι αρνητικό. Εγώ θυμάμαι τα τελευταία χρόνια, όποτε αναφέρομαι στην κοινωνία, ή να βρίζει κάποιος το συνάνθρωπό του, ή να βρίζει τη γενική κουλτούρα και τις σκέψεις του Έλληνα και γενικά έχουμε σταματήσει να βλέπουμε τα θετικά στοιχεία που υπάρχουν γύρω μας.

Για το θέμα της ΑΕΠΙ τι έχεις να πεις, Δήμητρα; Είναι κάπως θολό τοπίο όλο αυτό που συμβαίνει...

Δ. Ναι, είναι θολό. Έχω να πω ότι οτιδήποτε και να συμβαίνει στο χώρο της πνευματικής ιδιοκτησίας, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει μία σωστή ή λάθος διαχείριση, ολέθρια ή καλή, πρέπει να καταλάβουμε ότι τα θέματα της πνευματικής ιδιοκτησίας και τα πνευματικά δικαιώματα είναι ιερά και δεν πρέπει το οποιοδήποτε πρόβλημα να μας αναστέλλει ως προς το ότι αυτά πρέπει να συνεχίσουν να υπάρχουν. Πρέπει να καταλάβουμε ότι το θέμα της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι θέμα πολιτισμού μιας χώρας. Είναι όπως αυτό που τρώμε, αυτό που ζούμε. Πρέπει να καταλάβουμε τι ζει από αυτό και ότι η λάθος διαχείριση, ναι, δημιουργεί προβλήματα τα οποία κάποια στιγμή βγαίνουν στην επιφάνεια είτε από δική μας ολιγωρία, είτε από αδιαφορία και να βρούμε την άκρη. Εμάς, οι δικοί μας οργανισμοί σαν ΓΑΙΑ, που αφορούν τα συγγενικά, δεν έχουν καμία σχέση με την ΑΕΠΙ. Εμείς έχουμε καινούργιους οργανισμούς, αυτοδιαχειριζόμενους, μη κερδοσκοπικούς που έχουν πολύ συγκεκριμένο έργο. Περνάνε από τα δικά μας διοικητικά συμβούλια. Η ΑΕΠΙ είναι μία εταιρεία ανώνυμη. Αυτό πιστεύω ότι πρέπει να αλλάξει. Σε εμάς, τα χρήματα που συγκεντρώνονται από τις χρήσεις του έργου μας, μπαίνουν στα κομψότερα και μοιράζονται, και μάλιστα δεν μπορούμε να

κρατήσουμε παραπάνω από ένα χρόνο. Δεν μπορεί να μένει το χρήμα αυτό μέσα στους οργανισμούς. Ακριβώς επειδή είναι μη κερδοσκοπικοί. Είναι λοιπόν η ώρα να το δουν και οι δημιουργοί αυτό το πράγμα και να βρεθεί, με την εταιρεία αυτή, μία χρυσή τομή ώστε το πρόβλημα να λυθεί και να προχωρήσει. Εγώ πιστεύω ότι θα βρεθεί. Ο νόμος ετοιμάζεται. Υπάρχουν πια καινούργιες ντιρεκτιβες, που είναι ευρωπαϊκές οδηγίες τις οποίες πρέπει να εφαρμόσουμε κι εμείς.

Και ήρθε η ώρα του Gazarte... Τι θα δούμε εκεί;

Σ. Το Gazarte ήταν πάντα λίγο σαν σπίτι μου. Τώρα με τη Δήμητρα ακόμα περισσότερο.

Δ. Όπως κι εμένα. Έχω αυτή τη σχέση που αισθάνομαι ότι όταν θέλω να κάνω κάτι, θα πάω να το κάνω εκεί. Είναι ένας χώρος που σέβεται την τέχνη και τον κόσμο. Αυτές λοιπόν οι εμφανίσεις ήταν μία σειρά παραστάσεων που είχα ήδη εγώ συμφωνήσει, σαν Δήμητρα. Έλα όμως που, έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα, και άνθισε αυτή η δουλειά μας με τον Στάθη, επισπεύσαμε τη συνεργασία μας. Θα κάναμε κάτι για το άλμπουμ αλλά τα πράγματα εδώ πέρα φούντωσαν τόσο όμορφα που του λέω «Στάθη, πάμε τώρα». Έτσι λοιπόν από 6 Μαρτίου ξεκινάμε τις παραστάσεις, κάθε Δευτέρα, με τη δική μου μπάντα όπου θα παρουσιάσουμε το δίσκο μας, θα πει και ο Στάθης δικά του τραγούδια και μετά θα πω κι εγώ τα δικά μου. Δεν μπορείς να φανταστείς τι χαρά και τι ανανέωση αισθάνομαι που θα είναι ο Στάθης μαζί μου. Μετά θα συνεχίσουμε, θα το γυρίσουμε και στην Ελλάδα.

Σε μέρη κοντά σε θάλασσα, φαντάζομαι.

Δ. Ναι, είναι καλοκαιρινός ο δίσκος. Αεράκι. ☺

ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΑΠΟΨΗ ΚΑΤΑ ΚΑΙΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΠΡΟΣΦΑΤΑ, ΠΛΕΟΝ ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΕΚΦΡΑΖΟΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ. –Δ.Γ.

www.athensvoice.gr
Όλη η συνέντευξη στο site

Κάτω απ' τις παράγκες
Κάτω απ' τα γιαπιά
Ζούνε κάτι Ελλάδες
Σαν θηρία*

B

Βγαίνοντας από το μετρό στη στάση Ελαιώνας, κάποιος που δεν βιάζεται, θα προσέξει πιθανόν τα τρία από τα πέντε βάρθρα που στην αρχαιότητα στήριζαν την τοξωτή γέφυρα που περνούσε πάνω από τον Κηφισό στο συγκεκριμένο σημείο. Φυσικά ρυάκια πότιζαν τον Ελαιώνα ενώ ο ποταμός, στοιχείο του φυσικού πλούτου της Αττικής, ανίδεος για τη μελλοντική του τύχη, διέσχιζε ορμητικός την περιοχή για να καταλήξει στο Φαληρικό Δέλτα. Σήμερα, σε απόσταση αναπνοής από το πολύβουο Γκάζι, λίγα βήματα από την Ιερά οδό, βρίσκεται μια περιοχή, ας πούμε όχι από αυτές που στολίζονται με λαμπρόνια τα Χριστούγεννα ούτε από αυτές που γεμίζουν από παρκαρισμένα αυτοκίνητα τα Σαββατόβραδα. Η οδός Πολυκάρπου, η Αγίας Άννης και οι γύρω λασπόδρομοι, στην αφάνεια όλη την εβδομάδα, ζωντανεύουν τις Κυριακές από υπαίθρια παζάρια.

Όλες οι φυλές χωράνε, όλες οι φυλές πουλάνε.

Πάγκοι διαφυλετικοί με πωλητές και αγοραστές από διαφορετικές εθνικότητες να συνεννοούνται χωρίς δυσκολία στη γλώσσα των αριθμών. Παλιά μπιμπελό, δισκοί, ρούχα, είδη προικός μαζι με προϊόντα ομορφιάς. Κάποια τρόφιμα αμφιβόλου προελεύσεως στον ίδιο πάγκο με γυαλιά ηλίου και εγκυκλοπαίδειες. Το πιο ενδιαφέρον από τα είδη προς παζάρεμα είναι τα ποδήλατα. Εκεί, αν σου έκλειψαν μέσα στην εβδομάδα το ποδήλατό σου μπορεί να το ξαναβρείς κι αν είσαι καλός στα παζάρια να το ξαναγοράσεις σε πολύ καλή τιμή, ειδικά αν παραπονεθείς πως ο προηγούμενος κάτοχός του, δηλαδή εσύ, δεν το είχε διατηρήσει και σε πολύ καλή κατάσταση!

Ετοιμόρροπες εγκαταλελειμμένες αποθήκες προσφέρονται για να στεγάσουν την πραγματεία. Αντικείμενα των οποίων οι ιδιοκτήτες δεν τα χρειάζονται πια ή δεν ζουν. «Οι κάλτσες πενήντα λεπτά» φώναζε ο πλανόδιος πωλητής στους πλανόδιους αγοραστές.

Άλλοι ενθουσιασμένοι, άλλοι χωρίς να ρίξουν καν βλέμμα στην τόσο προνομιακή τιμή. Δίπλα στον πωλητή καλτσών, μια άλλη πωλήτρια στεκόταν διαλαλώντας την πραγματεία της ζυπόλητη με ένα μωρό δεμένο πάνω της σε αυτοσχέδιο πάνινο μάρσιπο. «Πού στέκεσαι μακριά μου και λόγο δε μου λες» ακούγεται από το τρανζιστοράκι που επιβεβαιώνει ότι λειτουργεί. Υφάσματα με το κιλό μέσα σε καλάθια, κάποια ρούχα που τα παρέσυρε ο αέρας κι έπεσαν στα λασπόνερα, ξαναγύρισαν στον πάγκο για τους αγοραστές που δεν δίνουν σημασία σε τέτοιες λεπτομέρειες.

Οι συλλέκτες και αυτοί που έχουν το «μικρόβιο» του ψαξίματος πάνε από νωρίς για να εντοπίσουν θησαυρούς. «Το καλό πράγμα φεύγει γρήγορα από την πιάτσα» μου λέει ένας γνώστης. Κάποιοι ψάχνουν ένα-ένα τα βιβλία για ιδιόχειρες αφιερώσεις του συγγραφέα που πέρασαν απαρατήρητες και βρέθηκαν στον πάγκο. Ένας αλλοδαπός πωλητής ηλεκτρονικών παιχνιδιών μάς ζητάει να του διαβάσουμε τι λέει ένα μηχανήμα και αν γνωρίζουμε τι είναι. Στην ερώτηση από πού προέρχονται τα προϊόντα δεν απαντάει κανείς, αν το θες το παίρνεις αλλιώς φύγε, οι λεπτομέρειες περιττεύουν.

Διασχίζοντας την οδό Πολυκάρπου, για να βρούμε το επόμενο παζάρι, περνάμε μπροστά από τη δομή φιλοξενίας στον Ελαιώνα, εκεί όπου ζουν 2.300 πρόσφυγες, κυρίως από τη Συρία και το Αφγανιστάν, αν και οι εθνικότητες που μπορεί να συναντήσει κάποιος φτάνουν τις είκοσι μία. Προσφυγάκια με ποδήλατα, μπροστά από τη δομή, δεν ξεμυτίζουν, σε αντίθεση με τα μικρά τσιγγανόπουλα που αλωνίζουν με τα δικά τους ποδήλατα την περιοχή. Τελικά ό,τι και να συμβαίνει στον κόσμο ένα παιδί με ποδήλατο θα βρει χώρο για βόλτα. Λακκούβες με νερά σε μέγεθος μικρής λίμνης, αλλά το ποδήλατο ασταμάτητο. Ακόμα κι εκεί, μπροστά από άδεια κτίρια με σπασμένα τζάμια και βουνά από σκουπίδια.

Βρισκόμαστε σε απόσταση αναπνοής από το κέντρο της Αθήνας κι όμως είναι λες και ταξιδεύαμε ώρες για να βρεθούμε εκεί. Πέρασαμε μπροστά από την κλειδωμένη με λουκέτα εκκλησία του προστάτη της ευκαρπίας για να πάμε στο τελευταίο παζάρι, κι από στενά χωρίς όνομα. Μεσημέρι πια και οι αγοραστές έχουν αρχίσει να αραιώνουν, αφήνοντας το σκοτεινό εκείνο σημείο της πόλης που ακόμα υπάρχουν αλάνες, χωματόδρομοι και φτωχικές αυλές. Εκεί που κάποτε κυλούσε ο Κηφισός. **A**

*Οι στίχοι είναι του Νίκου Μωραΐτη

Κυριακή στα υπαίθρια παζάρια του Βοτανικού

Στην Πολυκάρπου, στην Αγίας Άννης και στους γύρω λασπόδρομους, η Αθήνα αγοράζει και πουλάει τα πάντα

Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΝΩΛΕΛΗ
Φωτογραφίες: Μύρων Παβένος,
Μαρία Μανωλέλη

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΩΡΑΦΑΣ

Μπόρεσα να πάω κόντρα στο ρεύμα

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ - Φωτό: ΚΩΣΤΑΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ

A

Αργά βράδυ μιας Πέμπτης που στην Ελλάδα φλερτάρει με την άνοιξη, ενώ στη Γαλλία ακόμα έχει χειμωνιάτικο κρύο. Δύο ώρες πέρασαν στο τηλέφωνο χωρίς να το καταλάβουμε και δεν ήταν λίγες οι φορές που σκέφτηκα πόσο κρίμα είναι που δεν μπορούμε να τα πούμε από κοντά. Ευγενέστατος, και με χιούμορ. Άλλες φορές σκάλωνε προσπαθώντας να θυμηθεί μια συγκεκριμένη ελληνική λέξη κι άλλες φορές με εξέπληττε με τη χρήση πιο εξεζητημένων.

Πώς βρέθηκαν οι γονείς σας στη Γαλλία;

Ο πατέρας μου σπούδαζε βιολί στην Αθήνα, όταν κέρδισε μια διάκριση που του έδινε το δικαίωμα να πάει με υποτροφία σε όποια χώρα της Ευρώπης ήθελε. Έτσι βρέθηκε το '36 στο Παρίσι. Όταν κηρύχτηκε ο πόλεμος έδιωξαν όλους τους ξένους φοιτητές, οι οποίοι γύρισαν στις χώρες τους. Τελικά επέστρεψε στη γαλλική πρωτεύουσα το '45 ταξιδεύοντας με το Ματαρόα (σ.σ. το θρυλικό καράβι που μετέφερε στη Γαλλία 200 έλληνες νέους ως υπότροφους του Γαλλικού Ινστιτούτου, σώζοντάς τους από τον εφιάλητη του εμφυλίου). Στο πλοίο ήταν μαζί με τη μητέρα μου, με την οποία είχε παντρευτεί εσπευσμένα ώστε να μπορέσει να την πάρει μαζί του. Από τότε μέιναν στη Γαλλία και ο πατέρας μου εξελίχτηκε σε μαέστρος. Η μητέρα μου, δυστυχώς, δεν κατάφερε να γίνει αρχαιολόγος όπως επιθυμούσε λόγω των οικονομικών δυσκολιών.

Εσείς μάθατε μουσική; Όχι. Ο πατέρας μου πίστευε πως για να μάθεις μουσική απαιτούνταν σκληρή πειθαρχία. Έτσι πολύ νωρίς συνειδητοποίησε πως για να μη με σκοτώσει θα έπρεπε να με αφήσει στην ψυχία μου (γέλια).

Σε ποια γλώσσα ονειρεύεστε ή έρχεται πρώτη όταν θέλετε να πείτε ερωτόλογα; Τα όνειρά μου δεν έχουν κάποια γλώσσα. Όσο για τα ερωτικά, εξαρτάται από την εθνικότητα που έχει το αντικείμενο του πόθου (γέλια).

Ποιες βρισιές σας έρχονται πιο εύκολα;

Γαλλικές. Αν και όταν βρίσκομαι στην Ελλάδα, μετά από λίγες ημέρες ανακαλύπτω πως χρησιμοποιώ βρισιές που άκουγα από τον πατέρα μου. Μου βγαίνουν δε πολύ καλά και κάνουν τη δουλειά τους.

Ποια από αυτές σας αποφορτίζει περισσότερο; Γαμώ το στανιό σου (γέλια).

Γιατί γίνετε ηθοποιός; Από τύχη. Εγώ ήθελα να γράφω και να ταξιδεύω. Να ταξιδεύω για να γράφω τις εμπειρίες μου. Ίσως η αγάπη για τα ταξίδια να γεννήθηκε από το γεγονός πως κάθε καλοκαίρι ερχόμασταν από Γαλλία στην Ελλάδα με αυτοκίνητο. Επέλεξα, λοιπόν, να σπουδάσω Διεθνές Δίκαιο γιατί σκέφτηκα πως θα μου έδινε μια δουλειά που θα μου πρόσφερε ταξίδια. Μια μέρα ένας φίλος ήρθε και με πήρε για να πάμε στο Ωδείο των Βερσαλλιών, όπου εκτός από μουσική διδασκαν και θέατρο. Όταν πήγαμε ο υπεύθυνος πρότεινε να δώσω εξετάσεις κι εγώ, γιατί τους έλειπαν αγόρια. Έτσι έδωσα...

Γιατί, πιστεύατε πως θα βρείτε εκεί διαθέσιμα κορίτσια; Ακριβώς (γέλια). Πάντως το σημαντικό είναι πως με τα αποτελέσματα των εξετάσεων βρέθηκα κατευθείαν στο ανώτερο τμήμα σπουδών. Κολακεύτηκα και άρχισα να σκέφτομαι σοβαρά την ενασχόλησή μου με το θέατρο. Παράλληλα άρχισα να δουλεύω ως εργάτης σε θεατρικές παραστάσεις ή ως κομπάρσος. Έξι μήνες μετά θα μου δώσουν τον πρώτο μου ρόλο στον «Εμπορο της Βενετίας». Συνειδητοποιώ πλέον πως το θέατρο είναι ο χώρος μου και δίνω εξετάσεις για να μπω σε μία από τις πιο σημαντικές σχολές στο Παρίσι. Περνάω και από εκεί όλα πήραν το δρόμο τους...

Τι σημαίνει να έχετε καθηγητή τον Βιτέζ;

Υπήρξε ο Θεός μου. Κατέρριπτε όλα τα κλισέ που μπορεί να είχες στο μυαλό σου. Εξαιτίας του έγινα τολμηρός πάνω στο σανίδι. Μπόρεσα να εμπιστευτώ το ένστικτό μου και να πάω κόντρα στο ρεύμα.

Αυτό το κόντρα στο ρεύμα ήταν που σας οδήγησε στο να παρατήσετε το θέατρο και την Comédie Française; Επηρεασμένος από το θέατρο του Αντονέν Αρτό και παρακολουθώντας μια συναυλία των Doors ένιωσα να μου συμβαίνει μια αλλαγή. Πως δεν ήθελα να συνεχίσω άλλο έτσι. Ήθελα ένταση στη ζωή μου. Άρχισα να κάνω «δουλειές του ποδαριού» και να ταξιδεύω. Έζησα μέχρι και σε κοινόβια. Τελικά, όλο αυτό με οδήγησε στον Πίτερ Μπρουκ. Δίπλα του έζησα στον παράδεισο – αλλά όχι ένα χλιαρό παράδεισο. Για 3 χρόνια που παίζαμε τη «Μαχαμπαράτα» γυρνώντας τον κόσμο δεν

σταματήσαμε ποτέ να ερευνούμε. Ενσωματώναμε στους ρόλους και στην παράσταση καθημερινά καινούργια πράγματα που μας μάθαινε η ζωή. Στο ενδιαμέσο, σε όποια γειτονιά και να βρισκόμασταν, δίναμε και παραστάσεις με άλλα έργα. Απίστευτη περίοδος.

Δεν είναι περιεργό όμως που μετά από μια τέτοια θεατρική εμπειρία δίπλα στον Μπρουκ δείχνει να σας απορροφά περισσότερο ο κινηματογράφος; Συνέβη το εξής. Με προσέχει η υπεύθυνη του κάστινγκ για την ταινία «Νοστρόμος» που ετοίμαζε εκείνη την εποχή ο Ντέιβιντ Λιν και με προτείνει για τον πρωταγωνιστικό ρόλο. Πήρα το ρόλο και αρχίσαμε τα δοκιμαστικά, τα οποία ήταν κανονικά τμήματα της ταινίας με κοστούμια, στους κανονικούς χώρους – θυμάμαι πως κάμεραμαν ήταν ο βραβευμένος με όσκαρ για το «Πέρα από την Αφρική», David Watkin. Μια σειρά από προβλήματα όμως δεν επέτρεψαν να ξεκινήσει στην ώρα της η ταινία. Ο Σπίλμπεργκ θα ήταν ο παραγωγός, αλλά έφυγε. Τελικά πέθανε και ο Λιν... Πάντοτε με ενδιέφερε ο κινηματογράφος, κι αν θέλω να είμαι ειλικρινής με τον εαυτό μου, από τότε που ξεκίνησα να σπουδάζω υποκριτική το σινεμά είχα στο μυαλό μου. Σκεφτόμουν πως θα ήθελα να γίνω κινηματογραφικός σκηνοθέτης. Ίνδαλμά μου ήταν ο Κασσαβέτης.

Και πώς καταλήξατε στον «Κολόμβο»; Προέκυψε μια συγκυρία. Μαθαίνοντας οι παραγωγοί της ταινίας «Χριστόφορος Κολόμβος» πως ο Ρίντλεϊ Σκοτ ετοίμαζε ένα δικό του «Κολόμβο» αποφάσισαν, όταν εξασφάλισαν και τον Μάρλον Μπράντο στο καστ, να επισπεύσουν τα γυρίσματα. Αρχικά μου είχαν πει πως με ήθελαν για το ρόλο που παίζει στην ταινία ο Μπενίσινο ντελ Τόρο. Τρεις ημέρες πριν αρχίσουν τα γυρίσματα στη Μάλτα μου ανακοίνωσαν πως θα παίξω τον ίδιο τον Κολόμβο.

Μετά την ταινία του Κάρπεντερ «Απόδραση από το Λος Άντζελες» θα περίμενε κάποιος να κάνετε μια καριέρα στο Χόλιγουντ. Τι ωραία η συνεργασία με τον Κάρπεντερ! Μου πηγαίνει πολύ ως άνθρωπος και ως σκηνοθέτης. Έχει χιούμορ κι αυτό φαίνεται, καθώς κάνει τόσο καυστική κριτική στην Αμερική χρησιμοποιώντας τη γλώσσα των b-movies. Στην πραγματικότητα η ταινία δεν έκανε επιτυχία στην Αμερική, αλλά στον υπόλοιπο κόσμο. Το πρόβλημα ήταν πως μετά την «Απόδραση» οι προτάσεις που ερχόντουσαν ήταν για ρόλους καρικατούρα. Ο ατζέντης μου επέμενε να τους δεχτώ και ότι μελλοντικά θα άλλαζαν τα πράγματα. Δεν μπορούσα να το κάνω. Δεν θα άντεχα τον ε-

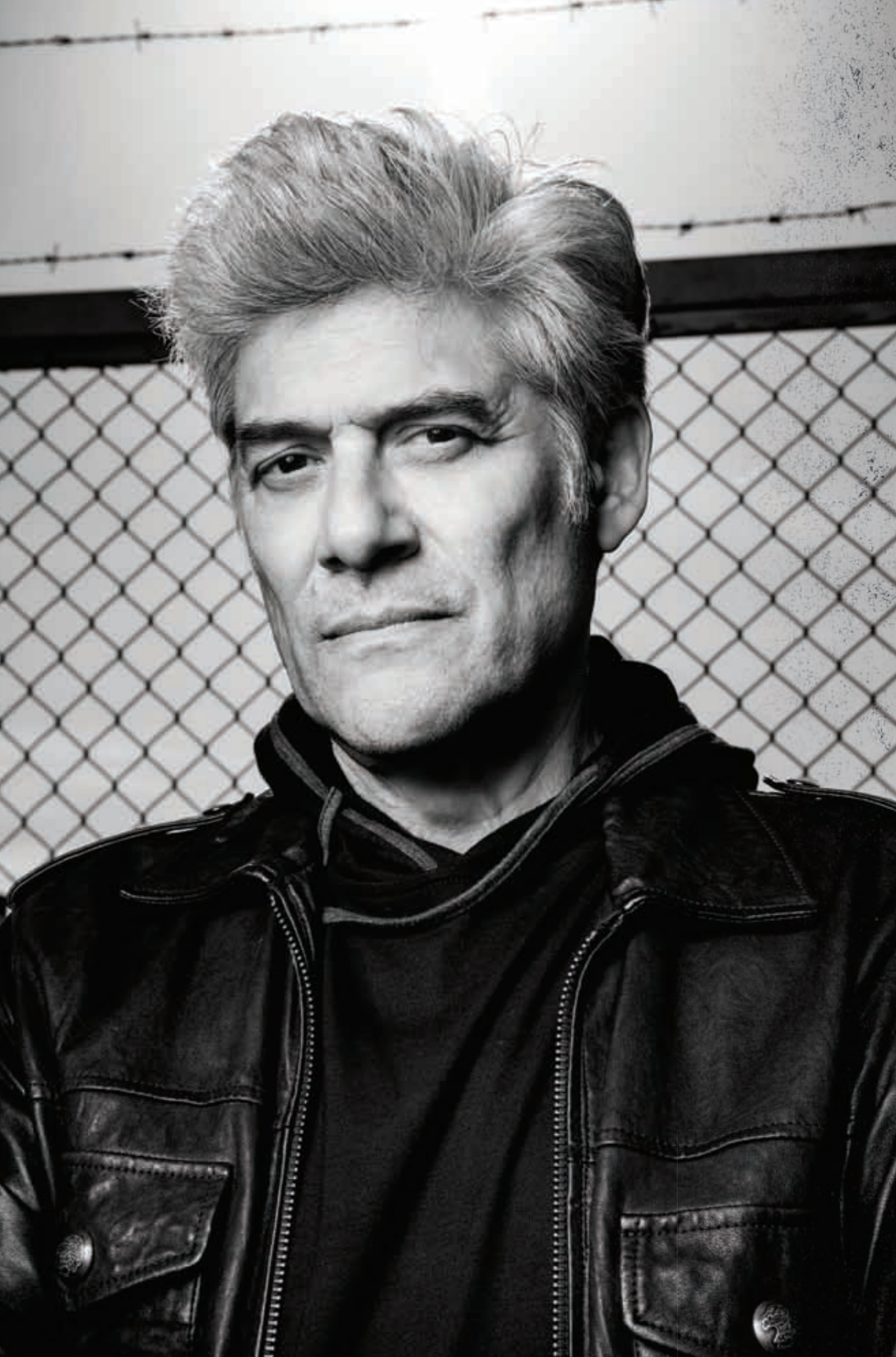
αυτό μου. Από την άλλη δεν ήθελα να περάσω χρόνια στην Αμερική προκειμένου να με ενσωματώσει το σύστημα. Για ποιο λόγο; Για να γίνω σταρ του Χόλιγουντ; Όχι, ευχαριστώ.

Το Χόλιγουντ προσπάθησε να σας τυποποιήσει. Υπάρχει κάτι αντίστοιχο και από τους έλληνες σκηνοθέτες; Δεν νομίζω ή δεν έχω καταλάβει κάτι τέτοιο. Η πρώτη ταινία που έκανα ήταν «Η σφαγή του κόκορα» του Ανδρέα Πάντζη στην Κύπρο. Μετά ήρθε η ταινία της Ρικάκη «Κουαρτέτο σε τέσσερις κινήσεις», η μία ταινία έφερε την άλλη, με την «Πολιτική κουζίνα» να είναι τις μεγαλύτερες εμπορικές επιτυχίες στην καριέρα μου. Υπολογίζω μετά το Πάσχα να βγει η τελευταία ελληνική ταινία στην οποία παίζω. Είναι η «Ξα μου» της Κλειώς Φανουράκη. Γυρίστηκε εξολοκλήρου στην Κρήτη και βρισκω φοβερά ενδιαφέρον πως εμφανίζονται στην ταινία και οι πραγματικοί Κρητικοί που ενέπνευσαν την ιστορία. Εγώ κάνω ένα μάνατζερ μεγάλο ξενοδοχείου που χάνοντας τη δουλειά του μπαίνει σε τέλμα. Η ταινία τον παρακολουθεί καθώς βγαίνει από το σκοτάδι στο φως. (σ.σ. Στην ταινία παίζει για πρώτη φορά μαζί με την κόρη του Ζωή, που είναι κι αυτή ηθοποιός.)

Στην Αθήνα θα έρθει για να παρουσιάσει το θεατρικό αναλόγιο στα Γαλλικά «Αναζητώντας τον Ζορμπά - Αποσπάσματα». «Ο Καζαντζάκης ήθελε να διασώσει τη μνήμη του λιγνιτωρύχου Γιώργου Ζορμπά, λόγω του θαυμασμού που ένιωθε προς αυτόν. Χρησιμοποίησε αποσπάσματα από την «Ασκητική», την «Αναφορά στον Γκρέκο» και το «Βίος και Πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά», αναζητώντας μέσω αυτών τις θέσεις του Καζαντζάκη για τη δικαιοσύνη, την ελευθερία, τον πόλεμο, τη λογική, το Θεό...»

Θα σας ανακηρύξουν επίτιμο δημότη Αθηναίων. Σας αρέσει όταν βρίσκεστε στην Αθήνα; Το Παρίσι είναι ο λαβύρινθός μου. Μπορώ να χαθώ μέσα σ' αυτό, το ξέρω σαν το χέρι μου. Η Αθήνα όμως με μαγεύει. Έχει αυτό το χύμα, μια ποικιλιότητα. Μου αρέσει όταν έρχομαι. Βέβαια δεν θέλω να σκέφτομαι τι σημαίνει να δουλεύω καθημερινά και να έχω να αντιμετωπίσω την ελληνική γραφειοκρατία. Μια φορά χρειάστηκε να το κάνω πριν πολλά χρόνια, όταν για να παίξω στο Ηρώδειο στην παράσταση «Αντώνιος και Κλεοπάτρα» σε σκηνοθεσία Κακογιάννη έπρεπε να μαζέψω κάποια χαρτιά από ελληνικές υπηρεσίες. Ακόμα αδυνατώ να ξεχάσω εκείνη την εμπειρία (γέλια). **A**

www.athensvoice.gr
Ολόκληρη η συνέντευξη στο site

●
ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΕΙΝΑΙ Ο
ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ ΜΟΥ.
ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΧΑΘΩ
ΜΕΣΑ Σ' ΑΥΤΟ, ΤΟ
ΞΕΡΩ ΣΑΝ ΤΟ ΧΕΡΙ
ΜΟΥ. Η ΑΘΗΝΑ
ΟΜΩΣ ΜΕ ΜΑΓΕΥΕΙ.
ΕΧΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΥΜΑ,
ΜΙΑ ΠΟΙΗΤΙΚΟΤΗΤΑ.
ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΟΤΑΝ
ΕΡΧΟΜΑΙ.

●

INFO

Το θεατρικό αναλόγιο στα γαλλικά «Αναζητώντας τον Ζορμπά - Αποσπάσματα», με ελεύθερη είσοδο για το κοινό, παρουσιάζεται στις 4/3 (13.30) στο Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο και στις 5/3 (12.00) στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (αίθουσα Book Castle).

Ποιο είναι το νέο

choose life

Ρωτήσαμε τον Γιούαν, τον Ντάνι και τα άλλα 40something πλέον- παιδιά του «Trainspotting 2»

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

Ακριβώς 21 χρόνια μετά την πρώτη μέρα (23-2-1996) που το «Trainspotting» βγήκε στις αίθουσες της Αγγλίας διαγράφοντας μια τρελή πορεία, ίδια σχεδόν με εκείνη των πρωταγωνιστών του που έγιναν ινδάλματα από τη μια στιγμή στην άλλη, ταξιδεύω στο Λονδίνο για να πάρω συνέντευξη από τους βασικούς συντελεστές (**Ντάνι Μπόιλ**, **Γιούαν Μακ Γκρέγκορ**, **Ρόμπερτ Καρλάιλ**, **Τζόνι Λι Μίλερ**) της cult ταινίας που σημάδεψε τα 90s. Δεν νιώθω ότι βρίσκομαι εδώ για μια τυπική επαγγελματική συνάντηση, αλλά για να ξαναβρεθώ με μια αγαπημένη παρέα από τα παλιά-όλοι οι τότε 20ηδες νιώθαμε φίλους μας τους Renton, Spud, Sick Boy (αν βάζετε στη διαδικασία ταύτισης και τον ψυχάκια Begbie του Καρλάιλ ίσως έχετε πρόβλημα)- και να συζητήσουμε για όσα τους συνέβησαν όλα αυτά τα χρόνια. Οι οιωνοί είναι θετικοί: το Λονδίνο είναι και πάλι πλιόλουστο (όσες φορές έχω βρεθεί στην αγγλική πρωτεύουσα κατά μια ευτυχιά σύμπτωση δεν είδα ποτέ μου βροχή) και η προβολή του «Trainspotting 2» έχει μόλις τελειώσει, αφήνοντάς μας μια γλυκόπικρη αίσθηση πληρότητας αλλά και λαχτάρας να ρουφήξουμε τη ζωή και πάλι από την αρχή...

Τι έχει αλλάξει στη ζωή τους 21 χρόνια μετά από την πρώτη ταινία; «*Τα πάντα και τίποτα, παρότι αυτά τα χρόνια μάς έχουν βαρύνει κάπως*» ισχυρίζεται ο σταρ της ταινίας, Γιούαν Μακ Γκρέγκορ, που με τον αέρα του Χόλιγουντ και του ανθρώπου που έχει συμπρωταγωνιστήσει δίπλα σε αστέρες και σκηνοθέτες ιερά τέρατα της εβδομης τέχνης (Πολάνσκι, Άλεν, Σκοτ, Μπάρτον, Γκριναγουέι κ.ά.) έχει την άνεση του πρώτου ομιλήτη. «*Ζω πολλά χρόνια στο Λος Άντζελες αλλά η καρδιά μου βρίσκεται εδώ. Επιστρέφω τακτικά στη χώρα μου γιατί εδώ είναι οι φίλοι, η οικογένεια, η ίδια η ζωή μου. Κάπως έτσι λειτουργεί κι ο Ρέντον*». Ο οποίος πάντως πρόδωσε στην πρώτη ταινία τους φίλους του. (Γελάει) «*Κάπως έτσι κι εγώ... Για αυτό το λόγο επιστρέφει, για να εξιλεωθεί, να ζητήσει κατά κάποιο τρόπο συγνώμη. Για να τον αποδεχτούν και να μπορέσει να συνεχίσει τη ζωή του κάτω από άλλο πρίσμα αυτή τη φορά*».

Κάθε χρόνο υπάρχει μία, άντε δύο ταινίες το πολύ, που αλλάζουν την κινηματογραφική ιστορία με τρόπο που δεν έχει ξανακάνει κανείς μέχρι εκείνη τη στιγμή. Για το 1996 αυτή η ταινία ήταν το «Trainspotting». Έχουν συνειδητοποιήσει μετά από τόσα χρόνια για ποιους λόγους συνέβη αυτό;

Ο πλέον αρμόδιος Ντάνι Μπόιλ, που χειρονομεί διαρκώς και μιλάει με πρωτοφανή σπιρτάδα και ζωντάνια, θεωρεί ότι ο δυναμισμός της πρώτης ταινίας ήταν εκρηκτικός επειδή ήταν απρόοπτος. «*Ήταν σαν να βρίσκονταν όλα στην κατάλληλη θέση χωρίς να υπάρχει κάποιο προσχέδιο και το πάρτι να ξεκίνησε με το ιδανικό κομμάτι που συνεπήρε αμέσως το πλήθος και τους έβαλε όλους σε χορευτικό mood. Από ένα σημείο και μετά τα πάντα λειτουργήσαν στην εντέλεια, χωρίς να περνάει καν από το μυαλό μας ότι μπορεί να φτιάχνουμε κάτι σημαντικό*». Ο χαμηλών τόνων και ήρεμος Ρόμπερτ Καρλάιλ-καμιά σχέση με τον psycho Begbie που υποδύεται- δεν συμφωνεί απόλυτα μαζί του. «*Ο Ντάνι δεν θα πει ποτέ ότι ήταν δικό του επίτευγμα η ταινία, αλλά αυτή είναι η αλήθεια. Μαζί με το σενάριο του Χοτζ από το βιβλίο του Γουέλς φυσικά, έδωσε τη δική του ματιά πάνω σε ένα απλό στόρι που όμως κρύβει μέσα του την άσβεστη δίψα για ζωή*».

Ο Τζόνι Λι Μίλερ, που υποδύεται τον Sick Boy που ζει για την εκδίκηση και σαπίζει στο ξύλο τον Renton όταν τον πρωτοβλέπει, υποστηρίζει ότι στην αυθεντικότητα της πρώτης ταινίας «έγραψε» η άγνοια και η αθωότητα που είχαν όλοι τους,

«Ο ενθουσιασμός και η μη επίγνωση του τι κάναμε τότε μας έδωσε πλεονέκτημα κι έναν αέρα ελευθερίας που πέρασε και στα καρέ του φιλμ. Καθώς αυτό προφανώς και έχει χαθεί, το κέντρο βάρους της θεματικής του νέου φιλμ έπρεπε να μεταφερθεί κάπου αλλού για να μην τα κάνουμε θάλασσα». Ο Γιούαν Μακ Γκρέγκορ δεν κρύβει τους αρχικούς δισταγμούς του. «Είχα αρκετά χρόνια να βρεθώ με τον Ντάνι, όταν συναντηθήκαμε τυχαία σε ένα μαγαζί που παλιά ήταν στέκι μας. Εκείνη την εποχή μόλις είχε αποφασίσει να κάνει το σίκουελ του "Trainspotting" αλλά θα το έκανε μόνο αν ήταν πάλι μαζί όλη η παλιά ομάδα. Αρχικά ήμουν διστακτικός επειδή φοβόμουν μήπως χαλάσουμε τη φήμη του πρώτου φιλμ». Ο Μπόιλ στέκεται στο σημείο κλειδί και αναλύει τη σκέψη του. «Αν κάναμε ένα απλό σίκουελ χωρίς ουσιαστικό λόγο ύπαρξης, θα κοροϊδεύαμε κυρίως τους εαυτούς μας. Δεν είμαι κολλημένος στο παρελθόν, αλλά για να φτιάξουμε μια γέφυρα μεταξύ των δύο ταινιών έπρεπε να στραφούμε στη νοσταλγία».

O Sick boy του Τζόνι Λι Μίλερ (πρώτου συζύγου της Αντζελίνα Τζολί) που κουβαλά το μεγαλύτερο βάρος αυτής της... νοσταλγικής διάθεσης με τη φοβερή ατάκα περί «τουρίστα στη νιότη του» που

απευθύνει στον Ρέντον, εντοπίζει το ψαχνό της ταινίας αλλού. «Μπορεί να είναι ένα φιλμ για το χρόνο αλλά το βασικό θέμα του είναι η αναμέτρηση των ηρώων με τους εαυτούς τους. Κοιτώντας τον εαυτό τους μετρούν ήττες, νίκες, απώλειες, αυτά που θα μπορούσαν να αλλάξουν κι αυτά τελικά που επέλεξαν και σε τελική ανάλυση τους καθόρισαν».

Είναι μια πικρή ταινία το δεύτερο «Trainspotting»; «Ναι, η καρδιά της ταινίας είναι βαθιά μελαγχολική» υποστηρίζει ο Γιούαν Μακ Γκρέγκορ, ενώ ο Ρόμπερτ Καρλάιλ τονίζει πως στη στάση των ηρώων «υπάρχει μια υγιής συμπεριφορά. Ακόμη κι ο δικός μου χαρακτήρας, ο σαφώς ανισόρροπος και ψυχωσικός Begbie, έχει εκλάμψεις ανθρωπιάς και ωριμότητας που δεν σχετίζονται μόνο με το γεγονός ότι έχει γίνει πατέρας. Είναι μια διαδικασία πρόοδου που ακόμη και για έναν άνθρωπο που δεν έχει να χάσει τίποτα (από τη στιγμή που του έκλεψαν το μεγαλύτερο δώρο της ζωής, τα νιάτα του), πετυχαίνει να τον αγγίξει σε κάποια σημεία και να του απαλύνει κάπως την οργή που έχει στη ψυχή του».

Το κοινό ανάμεσα στις δύο ταινίες είναι ακριβώς αυτή η αναζήτηση του χαμένου χρόνου και το

ζήτημα των νέων επιλογών. Ποιο είναι επομένως το νέο «choose life» της ταινίας που ίσως και να απευθύνεται στους νέους θεατές; «Η ωριμότητα προφανώς και δεν έρχεται μόνη της» λέει ο Ντάνι Μπόι. «Όλα βρίσκονται μέσα στο παιχνίδι της ζωής. Και η μουσική και το ποδόσφαιρο και τα ναρκωτικά και το σεξ. Όμως από ένα σημείο και μετά οι επιλογές σου κινούνται από πράγματα που είχες μέσα σου και είτε δίσταζες να τα εξωτερικεύσεις επειδή φοβόσουν είτε τα έθαβες επειδή ήσουν αφιερωμένος αλλού. Το παράδειγμα του *Sprud*, που γράφει τις ιστορίες τους σε λερωμένες σελίδες, είναι χαρακτηριστικό».

Ένα άλλο χαρακτηριστικό του νέου φιλμ είναι τα πολλά κλεισίματα ματιού στο πρώτο έργο: από τη χρήση των τουαλετών μέχρι τα κυνηγητά. «Είναι κατάλληλα σύμβολα για να δούμε τις αλλαγές που έχουν επέλθει στις ζωές των ηρώων και κυρίως το πώς αντιμετωπίζουν παρόμοιες καταστάσεις αλλά με άλλη ματιά πλέον. Αν και σε πολλά σημεία, όπως στο ποδόσφαιρο ή τις σχέσεις τους με τις γυναίκες, τα πράγματα παραμένουν ίδια και εκείνοι ακόμη παιδιά» λέει ο Γιούαν Μακ Γκρέγκορ, ενώ ο Ντάνι Μπόι συμπληρώνει. «Δεν θέλαμε να κάνουμε μια από τα ίδια. Οι α-

ναλογίες αυτές έχουν σημαντική σεναριακή υπόσταση στο φιλμ. Ήταν ένας τρόπος για να απαλύνουμε κάπως τη θλίψη τους. Να γλυκάνουμε, αν προτιμάτε, την πίκρα, τη μελαγχολία του φιλμ βάζοντας σκηνές αναγνωρίσιμες που θα έκαναν όχι μόνο το θεατή να χαμογελάσει αλλά και τους ίδιους να σταθούν με περισσότερη επιείκεια απέναντι στους εαυτούς τους. Μόνο έτσι θα διατηρούσαν οι περισσότεροι την αισιοδοξία τους και τη δίψα για ζωή, προχωρώντας στο επόμενο στάδιο των ουσιαστικών επιλογών και της αναζήτησης των πραγμάτων που κάθε άνθρωπος έχει ανάγκη στη ζωή του: την επικοινωνία, την αγάπη, τη φιλία, το σεβασμό και την κατανόηση».

Ο σημερινός θεατής όμως πώς θα νιώσει βλέποντας το φιλμ αυτό; Ο εικοσάρης που δεν έχει δει την πρώτη ταινία μπορεί να την κατανοήσει; «Δεν ξέρω πώς μπορεί να δει κάποιος το φιλμ αυτό αν δεν γνωρίζει τα γεγονότα της πρώτης ταινίας» αναφέρει ο Μίλερ, «όμως ο παλιός φαν του "Trainspotting" θα βρει μέσα στην ταινία τον παλιό εαυτό του και μπορεί να χαμογελάσει με ικανοποίηση που έζησε κάτι τέτοιο και ήταν μέρος όλης αυτής της όμορφης κινηματογραφικής ψευδαίσθησης»...

www.athensvoice.gr

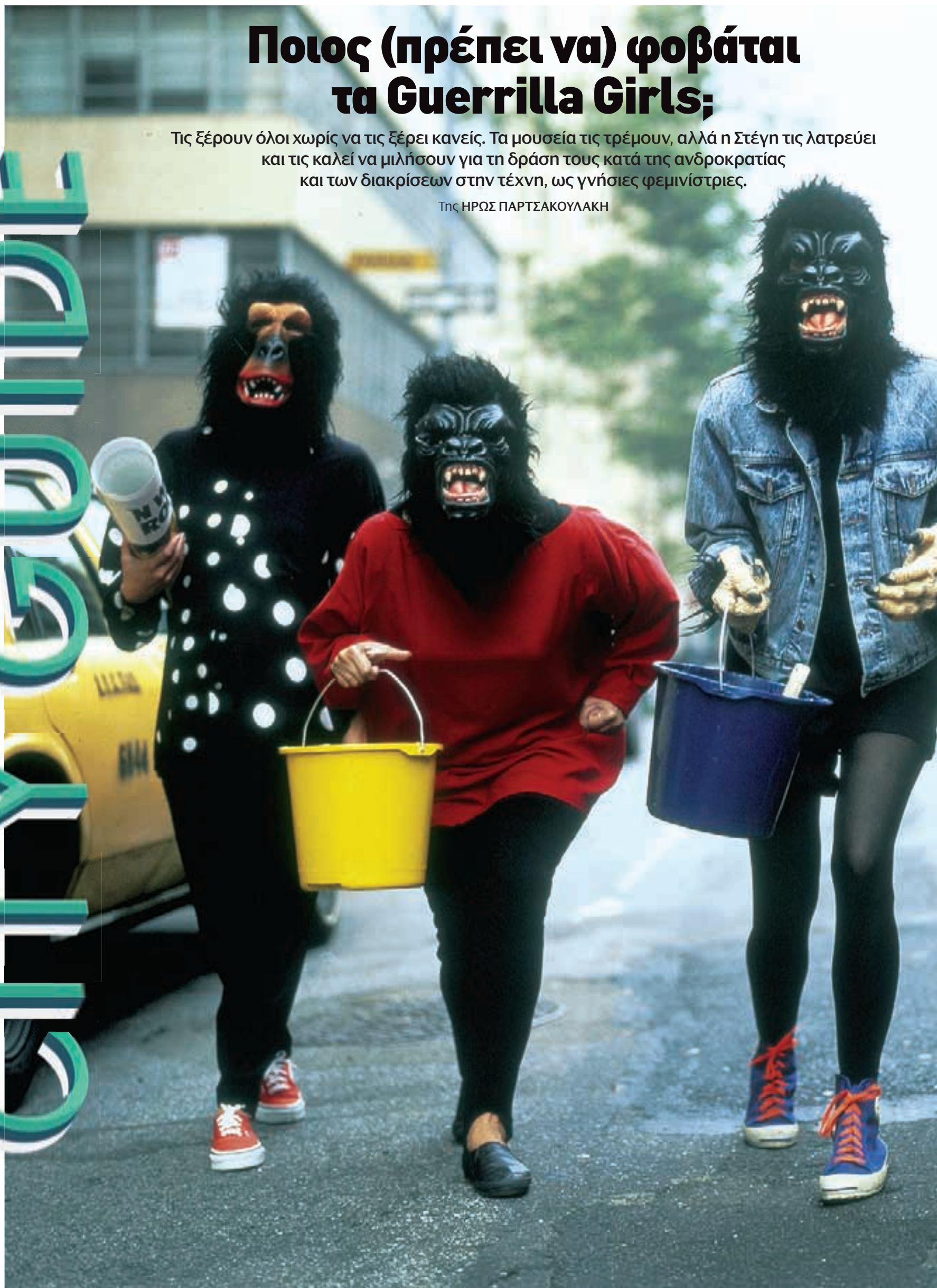
Όλη η συνέντευξη στο site

CITY GUERRILLA

Ποιος (πρέπει να) φοβάται τα Guerrilla Girls;

Τις ξέρουν όλοι χωρίς να τις ξέρει κανείς. Τα μουσεία τις τρέμουν, αλλά η Στέγη τις λατρεύει και τις καλεί να μιλήσουν για τη δράση τους κατά της ανδροκρατίας και των διακρίσεων στην τέχνη, ως γνήσιες φεμινίστριες.

Της ΗΡΩΣ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ

ορούν μάσκες γορίλλα, αλλά δεν αστεϊεύονται.

Γεννήθηκαν με αφορμή μια μεγάλη έκθεση στο ΜοΜΑ της Νέας Υόρκης, όπου οι γυναίκες καλλιτέχνιδες υποεκπροσωπούσαν κραυγαλέα. Από τότε καταγγέλλουν τον ανδροκρατούμενο κόσμο της τέχνης, στοχοποιούν το σεξισμό, το ρατσισμό και τη διαφθορά στην πολιτική, την τέχνη και την ποπ κουλτούρα. Γιατί επέλεξαν μάσκες γορίλλα; Τελείως τυχαία. Σε μία από τις πρώτες συναντήσεις τους, κάποιο μέλος αντί για guerrilla, που χρησιμοποιείται ετυμολογικά για τον ορισμό του μέλους μίας ομάδας με μαχητική δράση ενάντια σε καθεστωτικές δυνάμεις, έγραψε gorilla. Η ανορθογραφία έδωσε την ιδέα στις Guerrilla Girls να φορέσουν τις συγκεκριμένες μάσκες και να κερδίσουν την ανωνυμία. Συνομίλησα με τη **Frida Kahlo** και τη **Zubeida Agha**, δύο μέλη των Guerrilla Girls που οικειοποιούνται –όπως όλα τα μέλη– ονόματα εμβληματικών γυναικών καλλιτεχνίδων για τις ανάγκες δημόσιων εμφανίσεων.

Μήπως οι διαμαρτυρίες στην Αμερική πυροδοτήθηκαν απλώς από τη ρητορική του Τραμπ και δεν ήταν απολύτως συνειδητές από πλευράς των γυναικών όσον αφορά τα ζητήματα διακρίσεων; Οι αντιδραστικές πολιτικές του Ντόναλντ Τραμπ, οι αισθησιακές του δηλώσεις και το ίδιο το παράδειγμα της ζωής του έχουν δυσχεράσει πολλές γυναίκες σε πολλές πλευρές του φεμινιστικού φάσματος. Διαφωνούμε ότι οι συγκεντρώσεις και οι διαμαρτυρίες είναι απλώς ορμώμενες από τα άσχημα πράγματα που έχει δηλώσει ο Τραμπ. Όλα διακυβεύονται και οι πολίτες το αντιλαμβάνονται. Όταν απαγόρευσε τη μετανάστευση και η Αμερικανική Ένωση Πολιτικών Ελευθεριών αντιτάχθηκε στο δικαστήριο, οι αμερικανοί πολίτες έκαναν τόσες δωρεές στην Ένωση, που τα χρήματα που συγκεντρώθηκαν εκείνο το Σαββατοκύριακο ήταν πολύ περισσότερα από τα έσοδα ολόκληρων ετών.

Μιλώντας για διακρίσεις στην τέχνη, το φύλο παίζει τόσο σημαντικό ρόλο; Φοβόμαστε ότι η ιστορία της τέχνης είναι εδώ και χρόνια η ιστορία των ανησυχιών των λευκών ανδρών. Αν η τέχνη είναι μία έκφραση εμπειριών στην κατεύθυνση του τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος, αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι οι ετεροφυλόφιλοι λευκοί άνδρες έχουν μία εμπειρία που οι υπόλοιποι δεν έχουμε... Επειδή ζούμε σε έναν κόσμο που ασπάζεται τη δημοκρατία, είναι καιρός η ιστορία της τέχνης να εκφράσει τις ιδέες και τις εμπειρίες όλων. Οι άνθρωποι που βρίσκονται στην κοινότητα της τέχνης έχουν συνειδητοποιήσει ότι υπάρχει πρόβλημα στο σύστημα και ότι καλλιτέχνες διαφορετικού χρώματος, γυναίκες καλλιτέχνιδες και άνθρωποι της τρανς κοινότητας αντιμετωπίζουν πολλά εμπόδια που τους περιορίζουν. Οποιοσδήποτε δεν ανταποκρίνεται στο πρότυπο του straight, λευκού άνδρα απομακρύνεται. Τώρα όσον αφορά το αν πιστεύουμε ότι όποιος πηγαίνει σε ένα μουσείο διερωτάται κριτικά γι' αυτό που βλέπει, η απάντηση είναι όχι και γι' αυτό είναι σημαντικό να συνεχίσουμε αυτό που κάνουμε.

Έχετε εικόνα της κατάστασης που επικρατεί στην ελληνική σκηνή της τέχνης; Κάναμε πρόσφατα ένα project για τη διαφορετικότητα στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, το οποίο αφορούσε συλλογές και εκθέσεις σε χώρους τέχνης, και οι αριθμοί ήταν αρκετά χαμηλοί όσον αφορά τα ποσοστά διαφορετικότητας... Δεχτήκαμε βέβαια μερικά ενδιαφέροντα σχόλια από κάποιο διακεκριμένο Έλληνα συλλέκτη, τον Δάκη Ιωάννου του ιδρύματος ΔΕΣΤΕ, ο οποίος όταν τον προσεγγίσαμε για να μας δώσει κάποια στοιχεία για το πόσες γυναίκες και μη λευκοί καλλιτέχνες υπήρχαν στη συλλογή του, αρνήθηκε να απαντήσει λέγοντας πως σε ό,τι τον αφορά, το φύλο και η εθνότητα δεν επηρεάζουν καθόλου τις επιλογές του και ότι όλα είναι θέμα ταλέντου. Στη Στέγη θα παρουσιάσουμε το έργο μας μέχρι σήμερα και θα μιλήσουμε και για κάποια από τα τελευταία projects μας. Ερχόμαστε να μοιραστούμε τις ιδέες μας με το κοινό και ελπίζουμε να προκύψει κάτι ωραίο.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Στο πλαίσιο του κύκλου «Λέξεις και Σκέψεις» θα μιλήσουν οι Guerrilla Girls. 9/3 19.00, Στέγη Ιδρύματος Ονάση, Λ. Συγγρού 107-109. Είσοδος ελεύθερη, τηρείται σειρά προτεραιότητας. Για λεπτομέρειες στο www.stg.gr

ΦΩΤΟ: GEORGE LANGE

ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια
ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Το top κρασί του Γιάννη Παρασκευόπουλου

Του ΓΙΑΝΝΗ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

Ποιο είναι το δικό σας κορυφαίο κόκκινο κρασί; Το ΚΤΗΜΑ ΓΑΙΑΣ. **Τι ποικιλία είναι;** 100% Αγιωργίτικο.

Σε ποια περιοχή παράγεται; Υπάρχει συγκεκριμένο αμπελοτόπι; Στο Κούτσι Νεμέας, στα 500 μ. υψόμετρο, από τον ιδιόκτητο αμπελώνα Τρύπια Γκορτσιά ηλικίας 37 ετών.

Πώς φτιάχνεται το κρασί (οινοποίηση); Το κρασί αυτό δεν παράγεται κάθε χρόνο, παρά μόνο τις χρονιές που τα σταφύλια έχουν τα απαραίτητα ποιοτικά χαρακτηριστικά. Μετά τη συγκομιδή και την αυστηρή διαλογή τους, διεργασίες που γίνονται φυσικά με τα χέρια, ακολουθεί μια μακρά εκχύλιση περίπου 20 ημερών μέσα σε μεγάλους ξύλινους κάδους γαλλικής δρυός. Εκεί, όλα τα γευστικά και αρωματικά στοιχεία του Αγιωργίτικου «μεταναστεύουν» από τη φλούδα, όπου κατοικούν, προς το ζυμώμενο γλεύκος. Ταυτόχρονα, και κάτω από αυστηρά ρυθμιζόμενη θερμοκρασία, επιτελείται η αλκοολική και μπλογαλακτική ζύμωση, που μετουσιώνει το γλυκό μούστο σε νέο ξηρό οίνο. Στη συνέχεια, αυτός ο νέος οίνος μεταφέρεται σε βαρέλια γαλλικής δρυός όπου θα παραμείνει για να ωριμάσει σε περίοδο 20 μήνες. Τέλος, ο ώριμος πλέον οίνος θα εμφιαλωθεί χωρίς καμία απολύτως παρέμβαση - κατεργασία ή φιλτράρισμα.

Περιγραφή του κρασιού (όψη, μύτη, στόμα); Προσπαθώντας να περιγράψουμε το ΚΤΗΜΑ ΓΑΙΑΣ, θα μιλήσουμε για ένα ιδιαίτερα ερυθρό - ιώδες χρώμα που συνοδεύεται από αρώματα μεγάλης έντασης, καθαρότητας και πολυπλοκότητας με συνιστώσες από φρούτο, ξύλο, βανίλια και γαρίφαλο. Η λιπαρότητα, ο όγκος, το σώμα, η δομή και η γευστική διάρκεια συμπληρώνουν το γευστικό καμβά της ασυνήθιστης αυτής Νεμέας...

Με τι φαγητά το συνδυάζουμε; Οποσδήποτε κόκκινο κρέας ή κυνήγι, και γενικά πλούσιες και μεστές γεύσεις με βάση πάντα τις ζωικές πρωτεΐνες - ίσως ένα τραπέζι με λίγο περισσότερη λιπαρότητα από αυτή που θα διέκρινε ένα light δείπνο!

Ιδανικό σερβίρισμα; Η ιδανική θερμοκρασία σερβίρισματος είναι

οι 18-20 °C, υπό την προϋπόθεση ότι προηγουμένως το κρασί έχει συντηρηθεί σωστά στους 12-14 °C. Σας προτείνουμε να θυμηθείτε να περάσετε το ΚΤΗΜΑ ΓΑΙΑΣ σας σε μία φαρδιά καράφα (Decanting) τουλάχιστον μισή ώρα πριν το απολαύσετε. Η νέα διάσταση που θα αναδυθεί μπροστά σας θα σας ενθουσιάσει!

Υπάρχει δυνατότητα παλαίωσης; Πότε θα είναι στα καλύτερά του; Αναμφίβολα πρόκειται για έναν οίνο πολύ βαθιάς παλαίωσης. Πιστεύουμε ότι κάτω από καλές συνθήκες διατήρησης σε θερμοκρασία που ποτέ δεν θα ξεπεράσει τους 12-14 °C, το ΚΤΗΜΑ ΓΑΙΑΣ θα συνεχίσει να εξελίσσεται προς μία ακόμα καλύτερη και πολυπλοκότερη μορφή για την επόμενη δεκαετία τουλάχιστον.

Πού θα το βρούμε και σε τι τιμή; Σε όλες τις ενημερωμένες κάβες της πόλης σε τιμές που κυμαίνονται μεταξύ €24-26, τουλάχιστον για την πρόσφατη τρέχουσα εσοδεία...

Μπορούμε να βρούμε και παλιότερες χρονιές; Φυσικά, αλλά θα πρέπει να απευθυνθείτε απευθείας στη ΓΑΙΑ για αυτό.

Αυτό είναι το top κρασί σας. Είναι και το αγαπημένο σας; Νομίζω πως ναι, γιατί ταυτόχρονα είναι και το πιο απαιτητικό και πιο «απόμακρο», με την έννοια ότι κρατά ακόμα πολλά μυστικά για τον εαυτό του. Σκεφτείτε ότι ακόμα το ανακαλύπτω ή μάλλον, πιο σωστά, ακόμα μου αποκαλύπτει πλευρές του που μου ήταν άγνωστες μέχρι σήμερα.

Μπορείτε να μας πείτε μια ιστορία που αφορά το κρασί αυτό; Ουσιαστικά το όνομα του κρασιού (και κατ' επέκταση το όνομα της εταιρείας μας) το αποφασίσαμε αφού είχαμε ήδη καταλήξει στο όνομα του πρώτου κρασιού μας, που ήταν ο ΘΑΛΑΣΣΙΤΗΣ από τη Σαντορίνη. Είχαμε λοιπόν το Νερό, αλλά μας έλειπε η Γη... και ιδού το εύρημα! Πέραν τούτου, το σύμβολο της ΓΑΙΑΣ, το σαλιγκαράκι, δεν είναι σαλιγκαράκι στην πραγματικότητα, αλλά η αποτύπωση ενός απολιθώματος θαλάσσιου οργανισμού. Με άλλα λόγια είναι αυτό που συνδέει η Γη & Θάλασσα, ΓΑΙΑ & Θαλασσίτη... ●

προτάσεις για μια τέλεια ημέρα στην πόλη

Η άνοιξη ήρθε
και μας βάζει ιδέες

Όχι, δεν συμβαίνει μόνο στο μυαλό σου...

Η μέρα έχει μεγαλώσει και πράγματι εκεί έξω μυρίζει άνοιξη! Τα πουλάκια κελαηδάνε και οι νερατζιές φουντώνουν στα πεζοδρόμια. Εμείς πάλι... δεν κρατιόμαστε! Ευτυχώς, γιατί ζούμε σε μια πόλη που πραγματικά τα έχει όλα και για όλες τις ώρες της ημέρας. Θες μια πρωτότυπη παράσταση που θα σε βγάλει από τα συνηθισμένα; Το 'χουμε. Θες το απόλυτο comfort food που θα σε κάνει να γουργουρίζεις από ευχαρίστηση; Κι αυτό το 'χουμε. Θες τον καλύτερο καφέ της ημέρας σου; Αυτό κι αν το 'χουμε! Από την Κηφισιά μέχρι το κέντρο, εξερεύνησε την πόλη σου και ξανασυστηθείτε από την αρχή. Τα καλύτερα έρχονται πάντα μαζί με τις παπαρούνες.

Ο κορυφαίος
οινολόγος,
γεωπόνος και
συνιδιοκτήτης
της **GAIA Wines**
μας παρουσιάζει
το αγαπημένο
του **ΚΟΚΚΙΝΟ**
κρασί

Tres

Η ισπανική κωμωδία που σπάει ταμεία

Στο θέατρο ΑΛΜΑ (Β' σκηνή) συνεχίζει την επιτυχημένη της πορεία η ισπανική κωμωδία «Tres», του Juan Carlos Rubio, σε σκηνοθεσία Γιάννη Λασιπιά. Στην υπόθεση, τρεις κολλητές φίλες από το σχολείο, που μόλις μπήκαν στα 40, θα βρεθούν μετά από 23 ολόκληρα χρόνια σε ένα reunion με απρόβλεπτη εξέλιξη. Στους πρωταγωνιστικούς ρόλους η Δάφνη Μανούσου, η Ιωάννα Σταυροπούλου, η Γεωργία Σιακαβάρα και σε ρόλο έκπληξη ο Αντώνης Βλοντάκης. Το

βραβευμένο έργο, που κέρδισε κοινό και κριτικούς, παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα από τις Θεατρικές Σκηνές και τη Square Theatre Company σε μετάφραση Δημήτρη Ψαρρά. **Κάθε Πέμ., Παρ., Σάβ., στις 21.00. Διάθεση εισιτηρίων (€15-10):** www.theatricksskines.gr, www.tickethour.com, τηλεφωνικά μέσω **Tickethour 2108938250, Δίκτυο Καταστημάτων ΓΕΡΜΑΝΟΣ.** Και στο ταμείο του θεάτρου, Αγίου Κωνσταντίνου και Ακομινάτου 15-17, 2103638264

The Wilbury

Εκτός από μυθολογικό ζώο της Ιρλανδίας που μοιάζει με αλεπού, το Wilbury έδωσε το όνομά του σε μια ροκ μπάντα στα τέλη της δεκαετίας του '80 με αρχηγό τον George Harrison και τώρα σε αυτή τη νέα gastrohub της πόλης. Εδώ θα έρθεις για άπαικτο καφέ, house cocktails και ελληνικές μπίρες. Αλλά κυρίως θα έρθεις για το απόλυτο comfort food. Δοκίμασε τα αχτύπητα burgers, αυθεντικό (και best seller) fish and chips και πλουσιοπάροχο brunch κάθε μέρα (μέχρι τις 18.00)! Τα βράδια κυλούν με "golden oldies" ή αλλιώς κλασικά rock 'n roll κομμάτια, πολύ κέφι και μια αλεπού να σε κοιτά πονηρά.

Εμπορικό Κέντρο Μελά, Κηφισίας 238, Κηφισιά, 210 8089454, Fb: The Wilbury

Ριφιφι και ο Κόκορας

Χειροποίητα ζυμαρικά που παρασκευάζονται εδώ κάθε μέρα, αποκλειστικά και μόνο φρέσκα ψάρια, μοσχάρι κατευθείαν από τη φάρμα του γνωστού κτηνοτρόφου Δημήτρη Δήμου, του ανθρώπου που έσωσε τις αυτόχθονες ελληνικές φυλές των αγροτικών ζώων. Η κουζίνα του Ριφιφι είναι τόσο νόστιμη γιατί διαλέγει ό,τι καλύτερο για τα υλικά της. Στα τραπέζια της σάλας όμως παίζεται όλο το παιχνίδι, μαζί και ένα **θεατρικό σίριαλ**. Ναι, όπως το ακούς, «**Ο Κόκορας**» είναι μια θεατρική παράσταση, χωρισμένη σε επεισόδια, κατά την οποία παρακολουθούμε ένα ζευγάρι γύρω στα 40 να λύνει τις διαφορές του με άκρως διασκεδαστικό τρόπο, την ώρα που έχει βγει για φαγητό. Αυτή την περίοδο παίζεται το τρίτο επεισόδιο της σειράς, που τιτλοφορείται «Η επιστολή» και κρύβει μια μεγάλη ανατροπή. Αν θες να μάθεις τι θα γίνει, δεν έχεις παρά να στήσεις αυτί στη σάλα του Ριφιφι αυτή την Τετάρτη στις 21.30. **Εμμ. Μπενάκη 69Α, 2103300237, Fb: RifiFi Restaurant**

Caffè Vergnano 1882

Εδώ και τρεις εβδομάδες οι λάτρεις του καφέ κρατάνε την ανάσα τους όταν περνούν από τη Βαλαωρίτου. Το Caffè Vergnano 1882 είναι το πρώτο coffee shop της ομώνυμης ιταλικής εταιρείας που ανοίγει στην Ελλάδα και μετρά ήδη 151 σε όλο τον κόσμο (άλλωστε πρόκειται για την πιο παλιά εταιρεία καφέ παγκοσμίως, ήδη από το 1882!). Σε αυτό τον χώρο με την υπέροχη διακόσμηση μπορείτε να απολαύσετε μοναδικά blend που δεν υπάρχουν στην αγορά, καθώς φτιάχνονται αποκλειστικά για τα coffee shops της εταιρείας, αλλά και να αγοράσετε τον καφέ σας για το σπίτι, αλεσμένο ή σε μορφή κάψουλας. Ακόμα όμως θα συναντήσετε πλούσιο brunch κάθε μέρα, κάποια χαρακτηριστικά πιάτα της ιταλικής κουζίνας και αυθεντικό ιταλικό τυράμισου

με μασκαρόνε και καφέ vergnano, ίσως το καλύτερο που έχετε δοκιμάσει ποτέ. Extra tip: Η προστασία του περιβάλλοντος είναι η καθημερινή συνήθεια του Caffè Vergnano 1882. Όπως ακριβώς και ο καφές έτσι και τα coffee shops Caffè Vergnano 1882 είναι πλήρως φιλικά προς το περιβάλλον κι αυτό φαίνεται ακόμα και από τις χαρτοπετσέτες που είναι από ανακυκλωμένο χαρτί και τα έπιπλα σχεδιασμένα με μη κατεργασμένα ξύλα. Επιπλέον, η οικολογική συνείδηση του Caffè Vergnano 1882 συνεχίζεται και στο σπίτι με τις χάρτινες σακούλες μεταφοράς προϊόντων FSC και τις βιοδιασπώμενες κάψουλες.

Caffè Vergnano 1882, Βαλαωρίτου 7, Κολωνάκι, 210 3645125, Fb: Caffè Vergnano 1882

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ /
ΔΙΣΚΟΙ

Μεγάλοι δημιουργοί σε μικρές δόσεις

Δύο δίσκοι που αποτελούν εισαγωγή στο μαγικό κόσμο δύο σπουδαίων μουσικών

Μπορεί η pop κουλτούρα να βασίστηκε και να διαμορφώθηκε από τα 45άρια και τα σινγκλ να ήταν ακρογωνιαίος λίθος για τη διαμόρφωσή της, όμως –όπως συμβαίνει συχνά– η δύναμή της ήταν και η αδυναμία της. Τα 3λεπτά τραγούδια, ακόμη κι αυτά που πραγματικά σημάδεψαν τη μουσική του 20ού αιώνα και ζουν για πάντα σαν συλλογικό ακρόαμα της ανθρωπότητας, μπορεί να είναι μικρές νύξεις σπουδαίων δημιουργών αλλά και η αφορμή ώστε η pop κουλτούρα να κατηγορηθεί για «ελαφρότητα» και «ρηχότητα».

Όταν τα άλμπουμ καθιερώθηκαν, η pop μουσική του 20ού αιώνα μπόρεσε να ενηλικιωθεί και να αποδείξει ότι οι δημιουργοί των 3λεπτών «φωτοβολιδών» μπορούσαν να κάνουν και κάτι σπουδαιότερο απ' αυτό. Οι Beatles έκαναν το «Sgt Pepper's...», οι Beach Boys έκαναν το «Pet Sounds», οι Kinks έκαναν το «Are the village green

preservation society», οι Velvets έκαναν την «μπανάνα» κι έτσι η pop κουλτούρα πέρασε αυτομάτως σε άλλη πίστα, εκεί που η δημιουργία είχε σύνθετες απαιτήσεις και πολυπλοκότητα που δεν χωρούσε σε ένα σινγκλάκι και ένα b-side. Κι αν αυτά αφορούν την pop μουσική πόσο μάλλον όταν έχουμε να κάνουμε με την jazz (με την ευρεία έννοια) ή με τα σάουντρακ, μουσικά είδη που από τη φύση τους μπορούν να υπάρξουν σε μεγαλύτερες διαστάσεις και η ανάπτυξή τους ξεπερνάει τη λογική που έκανε τα 45άρια να ζήσουν ημέρες δόξας.

Ο Sun Ra και ο Ennio Morricone ανήκουν σε αυτή την ακριβή κατηγορία των μεγάλων δημιουργών του 20ού αιώνα που

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

δεν μπορούν να αποκαλυφθούν από σινγκλάκια ή σύντομα αποσπάσματα από σάουντρακ. Ακόμη κι έτσι όμως το μεγαλείο φανερώνεται και το

ερέθισμα δίνεται στον ακροατή που δεν γνωρίζει το μουσικό τους έργο για περαιτέρω αναζήτηση.

Η καλύτερη αφορμή για να κάνει κάποιος ένα μακροβούτι στο κοσμικό μουσικό σύμπαν του Sun Ra είναι η 3πλή συλλογή «Singles», με 65 συνθέσεις αυτού του απίστευτου μουσικού, ποιητή, συνθέτη, φιλόσοφου και μονίμως συνδεδεμένου με το σύμπαν δημιουργού.

Το άλμπουμ περιλαμβάνει ηχογραφήσεις από τις αρχές της δεκαετίας του '50 ως τα 90s και υπάρχουν εδώ νύξεις από το μεγαλείο, την τρέλα, την πρωτοπορία, τη δημιουργικότητα και τη διαρκή αναζήτηση ενός μουσικού που ξέφυγε πολύ από τα όρια του κόσμου τούτου.

Στον αντίποδα ο σεμνός και γήινος Ennio Morricone, που θα μπορούσε να τον μπερδέψεις με έναν υπάλληλο τράπεζας αλλά που, όπως αποδείχτηκε, έκαψε μέσα του η φλόγα του μεγάλου δημιουργού και του εμπνευσμένου μελωδού και δεν είναι τυχαίο που πολλά από τα μουσικά του θέματα για ταινίες απέκτησαν μεγαλύτερη διαχρονική αξία από τα ίδια τα φιλμ. Η επετειακή κυκλοφορία «60 years of music» είναι μία ενδεικτική περιληψη μίας μεγάλης και δημιουργικής διαδρομής που έδωσε άλλη διάσταση στη μουσική για το σινεμά. Χαρακτηριστικά αποσπάσματα από φιλμ όπως «Η αποστολή», «Κάποτε στη Δύση», «Ο καλός, ο κακός και ο άσχημος», «Σινεμά ο παράδεισος», «Κάποτε στην Αμερική», «Για μια χούφτα δολάρια», «Οι μιστοί», μερικά από τις πρωτότυπες ηχογραφήσεις και μερικά ζωντανά ηχογραφημένα από τις –σχετικά– πρόσφατες συναυλίες του με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Τσεχίας.

→ makismilatos@gmail.com

Joe Strummer

ΣΥΝΑΥΛΙΑΚΗ ΑΝΟΙΞΗ ΣΤΟ ΚΥΤΤΑΡΟ

• Με αφιέρωμα στους **Clash** ξεκινά ο Μάρτιος στο Κύτταρο με καλεσμένα 15 εγχώρια σχήματα και μουσικούς, που στις 3/3 θα παρουσιάσουν τη δική τους εκδοχή στο τεράστιο υλικό του ιστορικού συγκροτήματος του **Joe Strummer** διασκευάζοντας τα τραγούδια τους. Στη γιορτή των Clash συμμετέχουν ονόματα όπως οι **Dustbowl** με τον **Alex K** των Last Drive, **Bad Movies**, **Panx Romana** με τον **MC Yinka**, **Dirty Fuse**, **Τόλης Φασόλης**, **Ζωρζ Πιλαλί** με τους **Soufra Band**, **Haris Αρνάκια & Stavros Ex**, **Jet Black**, **Dead Dranks**, **Beggar Belief**, **Xenofon Razis & Pirates City**, **The Statycs**. Θα προβληθεί ακόμη η συναυλία των **Joe Strummer & The Mescaleros** του 2001 στο Σπόρτινγκ. (21.00, €6. Προπώληση: Κύτταρο)

• Το Σάββατο 4/3 οι **Λάκης Παπαδόπουλος**, **Πάννης Μπλιώκας**, **Νίκος Ζιώγαλας** και **Πάννης Ποκαρίνης** επί σκηνής σε μια δοκιμασμένη χημική ένωση με επιλογές από τις πλούσιες δισκογραφίες των 4 καλλιτεχνών. (22.00, €10. Προπώληση: viva.gr, Public, Reload, Seven Spot, 11876)

• Στις 9/3 το Κύτταρο υποδέχεται το καλιφορνέζικο latin hip-hop γκρουπ **Delinquent Habits**, με την πορεία από το ντεμπούτο τους το 1996 σε παραγωγή του Sen Dog από τους Cypress Hill ως το νέο άλμπουμ τους «It Could Be Round Two», που κυκλοφορεί 3/3. 21.00/€12, 15, 18 ταμείο. (Προπώληση: 11876, Reload, Media Markt, Seven Spots, Public, Ευριπίδης, viva.gr)

• Κάθε Παρ. & Σάβ. για όλο τον Μάρτιο από 10/3 ο **Αλκίνοος Ιωαννίδης (φωτό)** επανέρχεται μετά τις μυσταγωγικές εμφανίσεις του Νοεμβρίου με τη «Μικρή Βαλίτσα», τα μεγάλα τραγούδια και τα έγχορδα της φοβερής τετράδας που τον ακολουθεί. Οι 4 σολίστες **Πύργος Καλούδης** (τσέλο, λύρα) **Μανόλης Πάππος** (μπουζούκι, λαούτο) **Φώτης**

Σιώτας (βιολί) **Δημήτρης Τσεκούρας** (κοντραμπάσο) δίνουν ένα διαφορετικό χρώμα στα τραγούδια του Αλκίνοου. (21.30, είσοδος με μπίρα ή κρασί €13. Προπώληση: viva.gr, Public, Reload, Seven Spot, 11876)

• Death metal night στις 12/3 με τους Αθηναίους **Dead Congregation** και το πρόσφατο EP «Sombre Doom». Support από **Necrochakal** και **Death Courier**. (20.00/€8)

• Τα σκαθάρια έχουν την τιμητική τους στις 26/3, με το συγκρότημα **Help! A Beatles Tribute** να αναβιώνει πιστά για δύο ώρες την εποχή της beatlemania. Τα τελευταία 3 χρόνια έχουν δώσει πάνω από 200 συναυλίες στην Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένης μίας εβδομαδιαίας περιοδείας στο Λίβερπουλ, από όπου φυσικά ξεκίνησαν όλα. (21.00, €20. Προπώληση: Ticket House, Κύτταρο, Metal Era, No Remorse Rec, Reload Stores, Cinema Libre, Uncle Chronis Tattoo, Monsterville, ticketpro.gr, 123tickets.gr)

• Βαρύ μέταλο στις 31/3 από τους Αθηναίους **Mahakala**, που θα παρουσιάσουν live το νέο concept άλμπουμ «The Second Fall» με support από **Void Droid** και **Bus**. (20.00, €6, 8 ταμείο. Προπώληση: 11876, Metal Era, No Remorse Rec, Syd Records, Reload, Media Markt, Seven Spots, Public, Ευριπίδης, viva.gr)

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Προσοχή στους βινυλιακούς και άλλους μουσικούς θησαυρούς που θα αποκαλυφθούν στο 4ήμερο **Super Dynamic Sale** του δισκοπωλείου της Σίνα **Rock & Roll Circus**, που γιορτάζει τα 17 του χρόνια με μεγάλες εκπώσεις 2-5/3 και bonus τα χιλιάδες επτάιντσα σινγκλάκια της Κυριακής για ένα ευρώ σε 45s Blowout. Μην τα «σπκώσετε» όλα από την πρώτη μέρα, έτσι: **Rock & Roll Circus, Σίνα 21, 2103620144**

Διαβάστε στο site της Α.Υ. 17 στιγμές της ιστορίας του **Rock & Roll Circus** από τους ιδιοκτήτες του, **Άγγελο Κυρούση** και **Δήμο Πασσά**.

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

T2, Trainspotting *** 1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντάνι Μπόιλ ΠΑΙΖΟΥΝ: Πούαν ΜακΓκρέγκορ, Ρόμπερτ Καρλάιλ, Τζόνι Λι Μίλερ, Γιούνε Μπρέμενερ

21 χρόνια μετά από την προδοσία του και τη φυγή με τα κλεμμένα λεφτά, ο Μαρκ Ρέντον επιστρέφει στην παλιά γειτονιά του. Οι πρώην κολλητοί του τον περιμένουν με ανοιχτές αγκαλιές...

Συνέχεια μιας από τις πιο επιδραστικές και σημαντικές ταινίες του μοντέρνου βρετανικού σινεμά που συνδύασε μοναδικά τη νεανική κουλτούρα, το φλερι με τα ναρκωτικά και την απουσία κάθε ηθικολογίας ή διδακτισμού. Ό,τι ήταν το πρώτο «Trainspotting» για τους τότε 20άρηδες είναι και το σημερινό σίκουελ του για τους ίδιους 40άρηδες, μια ωδή στην απόλαυση της ζωής με τρόπο ακαταμάχητο, που δεν αφήνει παρερμηνείες. Τα φορτωμένα με δύο δεκαετίες στην πλάτη τους και λιγότερα μαλλιά στην κεφαλή τυπάκια από το Εδιμβούργο, εξακολουθούν να τρώγονται με τα ίδια: ουσίες, αλκοόλ, ποδόσφαιρο, γκόμενες και το κυνήγι μιας απροσδιόριστης ευτυχίας που μακάρι να ήξεραν που θα τη βρουν. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι έχουν πάψει να τρέχουν ξωπίσω της, παρότι οι αντοχές τους δεν είναι για πολλά. Η λάμψη του εφήμερου και της αρπαχτής μπορεί να έχει ξεθωριάσει αλλά η σπιθα παραμένει ζωντανή, ενώ η μουσική εξακολουθεί να δίνει διαολεμένο ρυθμό στη φτιαγμένη σαν παραισθησιογόνο εικόνα του Μπόιλ. «Lust for life» (γαμάτο και το σάουντρακ του σίκουελ) χορεύει ακόμη με το δικό του αποχαυνωμένο στιλ ο Ρέντον του ΜακΓκρέγκορ που επιστρέφει από το αγαπημένο του Άμστερνταμ, όπου είχε κρυφτεί, στα πατρία εδάφη για άφεση αμαρτιών, την ίδια ώρα που ο Sick boy το χει 'ρίξει στις μαστροπείες και τους εκβιασμούς, ο ψυχάκις Μπέκμπι βρίσκεται στη φυλακή και ο Σπαντ ως άλλος καταραμένος Ρεμπό φτιάχνει σκοτεινά ποιήματα με τα κατορθώματα των φίλων του. Είναι μελαγχολικό έως πικρό το νέο «Trainspotting», με μια ροπή στη νοσταλγία και το συναισθηματισμό, αλλά μην αφήσετε να σας ξεγελάσει αυτό. Ουδεμία στιγμή δεν γίνεται μελό, ενώ παραμένει ακαταμάχητα καυστικό και γοητευτικό με μια επιπλέον έκπληξη. Τα ρεμάλια του Εδιμβούργου αυτή τη φορά έχουν ένα λόγο παραπάνω για να το τσακίσουν κανονικά. Η γνώση και η εμπειρία των βρώμικων ως και των λασομένων δρόμων τούς έκανε να αναπτύξουν αντισώματα σε κάθε μορφή «ασθένειας»: από τον περιφημο αστικό καθωσπρεπισμό μέχρι την τακτοποιημένη ζωή που ορίζεται από μια παλιά φράση. Το «διάλεξε σπίτι, μεγάλο αυτοκίνητο, οικογένεια, δουλειά με λεφτά» μπορεί να ήταν μια σουζεδιάρικη φράση στην ταινία του 1996, που δημιουργήθηκε με βάση τη διεθνή καμπάνια κατά των ναρκωτικών («διάλεξε ζωή»), όμως εδώ βρίσκεται τον πραγματικό στόχο της που δεν είναι άλλος από την αποθέωση της ίδιας της ζωής.

JUST THE FACTS

T2, Trainspotting * 1/2**
Τριπάκι από τα λίγα, με το μύθο να κρατάει γερά

Λόγκαν ***
Η τελευταία (:) παράσταση του Γούλβερν

Η πιο ευτυχισμένη μέρα στη ζωή του Όλι Μάκι ***
Ο έρωτας στα χρόνια της πυγμαχίας

Glory ***
Για ένα οικογενειακό ρολόι, για μια χαμένη αξιοπρέπεια

Τα σημάδια του Ουρανού **
Ο αέναος κύκλος της ζωής

Υποψίες ** 1/2
Πολλές σκιές, λίγη ουσία

MUST

ΑΚΟΜΗ

Ξεκινάει το 19ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (3-12/3) που φέτος θα έχει για πρώτη φορά επίσημο διαγωνιστικό τμήμα.

>>> Το ντοκιμαντέρ «Τα σημάδια του Ουρανού» (**) της Μάρως Αναστοπούλου προβλήθηκε για πρώτη φορά στο 18ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης και βραβεύτηκε από τη Διεθνή Επιτροπή Κινηματογράφου Fipresci. Περιγράφει τη ζωή στην Αμοργό όπου οι άνθρωποι μοχθούν κι απολαμβάνουν τη ζωή με το δικό τους μοναδικό τρόπο. Τα δύο πρόσωπα του φιλμ, ο καπετάν Κωνσταντής και ο Λεωνίδας ο βοσκός έχουν ζήσει όλη τους τη ζωή σε αυτή τη μικρή γωνιά της γης και λατρεύουν να μιλούν για την πρόβλεψη του καιρού. Όταν τα τηλεοπτικά δελτία και το ίντερνετ δεν τους καλύπτουν στρέφονται στα σημάδια τ' ουρανού, αφού οι Αμοργιανοί κουβαλούν γνώσεις αιώνων για την πρόβλεψη του καιρού. Μικρό, λιτό και χαριτωμένο, θα σας φέρει το καλοκαίρι ακόμη πιο κοντά. >>> Το τουρκικό «Υποψίες» (** 1/2) του Εμίν Αλπερ έχει κάτι από το μινιμαλισμό του Τσεϊλάν (μαζί με μία λανθάνουσα ερωτική χροιά) σε μια ιστορία που συνδέει το μυστήριο με το κοινωνικό δράμα. Ο ήρωας είναι ένας αποφυλακισμένος που δουλεύει στο δήμο, στην ομάδα που αναλαμβάνει την εξολόθρευση αδέσποτων σκύλων και προσπαθεί ανεπιτυχώς να τα ξαναβρεί με το μικρό αδελφό του.

- * ΑΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Ηρωες της καθημερινότητας και της διπλανής πόρτας

«Διάλεξε αυτούς που αγαπάς, διάλεξε ζωή, διάλεξε μέλλον» («T2, Trainspotting»)

Λόγκαν LOGAN ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέιμς Μάνγκολτ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Χιου Τζάκμαν, Πάτρικ Στιούαρτ, Μπόιντ Χόλμπρουκ

2029. Οι τρεις εναπομείναντες και εξολιωμένοι μεταλλαγμένοι (ο Λόγκαν, ο Κάλιμπαν και ο καθηγητής Ξαβιέ, που πάσχει από επιληπτικές κρίσεις) κρύβονται σε ένα κρησφύγετο στα σύνορα του Καναδά, όταν εμφανίζεται μία μυστηριώδης γυναίκα που ζητάει από τον Λόγκαν να προστατεύσει ένα μικρό κορίτσι.

Απρόσμενα ποιητική και πεσιμιστική ματιά πάνω στο μύθο των μεταλλαγμένων με έμφαση στην παρακμιακή εικόνα και το δυστοπικό μέλλον. Η

σκηνοθεσία του Μάνγκολτ βρίσκεται έτη φωτός μακριά από την ηρωική αισθητική του Σίνγκερ κι αυτό συνεπάγεται περισσότερα θετικά από αρνητικά. Στα πρώτα τοποθετούμε τον ελεγειακό απολογισμό μιας βσανιστικής ζωής για το μοναχικό λύκο του Λόγκαν (που μάλλον αποχωρίζεται οριστικά ο Χιου Τζάκμαν), το σαρδόνιο χιούμορ που υπογραμμίζει τη διφορούμενη φύση των ηρώων και την ανεπανάληπτη Λόρα, τη μικρή μεταλλαγμένη που στέλνει αδιάβατους τους κακούς. Στα μείον τα αναμνήματα σε μερικές σκηνές καταδίωξης των ηρώων, που ευτυχώς είναι ελάχιστα και ανεπαίσθητα.

Η πιο ευτυχισμένη μέρα στη ζωή του Όλι Μάκι

(THE HAPPIEST DAY IN THE LIFE OF OLLI MAKI) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πούκο Κουοσμάεν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Γιάρκο Λάχι, Όνα Αϊρόλα, Έρο Μίλονοφ

Το καλοκαίρι του 1962, ο φινλανδός πυγμαχός Όλι Μάκι είναι πανέτοιμος να διεκδικήσει τον τίτλο του παγκόσμιου πρωταθλητή στην κατηγορία φτερού. Κάνει όμως το λάθος να ερωτευτεί λίγες μόλις βδομάδες πριν από τον κρίσιμο αγώνα.

Ντελικάτη, τρυφερή και γλυκόπικρη αθλητική βιογραφία πάνω στον παράλληλο αγώνα πυγμαχίας και ζωής με τον αφοπλιστικό Όλι Μάκι να παλεύει να τα καταφέρει εξίσου καλά και στα δύο τερέν. Γυρισμένη με κωμικά ενσταντανέ αλλά και εστιασμένη σε έναν ομνισμό που θριαμβεύει. Ο Κουοσμάεν στο σκηνοθετικό ντεμπούτο του παραλληλίζει με γούστο, δεξιοτεχνία και πρωτοτυπία την κατάκτηση της αθλητικής κορυφής με εκείνο του χτισίματος της αθάνατης ερωτικής ιστορίας του και αμείβεται δικαίως με το μεγάλο βραβείο στο τμήμα «Ένα Κάποιο Βλέμμα» στο Φεστιβάλ Καννών.

Glory ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κριστίνα Γκροσέβα, Πέταρ Βαλκάνοφ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Στέφαν Ντενολιούμποφ, Μαργκίτα Γκροσέβα

Ο Τσάνκο Πέτροφ βρίσκει εκατομμύρια λέβα στις ράγες του σιδηροδρόμου, κατά την καθημερινή του επιθεώρηση. Αποφασίζει να παραδώσει τα χρήματα στην αστυνομία και το κράτος τον τιμά με μια εκδήλωση προς τιμήν του. Η Τζούλια Στάνκοβα, επικεφαλής Δημοσίων Σχέσεων του Υπουργείου Μεταφορών, παίρνει το παλιό του ρολόι, οικογενειακό κειμήλιο, και το αντικαθιστά με ένα ακριβό καινούργιο που όμως λίγο αργότερα χαλάει...

Σπουδαίο ελληνοβουλγαρικό δράμα (είναι συμπαραγωγός η Gaal), με σενάριο που κεντάει και μια αυθεντική καφκική παραβολή γύρω από την έννοια της ηθικής ακεραιότητας, του ηρωικού συμβόλου (με την πράξη του ο Τσάνκο γίνεται ο ήρωας της κοινής γνώμης) και την απεγνωσμένη προσπάθειά του ατόμου να μείνει μακριά από τα γρανάζια της διεφθαρμένης πολιτικής εξουσίας. Η αμεσότητα της γραφής και ο κοφτός, ωμός ρεαλισμός της εικόνας δένουν απόλυτα με το ανθρώπινο πορτρέτο του Τσάνκο, που πασχίζει να συνεχίσει να ζει ήσυχος στο περιθώριο της «κανονικής» κοινωνίας αλλά δεν του το επιτρέπει.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΣΑΚΑΡΕΛΗ

Η ζωή μετά το τέλος της εποχής «24»

Της ΗΡΩΣ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ, Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Μετά τον Χώρο Τέχνης «24», οι μέρες για την Ελισάβετ Σακαρέλη είναι αλλιώςτικες. Ήταν μία από τις πρώτες και πιο εμβληματικές γκαλερί της Αθήνας. Όταν έκλεισε, το 2014, άφησε πίσω την Ελισάβετ –κυρίως–, τα «παιδιά» της –επίσης– και μία μεγάλη συνεισφορά στο χώρο της Τέχνης – ευτυχώς. Τι κι αν έπαψε να είναι γκαλερίστα, εκείνη μιλάει για τα «παιδιά της» και αναφέρεται σε μια ολόκληρη γενιά, τη γενιά των νέων εικαστικών καλλιτεχνών, 40ρηδων σήμερα, που η κρίση τούς βρήκε στην καλύτερη στιγμή τους. Ο **Αντώνης Στάβερης**, βραβευμένος εικαστικός, συναντά ξανά την Ελισάβετ Σακαρέλη, η οποία επιμελείται την έκθεση των νέων έργων του με τίτλο «*Αλλόκοτη κλωρίδα της μνήμης*». Συμπωματικά, η τελευταία του έκθεση συνέβη τρία χρόνια πριν και ήταν η τελευταία που παρουσιάστηκε στην γκαλερί της Ελισάβετ. Μαζί έκλεισαν έναν κύκλο 25 χρόνων στο «24» και τώρα συνεργάζονται σε άλλο αγαπημένο χώρο, στη «Φωκίωνος Νέγρη 16» του Σωτήρη Φέλιου. «*Ο Αντώνης Στάβερης έχει κάνει δύο εκθέσεις μαζί μου. Η μία ήταν το 2010, όταν πήρε το βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών με ένα έργο του, και η άλλη το 2013. Είναι από τους σημαντικούς εκπροσώπους της νέας γενιάς και τώρα έχουμε την ευτυχή συγκυρία να ξανασυνεργαστούμε*».

Ήταν δική του η τελευταία έκθεση που έγινε στον Χώρο Τέχνης 24; Ναι, συνέπεσε να είναι η τελευταία έκθεση της γκαλερί. Στο μεσοδιάστημα από το 2010, που βραβεύτηκε, έχει κάνει πολλά. Ξέρω ότι ήταν αγαπημένος μαθητής του Μυταρά. Πήγε στο Παρίσι στη Cité (*σ.σ. ήταν Artist in Residency στη Cité internationale des Arts Paris στη Γαλλία*). Έμεινε ένα χρόνο στο Βερολίνο κι όταν επέστρεψε, του γκρίνιαζα. Έλεγα στους νέους ζωγράφους «μην καείτε», «μην σας παρασύρει η κρίση». Παρότι εγώ είχα κλείσει, τους φώναζα επειδή έχουν ένα χάρισμα από τον Θεό, να μην το αφήσουν. Διαπίστωσα με μεγάλη μου χαρά ότι ο Αντώνης δούλευε πάρα πολύ. Κι έτσι με αφορμή τα νέα του έργα συνδεθήκαμε ξανά με το ίδρυμα «Η άλλη Αρκαδία» ή αλλιώς «Φωκίωνος Νέγρη 16», ένα δυναμικό χώρο του Σωτήρη Φέλιου, με τον οποίο είμαστε φίλοι και έχουμε παλιότερα συνεργαστεί με πολλές αφορμές.

Πώς σας φάνηκαν αυτά τα έργα του Αντώνη; Πήγα αγχωμένη ότι δεν θα δούλευε λόγω της ρευστής και δύσκολης κατάστασης και συγκινήθηκα πάρα πολύ όταν είδα πως επιμένει, συνεχίζει να εξελίσσεται. Ήταν μεγάλη έκπληξη και παράλληλα μεγάλη χαρά που δεν επαναπαύθηκε στην έκθεση του 2013. Το ότι ζορίστηκε όταν ήρθε από το Βερολίνο αποτυπώνεται στα πρώτα έργα του, όπως σε ένα τεράστιο τρίπτυχο στο οποίο διαφαίνεται η δυσθυμία του αθηναϊκού τοπίου. Πρόκειται για αστική τοπιογραφία στην ουσία, όπου υπάρχει όμως μοναξιά, απειλή και θλίψη. Με το πέρασμα του χρόνου φαίνεται πως αρχίζει να γλυκαίνει και να ξεφοβάται, γι' αυτό και κάνει πανοραμικά ονειρικά νυχτερινά από τη γειτονιά του, τα Πετράλωνα. Ζωγραφίζει ότι πιάνει το βλέμμα του, τη θέα γύρω από του Φιλοπάππου, από την Αττική Οδό μέχρι το Χαϊδάρι.

Τι ακριβώς φοβόσασταν για τους νέους καλλιτέχνες; Δεν πίστευα ότι θα εγκατέλειπαν απόλυτα το χώρο, αλλά ο φόβος της κρίσης ήταν και παραμένει τόσο μεγάλος που πάρα πολλά παιδιά παγιδεύτηκαν. Όχι η δική μου γενιά των 60ρηδων, αυτοί πρόλαβαν. Όταν ξεκίνησε η κρίση το 2008, η γενιά των 40ρηδων δεν πρόλαβε να καταξιώθει κατά μία έννοια όσο η δική μου γενιά, του '80, η οποία έζησε σε μία εποχή ευμάρειας και ανεμελιάς κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής. Με την έλευση της κρίσης δημιουργήθηκε ένας τρόμος. Πώς να μπει κανείς στο εργαστήριο και να δουλέψει χωρίς αποδέκτη; Ο αποδέκτης, ο φιλότεχνος, στα εικαστικά ρυθμίζεται σε μεγάλο βαθμό από την αγορά, από την οικονομία.

Υπάρχει πράγματι αυτή η δυσθυμία στην εικόνα

της Αθήνας σήμερα; Βεβαίως και υπάρχει, γι' αυτό συμφωνώ με την προσέγγιση του Αντώνη. Δεν βυθίστηκε ωστόσο στη θλίψη και την παραιτήση που βιώνουμε όλοι. Υπάρχουν πλέον ζώνες στην Αθήνα που κάποτε έσφυζαν από ζωή και τώρα θυμίζουν ακατοίκητες, ερειπωμένες περιοχές. Εκτός όμως από τα έργα αυτά υπάρχουν ακουαρέλες του που παρουσιάζουν όψεις εσωτερικών χώρων, του εργαστηρίου ή του σπιτιού του, όπου πίσω από την τάξη και την καθαρότητα υποκρύπτουν μια επίμονη μοναχικότητα.

Τα τελευταία χρόνια χωρίς τον Χώρο Τέχνης 24 πώς είναι; Δύσκολα. Για μένα η γκαλερί σηματοδοτούσε πάρα πολλά. Ήταν η ζωή μου ολόκληρη, η ύπαρξή μου. Είκοσι πέντε χρόνια εργασίας, βιοποριζόμουν από αυτή, αναφερόμουν σ' αυτήν, λογοδοτούσα. Άνοιξα το 1988 κι άντεξα μέχρι το 2013. Ήταν σαν ένας θάνατος. Δεν θα υπήρχε η γκαλερί χωρίς την αμερίστη υποστήριξη και βοήθεια του Χρόνη Μπότσογλου τα πρώτα χρόνια. Η πρώτη έκθεση που κάναμε ήταν δική του, τα «Τρία πορτρέτα» (Καστανιώτης, 1991). Είχα με πολλούς εικαστικούς βαθιές φιλίες είκοσι και χρόνων. Ακολούθησε η σπουδαία Nelly's με την οποία κάναμε τα επαγγέλματα του Μεσοπολέμου και μετά μου έκανε τη μεγάλη τιμή ο Μόραλης να εκθέσει τα χαρακτηριστικά του. Από τότε οργάνωνα εκθέσεις και σε άλλους χώρους, όπως στο Σπίτι της Κύπρου, με το «Παρά δόμον ονείρων». Και ποιος δεν υπήρξε εκεί... Ο Μυταράς ζωγράφισε ένα όνειρο της Αγγελάκη Ρουκ, η Ρωμανού του Αναγνωστάκη, ο Μπότσογλου του Βαλτινού, ο Κεσσανλής του Δημητριάδη, η Κυριαζή της Δημουλά, ο Μιγάδης του Καμπανέλλη, ο Ψυχοπαίδης του Κοντού, ο Φωτόπουλος του Μάτεση, ο Μσκορόρος του Παπαγιώργη, ο Κανιάρης του Πατρίκιου, ο Μανταζβίνος του Πούλιου, ο Λάμπας του Χειμωνά. Και ακολούθησαν τόσες και τόσες πνευματικές συναντήσεις. Ήμουν από τις πρώτες γκαλερί που συνέδεσα τέχνη με λογοτεχνία (άλλη μεγάλη μου αγάπη). Από το χώρο μου πέρασαν σημαντικοί πεζογράφοι, ποιητές, κριτικοί, εκτός από μεγάλους εικαστικούς. Παρουσιάστηκαν 32 συνολικά βιβλία που διασταυρώνεται ο λόγος με την εικόνα.

Έκλαψα πολύ όταν έκλεισα. Είναι τεράστιο το έλλειμμα, είναι άλλο να εργάζεσαι στο χώρο σου και άλλο να οργανώνεις εκθέσεις αλλού, αλλά δεν είχα επιλογή. Προσωπικά, ως Ελισάβετ Σακαρέλη, εξάντλησα όλα τα περιθώρια, των οικονομικών μου αντοχών. Είναι σαφές ότι έκλεισα λόγω της κρίσης. Λύγισε η μεσαία τάξη, που ήταν πάντα η ραχοκοκαλιά της κοινωνίας. Αυτή η τάξη αγόραζε έργα από μεράκι, για να ομορφύνει την καθημερινότητά της, κι όταν από το 2008-2009 βούλιαξε, απέμειναν κυρίως οι συλλέκτες. Αλλά κι αυτοί έχουν περιορίσει δραματικά τις αγορές τους. Γι' αυτό είναι σημαντικές όσες γκαλερί αντέχουν ακόμα.

Συνεχίζετε, όμως, ακόμα και χωρίς γκαλερί... Βεβαίως, δεν κλείστηκα σπίτι μου. Μετά από αυτή την έκθεση έχω κι άλλα σχέδια. Παρότι δεν έχω αποστασιοποιηθεί από το χώρο, μου λείπει ωστόσο τρομερά. Αν λέει κάτι, μπορώ να σας εξομολογηθώ ότι μετά από τρία χρόνια που έχει κλείσει, βλέπω συχνά τον ίδιο εφιάλτη: ότι έχω εγκαίνια και δεν μπορώ να πάω γιατί τα πόδια μου κολλάνε στο πάτωμα του σπιτιού...

Τι λέτε τελικά, η κρίση θα μας πάρει και την Τέχνη; Πιστεύω ότι η Τέχνη δεν θα σταματήσει. Αυτά που έλεγα σε μας οι μεγαλύτεροι, ότι εκείνοι ήταν πιο ηθικοί, πιο καλοί και ευγενικοί, είναι ανοησίες. Αυτοί που είναι να προχωρήσουν, θα προχωρήσουν – πολύ πιο επώδυνα βέβαια από τη δεκαετία του '80. Βρισκόμαστε σε ένα ιστορικό μεταίχμιο, ζούμε σε μία ακραία, μεταβατική εποχή. Η Τέχνη, όμως, οι αληθινοί δημιουργοί, δεν πτοούνται. Και τώρα βγαίνουν διαμάντια, και τώρα γίνονται αυθεντικά πράγματα. Κι αυτό προσωπικά μου δίνει κουράγιο. **A**

BIBΛIO

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

«Ο ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΣ» ΤΟΥ JOE HILL

Το καλύτερο βιβλίο τρόμου της χρονιάς σύμφωνα με τα Goodreads Choice Awards 2016 κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **Bell**

Είναι ένα μεταποκαλυπτικό θρίλερ για μια παγκόσμια πανδημία αυτανάφλεξης, που απειλεί να μετατρέψει τον πολιτισμό μας σε στάχτες! Το βιβλίο του Χιλ, που ψηφίστηκε ως το καλύτερο βιβλίο τρόμου της χρονιάς στα Goodreads Choice Awards 2016, κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Bell στις 3/3.

Ανάφλεξη

Η Χάρπερ Γκρέισον είχε δει στην τηλεόραση πολλούς ανθρώπους να καίγονται —όλοι είχαν δει—, αλλά ο πρώτος που είδε να καίγεται μπροστά στα μάτια της ήταν στην παιδική χαρά πίσω από το σχολείο.

Τα σχολεία ήταν κλειστά στη Βοστώνη και σε μερικά άλλα μέρη της Μασαχουσέτης, αλ-

λά εδώ, στο Νιου Χάμσιρ, ήταν ακόμη ανοιχτά. Είχαν υπάρξει και στο Νιου Χάμσιρ κάποια περιστατικά, αλλά λίγα. Η Χάρπερ είχε ακούσει ότι υπήρχαν πέντ' έξι ασθενείς, που τους είχαν σε μια φυλασσομένη πτέρυγα του Νοσοκομείου του Κόνκορντ και τους φρόντιζε μια ιατρική ομάδα ντυμένη με ολόσωμες προστατευτικές στολές, ενώ όλες οι νοσοκόμες ήταν εξοπλισμένες με πυροσβεστήρες.

Η Χάρπερ κρατούσε μια κρύα κομπρέσα στο μάγουλο ε-

νός παιδιού της πρώτης τάξης, του Ρέιμοντ Μπλάι, που είχε φάει μια ρακέτα του μπάντμιντον στο πρόσωπο. Είχαν πάντα ένα δύο τέτοια επεισόδια κάθε άνοιξη, όταν ο Κίλορ, ο γυμναστής, έβγαζε τις ρακέτες του μπάντμιντον. Σε όλες τις περιπτώσεις, έλεγε στα παιδιά να κάνουν μια βόλτα και θα τους περάσει, ακόμη κι όταν έρχονταν με τα δόντια τους στη χούφτα. Κάποια μέρα θα ήθελε να τον δει να τρώει μια ρακέτα του μπάντμιντον στα ούμπαλα, για να 'χει τη χαρά να του πει να πάει ο ίδιος μια βόλτα για να του περάσει.

Ο Ρέιμοντ δεν έκλαιγε όταν ήρθε στο ιατρείο, αλλά με το που είδε το πρόσωπό του στον καθρέφτη έχασε για λίγο την αυτοκυριαρχία του, με αποτέλεσμα να σχηματιστεί ένα λακκάκι στο σαγόνι του και οι μύες του προ-

σώπου του να συσπαστούν από ταραχή. Το μάτι του ήταν σκούρο μοβ και είχε κλείσει σχεδόν από το πρήξιμο. Η Χάρπερ ήξερε ότι πιο τρομακτικό ήταν το θέαμα στον καθρέφτη παρά ο πόνος.

Για να τον κάνει να ξεχαστεί, κατέφυγε στο κουτί με τις λιχουδιές που είχε για περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης —ένα στραπατσarisμένο φαγητοδοχείο Μέρι Πόπινς με σκουριασμένους μεντεσέδες, που περιείχε πάντα μερικές δεκάδες καραμέλες και σοκολάτες, καθώς και ένα μεγάλο ραπάνι και μια πατάτα, που τα κρατούσε για τις πιο σοβαρές περιπτώσεις.

Κοίταξε μέσα, ενώ ο Ρέιμοντ κρατούσε την κομπρέσα στο μάγουλό του. «Χμμ», έκανε η Χάρπερ. «Νομίζω ότι έχω μόνο μία Τουίξ στο κουτί μου και θέλω να φάω κι εγώ μία οπωσδήποτε».

«Εγώ θα φάω γλυκό;» ρώτησε ο Ρέιμοντ με πνιγμένη φωνή.

«Εσύ θα φας κάτι καλύτερο. Έχω ένα μεγάλο νόστιμο ραπάνι εδώ και, αν είσαι πολύ καλό παιδί, θα σου το δώσω και θα φάω εγώ την Τουίξ». Του έδειξε το κουτί για να δει το ραπάνι.

«Μπλιαχ. Δε θέλω ραπάνι».

«Τι λες τότε για μια μεγάλη, γλυκιά, νόστιμη πατάτα; Μιλάμε για Γιούκον Γκολντ».

«Μπλιαχ. Ας κάνουμε μπραντεφέρ για την Τουίξ. Νικάω και τον μπαμπά μου στο μπραντεφέρ».

Η Χάρπερ σφύριξε μερικές νότες από το “My Favorite Things” ενώ προσποιούνταν ότι το σκέφτεται. Είχε την τάση να σφυρίζει κομμάτια από μιούζικαλ της δεκαετίας του εξήντα και να φαντασιώνεται κίσους και κοκκινολαίμηδες να τραγουδούν μαζί της. «Δεν ξέρω αν σε συμφέρει να κάνεις μπραντεφέρ μαζί μου, Ρέιμοντ Μπλάι. Είμαι πολύ γυμνασμένη».

Προσπονήθηκε ότι ήθελε να κοιτάξει από το παράθυρο για να το σκεφτεί —και τότε είδε τον άντρα να διασχίζει την παιδική χαρά.

Από εκεί που στεκόταν η Χάρπερ, έβλεπε καθαρά την ασφαλτόστρωση —μερικές δεκάδες μέτρα ασφαλτό, με χαραγμένα πλέγματα για κουτσό σε διάφορα σημεία. Πιο κάτω απλωνόταν μια έκταση μερικών στρεμμάτων γεμάτη ξεραμένα φύλλα, όπου ήταν τοποθετημένα κάμποσα παιχνίδια: τραμπάλες, τσουλήθρες, ένας τοίχος αναρρίχησης, και μια σειρά μεταλλικοί σωλήνες που μπορούσαν να τους χτυπούν τα παιδιά παίζοντας μουσική (από μέσα της η Χάρπερ τους έλεγε «Συλόφωνο των Καταραμένων»).

Ήταν η πρώτη ώρα των μαθημάτων και δεν υπήρχαν παιδιά έξω —η μοναδική στιγμή που δεν έβλεπε ένα κοπάδι παιδιά να ουρλιά-

ζουν, να χαλούν τον κόσμο, να γελούν, να τρέχουν και να συγκρούονται μεταξύ τους μπροστά στο ιατρείο. Υπήρχε μόνο ο άντρας με το φαρδύ πράσινο στρατιωτικό τζάκετ και το χαλαρό καφέ παντελόνι εργασίας, και με το πρόσωπό του κρυμμένο στη σκιά ενός λιγδιασμένου κασκέτου του μπέιζμπολ. Διέσχιζε την ασφαλτό λοξά, καθώς ερχόταν από το πίσω μέρος του κτιρίου. Το κεφάλι του ήταν σκυφτό, και τρέκλιζε· φαινόταν να μην μπορεί να περπατήσει σε ευθεία γραμμή. Η πρώτη σκέψη της Χάρπερ ήταν πως ήταν μεθυσμένος. Μετά είδε τον καπνό που έβγαине από τα μανίκια του. Έναν αραιό λευκό καπνό, που ξεχυνόταν από το τζάκετ γύρω από τα χέρια του κι ανέβαινε από το γιακά του μέσα στα μακριά καστανά μαλλιά του.

Βγήκε παραπατώντας από την ασφαλτό και άρχισε να περπατάει πάνω στα ξερά φύλλα. Έκανε τρία βήματα ακόμη κι έβαλε το δεξί του χέρι πάνω στο ξύλινο σκαλί μιας σκάλας που οδηγούσε στις αναρριχήσεις. Ακόμη και από αυτή την απόσταση, η Χάρπερ έβλεπε κάτι στο πάνω μέρος του χεριού του, μια σκούρα λωρίδα σαν τατουάζ, διάστικτη με χρυσό. Τα στιγμάτα άστραφταν όπως οι κόκκοι σκόνης σε μια εκτυφλωτική ακτίνα φωτός.

Είχε δει σχετικά ρεπορτάζ στις ειδήσεις, αλλά και πάλι, εκείνες τις πρώτες στιγμές, δεν μπορούσε να καταλάβει τι έβλεπε. Τα πράγματα άρχισαν να πέφτουν από το κουτί Μέρι Πόπινς και να κροταλίζουν στο πάτωμα. Δεν το άκουσε, δεν είχε συνειδητοποιήσει καν ότι κρατούσε το κουτί γερό, αδειάζοντας κάτω καραμέλες και σοκολάτες. Ο Ρέιμοντ κοίταξε την πατάτα που έπεσε με ένα μαλακό γδούπο και κύλησε κάτω από έναν πάγκο.

Τα γόνατα του άντρα άρχισαν να λυγίζουν. Μετά τέντωσε την πλάτη με ένα σπασμό ριχνοντας το κεφάλι προς τα πίσω, και φάνηκαν φλόγες να γλείφουν το μπροστινό μέρος του πουκαμίσου του. Η Χάρπερ πρόλαβε να δει για μια στιγμή το λιπόσαρκο, όλο αγωνία πρόσωπό του, κι ύστερα το κεφάλι του έγινε δαυλός. Χτύπησε με το αριστερό χέρι το στήθος του, αλλά το δεξί συνέχιζε να κρατά την ξύλινη σκάλα. Το δεξί του χέρι καίγόταν, καψαλίζοντας το ξύλο. Το κεφάλι του τεντωνόταν όλο και πιο πίσω και άνοιξε το στόμα του για να ουρλιάξει, αλλά από μέσα βγήκε μόνο μαύρος καπνός.

Ο Ρέιμοντ είδε την έκφραση στο πρόσωπο της Χάρπερ και γύρισε το κεφάλι για να κοιτάξει πάνω από τον ώμο του, έξω από το παράθυρο. Η Χάρπερ παράτησε το κουτί και στράφηκε προς το μέρος του. Με το ένα χέρι τού κράτησε την κρύα κομπρέσα και με το άλλο του έπιασε το κεφάλι από πίσω και γύρισε απότομα το πρόσωπό του από το παράθυρο.

«Μη, αγόρι μου», είπε, έκπληκτη με τον ήρεμο τόνο της.

«Τι ήταν αυτό;» ρώτησε ο μικρός.

Άφησε το κεφάλι του και βρήκε το κορδόνι των περσίδων. Έξω, ο φλεγόμενος άντρας έπεσε στα γόνατα και έσκυψε το κεφάλι σαν να προσευχόταν στη Μέκκα. Ήταν τυλιγμένος στις φλόγες, ένας σωρός κουρέλια που έβγαζε έναν λιπαρό καπνό μέσα στο φωτεινό κρύο απριλιάτικο πρωινό.

Το στόρι έπεσε με έναν μεταλλικό κρότο, κρύβοντας τη σκηνή —εκτός από ένα χρυσαφένιο φως που έλαμπε τρεμοπαίζοντας τρελά γύρω από τις άκρες των περσίδων. **A**

(Μετάφραση: Γιώργος Μπαρουξής)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

BIBΛΙΟ

«Νέο Επίπεδο» Η διαρκής ποίηση στη ζωή

«Πολλοί είναι εκείνοι που μας λένε πως σε καιρούς οικονομικής κρίσης είναι πολυτέλεια να εκδίδεται και να διανέμεται ένα περιοδικό δωρεάν! Και μπορεί να έχουν δίκιο. Το θέμα όμως είναι πού κάποιος επιλέγει να διαθέσει τα όποια χρήματα (δεν) του περισσεύουν. Οι επιλογές είναι αυτές που μας καθ-ορίζουν» λέει ο εκδότης του περιοδικού «Νέο Επίπεδο» **Γιάννης Στεφανάκης**.

Ο λόγος για το περιοδικό «Νέο Επίπεδο», ένα περιοδικό για το λόγο και τα εικαστικά, το οποίο ο γνωστός ζωγράφος και χαράκτης εμπνεύστηκε, δημιούργησε και συνδιευθύνει μαζί με τον εκ Λαμίας ποιητή **Κώστα Ριζάκη**. Το 5ο τεύχος, σε εικονογράφηση του ίδιου, κυκλοφορεί και διατίθεται ήδη σε 35 χώρους πανελλαδικά.

Το περιοδικό τυπώνεται σε 1.499 αριθμημένα αντίτυπα, μπορείτε να το διαβάσετε όμως και online στην ηλεκτρονική διεύθυνση: www.neoeperpedo.gr

Εταιρική κοινωνική ευθύνη από τη Σ. ΜΕΝΤΕΚΙΔΗΣ ΑΕ

Σημαντική δράση από την εταιρεία Σ. ΜΕΝΤΕΚΙΔΗΣ ΑΕ, η οποία στο πλαίσιο της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης δώρισε αναπηρικά αμαξίδια στο κλείσιμο της περασμένης χρονιάς. Το πρώτο αμαξίδιο δωρίστηκε στον Σύλλογο Μέρμηνα Παιδιού Κατερίνης, ο οποίος δημιουργήθηκε το 1979 και φροντίζει τις ανάγκες παιδιών με νοητική στέρση. Η δεύτερη δωρεά έγινε προς την Ιερά Μητρόπολη Κίτρους Κατερίνης και Πλαταμώνος, η οποία στη συνέχεια φρόντισε να φτάσει σε άπορη οικογένεια με ανάπηρο μέλος, στα Φωτεινά Πιερίας. Η Σ. ΜΕΝΤΕΚΙΔΗΣ ΑΕ, στην οποία ανήκουν τα φυσικά μεταλλικά νερά ΔΙΟΣ και ΣΕΛΙ από τον Όλυμπο και το Βέρμιο αντίστοιχα, δεσμεύτηκε να συνεχίσει να στηρίζει την τοπική κοινωνία, συνεισφέροντας στη βελτίωση της ποιότητας ζωής και στην προστασία του περιβάλλοντος.

#deiksepoioseisai

Εδώ και πέντε σχεδόν χρόνια ο οργανισμός ethelon, με 9.500 εγγεγραμμένους εθελοντές, προωθεί την αξία του εθελοντισμού, ενώνοντας με τη βοήθεια των δικτύων εθελοντές, ΜΚΟ και εταιρείες. Στην ethelon οι εθελοντές πίστεψαν ότι τα Άτομα με Αναπηρία πρέπει να έχουν τις ίδιες ευκαιρίες με όλους και μεταξύ άλλων πραγματοποιήσαν και την Πρώτη Ημέρα Καριέρας για Άτομα με Αναπηρία με πάνω από 20 συμμετέχουσες εταιρείες. Παράλληλα, ο εμπνευστής της ethelon **Κωσταπάνος Μηλιαρέσης** βραβεύτηκε από το περιοδικό «Forbes» ως ένας από τους ανθρώπους κάτω των 30 ετών (30 Under 30) που ξεχώρισαν με τη δράση, το έργο και την καριέρα του στην Ευρώπη. «Για μένα η ευτυχία δεν ταυτίζεται με την απόκτηση πλούτου. Είναι η χαρά της προσφοράς, της δημιουργίας, της επίτευξης» δήλωσε ο ίδιος. Μάθε περισσότερα για την Ethelon στο Facebook.

ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΟ ΝΕΟ LENOVO MOTO Z ΚΑΙ ΑΠΟΛΑΥΣΕ ΤΙΣ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ!

Το νέο μέλος της οικογένειας Lenovo Moto ήρθε για να μας ξεσηκώσει! Πρόκειται για το πιο λεπτό premium smartphone στον κόσμο, ενώ διαθέτει κορυφαία χαρακτηριστικά και μπαταρία που με 15 λεπτά φόρτισης, σου προσφέρει ως και 6 ώρες χρήση! Κορυφαία χαρακτηριστικά, άψογες φωτογραφίες και επιπλέον δυνατότητες που εντυπωσιάζουν, κάνουν το Lenovo Moto Z να ξεχωρίζει. Οι δυνατότητες που σου προσφέρουν τα Moto Mods, η αποκλειστικότητα της οικογένειας Moto Z, είναι πραγματικά απεριόριστες. Τα Moto Mods προσαρμόζονται σαν μαγνήτες στο Moto Z και το μετατρέπουν σε ό,τι μπορείς να φανταστείς: του προσφέρουν επιπλέον μπαταρία έως 22 ώρες, υπέροχη ποιότητα φωτογραφίας με 10x οπτικό zoom και μίνι στέρεο ή βίντεο προβολέα. Όλα αυτά στο κινητό σου, αρκεί να το επιλέξεις.

Η Athens Voice και η Lenovo σου δίνουν τη δυνατότητα να διεκδικήσεις 1 Lenovo Moto Z.

ΣΤΕΙΛΕ SMS

ΑΝ100 (κενό) και ονοματεπώνυμο στο 19600 μέχρι 8/3/2017
Ο νικητής θα ειδοποιηθεί επίσης με sms.
Κάθε μήνυμα χρεώνεται €1,24 με ΦΠΑ (τηλ. παραπόνων Mediateel 2142148020)

ATHENS STYLE

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

Σακάκι €129

Η άνοιξη της **Sisley**

▶ Το ανοιξιάτικο ταξίδι της Sisley φέτος διασχίζει τον πλανήτη απ' άκρη σ' άκρη για να φέρει στην ντουλάπα σου όλα όσα ονειρεύεσαι να κάνεις: από ένα ταξίδι στην ανεξερεύνητη ζούγκλα μέχρι μια βόλτα στην πολυχρωμία της Νέας Υόρκης. Εδώ είναι όλα! Τα κομμάτια της γυναικείας συλλογής περιλαμβάνουν σακάκια από οργάντζα ή μετάξι, μίνι και μάξι φορέματα και φούστες με κρόσσια και δαντέλα. Ρούχα με χαλαρό σιλ, ολόσωμες φόρμες, μακριά φορέματα, κάπρι παντελόνια και μπλούζες με στάμπες. Τα χρώματα ποικίλουν: πράσινο, λευκό, μπεζ της άμμου και γυαλιστερό μαύρο. Τα ποδηλατικά παντελόνια από μαύρο δέρμα συνδυάζονται με δερμάτινα τζάκετ και γιλέκα. Τα αξεσουάρ δίνουν το δικό τους τόνο: χρυσές δαντέλες και δερμάτινα σανδάλια. Για φέτος ειδικά, η τάση athleisure αφήνει το δικό της στίγμα στη συλλογή με ειδικά αθλητικά σουτιέν, σορτς μποξέρ κατασκευασμένα από Iurex και ιδιαίτερα ελαφρύ νάιλον.

Καταστήματα: Ερμού 52, Αθήνα, 2103249551 και Αγγέλου Μεταξά 18, Γλυφάδα, 2108981035. Μάθε περισσότερα στο sisley.com

[facebook.com/sisley](https://www.facebook.com/sisley)
twitter.com/sisley_fashion
[youtube.com/user/sisley](https://www.youtube.com/user/sisley)
[instagram.com/sisley_fashion](https://www.instagram.com/sisley_fashion)

THE BODY SHOP

Βούρτσα μαλλιών από φυσικό μπαμπού €11

SEPHORA

Lip balm με γεύση αμύγδαλο €4,95

SWATCH

Η νέα σειρά Mosaici & More μετατρέπει τον καρπό μας σε γκαλερί γεωμετρικής τέχνης €75

TOMS

Τα νέα μας παπουτσάκια είναι σκέτη υπόσχεση. Ραντεβού στην έρημο της Αριζόνα! €60

INTIMISSIMI

Νιώσε την άνοιξη στο δέρμα σου. €39,90 σουτιέν, €15,90 σλιπ

ADIDAS ORIGINALS

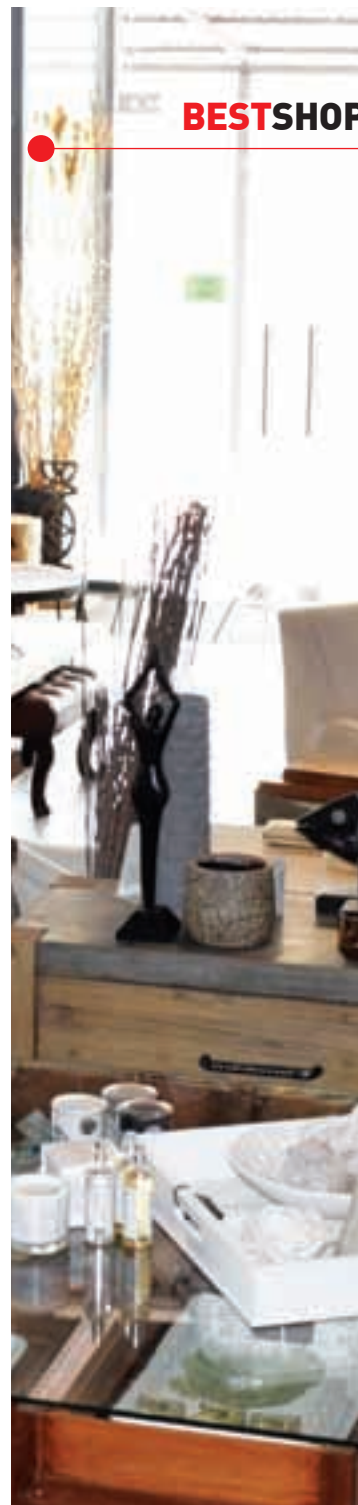
Το NMD επιστρέφει με το Monochrome pack ανανεωμένο και με τη σόλα Boost να παίρνει χρώμα. Σε αποχρώσεις λευκού, μαύρου ή πορτοκαλί €149,95

APIVITA

Balancing Conditioner για μαλλιά με λιπαρές ρίζες και ξηρές άκρες από τσοκνίδα και πρόπολη €11,80

ΕΣΚΑΣΕ ΑΝΟΙΞΗ

GRAFFITO Οι πρώτες αφίξεις στο σπίτι σου

▶ Στους χώρους του σπιτιού, εκεί που επιστρέφεις στο τέλος κάθε ημέρας, κάθε τέτοια εποχή οι μικρές αλλαγές φέρνουν πάντα μια καινούργια θετική ενέργεια ανάμεσα σε σένα και στα αντικείμενα που σε περιβάλλουν. Ένα διαφορετικό χρώμα στους τοίχους, μια μικρή αλλαγή στον καναπέ, ένα καινούργιο φωτιστικό δίπλα του, ένα νέο τραπεζάκι από φυσικό ξύλο για να βάλεις το βάζο με το ανοιξιάτικο μπουκέτο που αγόρασες το πρωί από τη λαϊκή. Κάθε τέτοια εποχή το Graffito, το concept store της Σόλωνος, ανανεώνει κι αυτό τις προθήκες του με καινούργια προϊόντα που σου δίνουν άπειρες ιδέες για να σκεφτείς και να αποφασίσεις. Πρώτα απ' όλα τα φωτιστικά που υπάρχουν εδώ, σε μεγάλη ποικιλία σχεδίων και υλικών, έχουν ακόμα προσφορές που φτάνουν μέχρι και το 50% κάτω από την αρχική τιμή. Εντοπίσαμε ακόμα νέες παραλαβές επίπλων από μασίφ ξύλο ακακίας και δρυ, αλλά και καλαίσθητους καναπέδες από το Βέλγιο. Στα διακοσμητικά αντικείμενα για το χώρο υπάρχει μεγάλη γκάμα σχεδίων για όλα τα γούστα. Αλλά εκείνο που μας άρεσε περισσότερο ήταν τα πανέμορφα side tables και τα δερμάτινα stools, που θα δώσουν σίγουρα την αλλαγή που επιθυμείς στο χώρο σου. Γιατί, μη ξεχνάμε, θέλουμε το σπίτι μας να μας αγκαλιάζει οικεία αλλά ταυτόχρονα να μας αιφνιδιάζει και με μικρές αναπαίσθητες αλλαγές.

✎ Graffito
Σόλωνος 34, Κολωνάκι
2103608936
graffito.gr

ΒΡΑΒΕΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΗΘΟΠΙΟΣ | ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ | ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ | ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΙΑ | ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΣ | ΜΟΥΣΙΚΟΣ | ΜΟΝΤΕΛΟ
ΣΚΗΝΟΘΕΤΡΙΑ | ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΜΟΔΑΣ | ΠΟΙΗΤΡΙΑ | ΑΘΛΗΤΡΙΑ | ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ | ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΡΓΟ (ΕΛΛΗΝΙΔΑ) | ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΡΓΟ (ΑΛΛΟΔΑΠΗ) | ΟΜΟΓΕΝΗΣ | MANAGER
ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ | ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ 2017

Η ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΘΑ ΠΡΟΒΛΗΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ **ANT1**
ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΙΣ 22.15

ΧΟΡΗΓΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

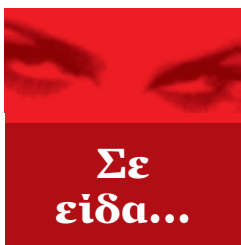
ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE κενό και το μήνυμά σου στο 19400. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

25/2. Γύρω στη 1 το βράδυ... cowboy θα με πας μια βόλτα; Είμαι αυτή με τη ροζ περούκα, που στην έπεφτα όταν πήγαινες στο γκρι αμάξι σου litsa-thania@hotmail.com

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ

Προαστιακός, 24 Φεβρουαρίου 15.35. Με εκείνο το πολύ φαρδύ τζιν και τα

φρούζια παπούτσια! Κατεβήκαμε στη Νερατζιώτισσα και συνεχίσαμε με τον ηλεκτρικό, σε ξεχωριστά βαγόνια. Κατεβήκαμε Θησείο. Μετά χαθήκαμε. Σε θυμάμαι... γράψε στο bicobocobo@gmail.com

ΤΙΚΙ

Χριστούγεννα. Όμορφη κοκκινομάλλα. Σκεφτική. Σε είδα και μου άρεσες. Ραντεβού στην επόμενη συναυλία των Polkar. Κάλλια

ΜΠΛΕ ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ

Το προηγούμενο Σάββατο γύρω στις 12.30 καθόσουν με ένα φίλο σου στο τραπέζακι στη γωνία. Εσύ τούμπανο με μαύρα γυαλιά και ύφος υπεράνω, καθόσουν

με φίλο σου, επίσης γενειοφόρο. Σε έχω συναντήσει και στο Σαρμόν. Αραγε θα θελήσεις να μάθεις ποιος σε κοιτάζει;

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ

Δεν έχω ιδέα γιατί εξαφανίστηκες. Αλλά εσύ μείνε όπως θέλεις, με τις φωτογραφίες μου, κι όχι με μένα.

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ

Το να με σκέφτεσαι και να κοιτάς τις φωτογραφίες μου δεν έχει νόημα, αφού δεν είσαι παρόν!

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ

Εντάξει, είσαι άρρωστη περίπτωση Γιαννάκη. Στο υπογράφων. Μαρία

Μυρτώ μου, είμαι μόλις 17 χρονών. Όταν βγαίνω ραντεβού αρκετοί ζητάνε προκαταρκτικά από το πρώτο κιόλας ραντεβού. Πολλές φορές θέλω και γω η ίδια αλλά διστάζω. Μου φαίνεται για κάποιο λόγο ηθικά λάθος να ενδώσεις τόσο γρήγορα σε κάποιον ενώ θα νομίζουν ότι είμαι μόνο για ξεπέτες. Θέλω επιτέλους να με βλέπουν λίγο σοβαρά. Μήπως κάνω εγώ το λάθος ή όλοι έτσι είναι;

Το αν μας βλέπουν σοβαρά μπορεί να μην έχει σώνει και καλά σχέση με τα φασώματα του πρώτου, δεύτερου ή πέμπτου ραντεβού. Το έχετε σκεφτεί αυτό;

Υ.Γ. 1 Όχι, δε νομίζω ότι είναι όλοι έτσι, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι αυτοί που είναι έτσι είναι οπωσδήποτε ανάξιοι ή ανήθικοι ή αλήτες ή καθάρματα που θέλουν να σας ξεπετάξουν και να σας παρατήσουν. Γενικά οι άνθρωποι παίζουμε μπάλα με τα όρια που θα μας τεθούν.

Υ.Γ. 2 Είναι λίγο κατινιά αυτό που θα πω τώρα αλλά το συμπέρασμα της μακροχρόνιας έρευνας που έκανα λέει ότι συνήθως η επιτυχία των πρώτων ραντεβού συνοψίζεται στο χρυσό κανόνα του πετάγματος χαρταετού. Αμολάω καλούμπα τραβάω καλούμπα, αμολάω τραβάω, αμολάω τραβάω. Ντρέπομαι και που το 'γραψα αυτό το πράγμα, το σβήνω άμεσα.

Υ.Γ. 3 Όχι, θα το αφήσω, υπερασπίζομαι την κατίνα μέσα μου και έξω μου.

Μυρτώ, η ιστορία μου δεν είναι τόσο γκαζωμένη όσο άλλων, αλλά θέλω πραγματικά τη γνώμη σου. Είμαστε μαζί 4 χρόνια. Εκείνος 41 κι εγώ 31. Είμαστε πολύ καλά όλα αυτά τα χρόνια και νιώθω ότι είναι ο άνθρωπός μου αλλά... Η βασική μας διαφορά αφορά στο μέλλον. Εγώ θέλω να συγκατοικήσουμε, θέλω γάμο και παιδιά κι εκείνος, χωρίς να μου έχει πει ποτέ ευθέως ότι δεν θέλει, όλο το αποφεύγει. Πριν δυο χρόνια μου έλεγε «είναι νωρίς ακόμα», τώρα μου λέει ότι «τον αγχώνουν πολύ αυτές οι αποφάσεις ζωής», ότι «φοβάται μήπως

δεν τα καταφέρει και μήπως δεν είναι αυτός για τέτοια». Πριν λίγες μέρες μετά από κουβέντα που του ξαναέκανα, πήρε την απόφαση να συγκατοικήσουμε λέγοντάς μου ότι «δεν θα υπογράψουμε και συμβόλαιο για το μετά». Όλοι οι φίλοι και οι συγγενείς μου μου λένε ότι είναι ξεκάθαρο ότι έχει επιλέξει ένα συγκεκριμένο τρόπο ζωής και άδικα συμβιβάζομαι και περιμένω κάτι περισσότερο. Οι άλλοι μου λένε ότι πρέπει να του δώσω «τελεσίγραφο» γιατί έτσι θα φανεί το τι θέλει, αλλά φοβάμαι ότι η απάντηση σε αυτό δεν θα μου αρέσει καθόλου.

Δεν θέλω να χωρίσουμε αλλά έχω αρχίσει να σκέφτομαι όλο και περισσότερο τελευταία ότι η σχέση μας δεν θα έχει την εξέλιξη που θα ήθελα και αυτό με ρίχνει πολύ ψυχολογικά σε ό,τι κάνω.

Συμβόλαια δεν παίζουν σ' αυτά τα πράγματα, ποντάρεις και πας σύμφωνα με αυτό που σου λέει το ένστικτο, η επιθυμία και η ανάγνωσή σου στο χαρακτήρα του άλλου. Μερικοί όντως δεν την παλεύουν ποτέ με την ιδέα να κάνουν γάμους και παιδιά, άλλοι χρειάζονται το χρόνο τους για να το κωνέψουν. Εσείς ξέρετε τι φάση είναι ο αγαπημένος σας, αν —εκτός από αυτό το πρόβλημα— κατά τα άλλα είναι παρών στη σχέση, αν σας θέλει στη ζωή του ή αν απλώς υπάρχει δίπλα σας από κεκτημένη ταχύτητα. Πιστεύω πως το ξέρουμε. Κατά βάθος το ξέρουμε.

Υ.Γ. 1 Πάντως ο άνθρωπος είπε οκ στη συγκατοίκηση. Αν το έχετε δοκιμάσει ξανά θα ξέρετε ότι δεν είναι λίγο αυτό, ούτε είναι μικρή απόφαση το να ξυπνάς κάθε μέρα με τον άλλο και να μοιράζεσαι κάθε βράδυ σου μαζί του, θέλεις δε θέλεις. Διότι υπάρχουν και στιγμές που δεν θέλεις. Καθόλου.

Υ.Γ. 2 Τι θα έκανα αν ένιωθα ότι υποφέρω και νιώθω δυστυχισμένη; Θα προσπαθούσα να πάρω απόσταση από τη ζωή μας και να την εξετάσω από «ψηλά». Περνάμε καλά μαζί; Ζούμε αρμονικά; Είμαστε ομάδα; Με εμπιστεύεται; Εγώ; Μας αρέσει να σχεδιάζουμε μαζί; Συζητάμε αν μπλοκάρουμε κάπου; Οκ. Αν ναι, ποντάρω κι άλλο, δίνω χρόνο. Αν όχι, συγκεντρώνομαι σε αυτό που χρειάζομαι, κάνω την καρδιά μου πέτρα και φεύγω να πάω να το βρω.

Υ.Γ. 3 Και κάτι τελευταίο: τώρα που ξαναδιάβασα το γράμμα σας εντόπισα στα λεγόμενα του αγοριού σας ότι έχει προσπαθήσει να σας εξηγήσει πώς αισθάνεται. Είπε καθαρά ότι αγχώνεται και φοβάται. Ξέρω πως ιδανικά θα θέλατε να μην αγχώνεται και να μη φοβάται τίποτα μαζί σας γιατί είστε η μόνη που έχει τη μαγική δύναμη να εξαφανίζει όλους τους φόβους του σύμπαντος και να απαλλάσσει τους συντρόφους της από κάθε σύμπλεγμα αλλά μη φάτε, το βράδυ έχουμε γλάρο.

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

HOT HOT HOT HOT HOT HOT HOT

ΑΚΟΥΣΕ ΤΩΡΑ ΤΙΣ ΠΙΟ ΕΣΣΥ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ! 90 91 92 1949

ΚΑΥΤΕΣ ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ 90 91 92 1144

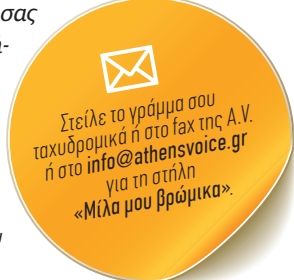
Μην διστάζεις... Τηλεφώνησε τώρα! 24 ώρες το 24ωρο! 90 91 92 1173

ΧΑΡΙΣ ΤΑΜΠΟΥ ΚΑΥΤΗ ΑΠΟΛΑΥΣΗ! 90 91 92 9152

Παιχνίδια για όλα τα γούστα! 90 91 92 9127

Στενές Επαφές! Μην αργείς! 90 91 92 1162

HOT HOT HOT HOT HOT HOT HOT

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Αναδιάταξη του ερωτικού σκηνικού

Τα πράγματα είναι αρκετά τεταμένα στην αρχή της εβδομάδας και δεν τα βοηθάς ιδιαίτερα κι εσύ που βλέπεις τη σωματική και ψυχολογική σου κούραση να γίνονται νεύρα με χαρακτηριστική ευκολία. Φταίει βέβαια και το γεγονός πως ό,τι προσπαθείς να κάνεις δεν σου βγαίνει έτσι όπως το σκέφτεσαι. Πάντως προς το τέλος της εβδομάδας σου δίνεται η ευκαιρία να αποδείξεις την αξία σου στη δουλειά, εφόσον βέβαια έχεις κάνει την απαραίτητη προετοιμασία. Στα προσωπικά σου, τα δεδομένα ετοιμάζονται για μία ακόμη αλλαγή, αφού με την ανάδρομη πορεία της Αφροδίτης στο ζώδιό σου, το Σάββατο, συνειδητοποιείς ότι κάτι δεν πάει καλά κι εσύ κάθε

άλλο παρά ευχαριστημένος είσαι. Πρόσεξε γιατί είσαι έτοιμος να εξιδανικεύσεις και να ανοίξεις την πόρτα για όκι ιδιαίτερα κατάλληλους ανθρώπους, απλά και μόνο επειδή σου βρίσκονται πρόχειροι. Τέλος, ιεράρχησε καλύτερα τις προτεραιότητές σου, γιατί και τα οικονομικά σου φαίνεται να επιβραδύνουν για το ερχόμενο χρονικό διάστημα και δεν ευνοούν την παρόρμηση.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Δυσκολίες στη ροή της καθημερινότητας

Καμία διάθεση δεν έχεις να κλειστείς, όμως το σώμα σου έχει διαφορετική άποψη και απαιτεί πιο χαλαρούς ρυθμούς στην αρχή της εβδομάδας ακόμη κι αν αυτό τον καιρό χρειάζεσαι δραστηριότητες που σε βοηθάνε να ξεχάσεις τη ρουτίνα σου, όσο τίποτα. Καλό θα είναι να θυμάσαι επίσης ότι τα πράγματα που σε ζορίζουν έξω σου και μέσα σου δεν θα φτιάξουν αν ασχοληθείς με κάτι άλλο. Άλλωστε, η αναδρομή της Αφροδίτης στο δωδέκατο ηλιακό σου οίκο, το Σάββατο, δυσχεραίνει την καλή ροή της καθημερινότητάς σου και σε ωθεί να συγκεντρωθείς σε διορθωτικές κινήσεις επειγόντως, σε ό,τι αφορά το πώς φροντίζεις τον εαυτό σου, πώς κανονίζεις τη μέρα σου, πώς «τρέχει» η επαγγελματική σου ρουτίνα. Θα σε βοηθήσει ιδιαίτερα, να μην πάρεις προσωπικά τα όποια συμβάντα και να είσαι το κατά δύναμη ειλικρινής και ρεαλιστής σε σχέση με αυτά και αυτούς που πρέπει να αφήσεις πίσω σου. Αυτό είναι από τα δυνατά σου σημεία, ακόμη κι αν η αλλαγή εν γένει δεν είναι.

ΔΙΑΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Δαιδαλώδεις διέξοδοι

Το να καταφέρεις να κρατήσεις τους τόνους σχετικά χαμηλά στην αρχή της εβδομάδας θα είναι ιδιαίτερα ευεργετικό για τις φιλικές σου σχέσεις και τα σχέδιά σου, παρά τον ενθουσιασμό σου με τα καινούργια πράγματα που θα βρεθούν στο δρόμο σου. Μπορεί ακόμη να μη βλέπεις πού θα οδηγήσουν οι κινήσεις που κάνεις, όμως εμφανίζονται καινούργιες διέξοδοι στα θέματα που σε απασχολούν ερωτικά και οικονομικά. Το θέμα είναι ότι τώρα γίνεται ένα άνοιγμα, αλλά η βαλίτσα τραβάει αρκετά μακριά. Η αναδρομή της Αφροδίτης, το Σάββατο, ανακινεί φοβίες και παλιά αισθήματα ανικανοποίητου που σχετίζονται με τα ερωτικά σου, αλλά και τη δημιουργικότητα και αυτοέκφρασή σου, τόσο σε φιλικό όσο και σε επίπεδο επαγγελματικών συνεργασιών. Τα καλά νέα είναι ότι σίγουρα θα σε βοηθήσει να καθαρίσεις το τοπίο της προηγούμενης διετίας. Τα όκι τόσο καλά νέα ότι μπορεί να «γκριζάρει» τις γραμμές ανάμεσα σε φιλία, έρωτα, παρελθόν και μέλλον και να σε οδηγήσει σε περιέργες επιλογές.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Ψιλό κόσκινο σε σπίτι και δουλειά

Σιγά-σιγά αρχίζεις να το παίρνεις απόφαση ότι οι αλλαγές σε σπίτι και δουλειά τείνουν προς το μόνιμο – σε βοηθάνε να το συνειδητοποιήσεις και τα γεγονότα, είναι η αλήθεια. Επειδή αυτές δεν αφήνουν ανεπηρέαστα τα οικονομικά σου, καλό θα ήταν να είσαι ανοιχτός και σε πιο «εξωτικές» προτάσεις από ό,τι συνήθως για να βγεις από τη δύσκολη θέση, χωρίς όμως να πιστέψεις σε «μαγικές» λύσεις. Πάντως η αναδρομή της Αφροδίτης το Σάββατο υπογραμμίζει ότι ετοιμάζεσαι για σημαντική αλλαγή πορείας και χώρου. Η αναστάτωση στα επαγγελματικά-οικονομικά σου επηρεάζει τη στάση σου απέναντι στους δικούς σου ανθρώπους, οικογένεια, σύ-

ντροφο και φίλους. Ίσως όμως το κόσκινο από το οποίο περνάς ό,τι σου συμβαίνει είναι υπερβολικά ψιλό. Άλλωστε, παρ' όλα αυτά, η διάθεσή σου είναι σίγουρα προς το εξωστρεφές και εσύ σίγουρα έτοιμος να βρεις καινούργιες ασχολίες και ανθρώπους που θα σε βοηθήσουν επιτέλους να περάσεις καλά και να σταθεροποιήσεις την καθημερινότητά σου.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Καινούργια επικοινωνιακή αντίληψη και υψηλοί τόνοι

Καλό θα ήταν στην αρχή της εβδομάδας να βάλεις λίγο νερό στο κρασί σου, στις κουβέντες σου και τις συναλλαγές σου. Βλέπεις κάποια πράγματα με ιδιαίτερη καθαρότητα, στον ευρύτερο συγγενικό σου κύκλο, στη δουλειά σου, στη σχέση σου. Το να θέλεις να τα μοιραστείς έτσι απλά είναι απόλυτα φυσιολογικό, για να βάλεις πέντε πράγματα που σε ταλαιπωρούν στην καθημερινότητά σου στη θέση τους. Δεν είναι όμως καθόλου βέβαιο ότι οι άλλοι θα σε καταλάβουν και θα το πάρουν τόσο καλά όσο εσύ. Η αναδρομή της Αφροδίτης, το Σάββατο, σε ωθεί να αναδιαπραγματευτείς το θέμα της επικοινωνίας, από το τι πιστεύεις μέχρι και το πώς θα ήθελες να διασκεδάσεις και κυρίως το τι εικόνα τελικά δίνεις επαγγελματικά και κοινωνικά μέσα από τα λεγόμενά σου. Στα ερωτικά σου, ενώ θέλεις, τα πολύ ιδιωτικά ενσταντανέ, δύσκολα θα είναι ήρεμα και καλό θα ήταν να έχετε κόσμο ή ασχολίες γύρω σας για να αποφορτίζεται η ένταση.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Έξοδα και υπέρβαση ερωτικών περιορισμών

Αρκετά έξοδα φέρνει αυτή η εβδομάδα ή και ένα πιο γενικό φρένο στα έξοδά σου και στα χρήματα που μπαίνουν στο σπίτι, λόγω αλλαγών στη δουλειά σου ή τη δουλειά του συντρόφου σου. Το πράγμα έχει τον αντίκτυπό του και στην ψυχολογία σου που είναι απρόβλεπτη στην καλύτερη των περιπτώσεων. Οι οικονομικές σου συνεργασίες γενικά προετοιμάζονται για καλό ξεσκόνισμα με την αναδρομή της Αφροδίτης, το Σάββατο. Στα ερωτικά σου, υπάρχει ένας διχασμός ανάμεσα στις φοβίες σου για ό,τι αφορά το θέμα σχέση και τα πάρα πολλά σχετικά κουτάκια και προσδοκίες σου και στην ίδια την επιθυμία σου να είσαι και να περάσεις καλά με κάποιον άνθρωπο. Και εδώ, η αναδρομή Αφροδίτη θα σου δείξει ότι αυτά που σκέφτεσαι και πιστεύεις είναι ορισμένες φορές πολύ στενά για να χωρέσουν πιο ειλικρινείς και θεμελιώδεις επιθυμίες σου και τελικά και τον ίδιο τον έρωτα. Δεν χρειάζεται να κινείσαι μεταξύ πλήρους εθελουθυφίας και απόλυτης επίκρισης.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Οικειότητα, συντροφικότητα και κοινό ποτόφολι στο μικροσκοπιο

Ετοιμάζεσαι να ξεθάψεις το τσεκούρι του πλέμου στις κουβέντες με το σύντροφό σου και τους συνεργάτες σου στην αρχή της εβδομάδας και μπορείς να πεις εύκολα πολλά πράγματα, ειλικρινά μεν, τη λάθος στιγμή δε. Με την πάροδο των ημερών συνειδητοποιείς ότι το θέμα ξεκινάει από τα περιθώρια που έχεις δώσει εσύ ο ίδιος κι ότι αυτά που επέλεξες να πεις ή όκι έχουν παίξει σημαντικό ρόλο στο μπερδεμα που βιώνεις καθημερινά. Η αναδρομή της Αφροδίτης στο Σάββατο, στον έβδομο ηλιακό σου οίκο, ετοιμάζεται να σου αλλάξει τον τρόπο που βλέπεις τον εαυτό σου μέσα στις σχέσεις και να σε βοηθήσει να κάνεις διορθωτικές δράσεις όπου ο καθρέφτης δεν είναι και πολύ κολακευτικός. Ετοιμάζεσαι να ασχοληθείς με το ζήτημα του «μοιράσματος» σε επίπεδο οικονομικό, σεξουαλικό και οικειότητας, για να καταλάβεις τελικά πού θέλεις να στέκεσαι σχετικά. Μπορεί προσωρινά να φαίνεται ότι οι εξελίξεις δεν σε ευνοούν, στην πραγματικότητα όμως αυτή είναι μια διαδικασία που θα έχει ευεργετικό αποτέλεσμα τους επόμενους μήνες.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Πολλή ενέργεια και ανάγκη για δημιουργικότερη διαχείριση

Η εβδομάδα ξεκινάει ιδιαίτερα δυναμικά, με τα επίπεδα ενέργειας σου να θέλουν οπωσδήποτε εκτόνωση και τη ζωή να σου προσφέρει μπόνους αγγαρείες και υποχρεώσεις για να τα δι-οχετεύσεις. Να προσπαθήσεις να βγάλεις όσο περισσότερα πράγματα μπορείς από τη μέση, για να αποφύγεις άγχος και νεύρα ακόμη κι αν τα πράγματα κινούνται με αργούς ρυθμούς. Κι αυτό, γιατί από το Σάββατο η Αφροδίτη με την αναδρομή της δημιουργεί αναστάτωση στην ερωτική κι επαγγελματική σου καθημερινότητα. Σου ζητά να δεις αν τελικά είσαι ευχαριστημένος με τον τρόπο που σχετίζεσαι σε όλα τα επίπεδα και να αναλάβεις επιτέλους να λύσεις τα ζητήματα που καθυστερείς. Παρά το ότι η διάθεσή σου θα είναι να πατήσεις μια ολική ανακαίνιση, καλό είναι να ακούσεις το κομμάτι που σου λέει να κρατήσεις τα προσχήματα, να κρατήσεις τον έρωτα και τη δημιουργικότητα και να αφαιρέσεις ό,τι απομένει με νυστέρι κι όχι με δυναμίτη.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Προς αναζήτηση αλχημικών ενώσεων

Τι γίνεται όταν ο έρωτας και τα προσωπικά σου θέλω συγκρούονται; Τι γίνεται όταν τα σχέδιά σου και η ανάγκη σου για δημιουργικότητα και ελευθερία δεν συμβαδίζουν; Όταν οι φίλοι σου δεν εγκρίνουν τις επιλογές σου; Τέτοιου τύπου πράγματα σου φαίνονται ασυμβίβαστα στην αρχή της εβδομάδας, όμως η πάροδος των ημερών σε προσγειώνει ελαφρώς και σου δείχνει ότι με σαφή όρια και ένα ρεαλιστικό προγραμματισμό, μπορείς να τα κρατήσεις όλα. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν αισθάνεσαι μηπεδμένος κι ότι γνωρίζεις πώς ακριβώς γίνεται αυτό. Πάντως η αναδρομή Αφροδίτη, από το Σάββατο, σπεύδει να σε βοηθήσει να δεις τι ρυθμίσεις χρειάζονται στην καθημερινότητα και τα σχέδιά σου για να εξασφαλίσεις ότι έχουν χώρο για τον έρωτα, τη δημιουργικότητα και φυσικά τη χαρά και την παιδικότητα. Απλά, σε πρώτη φάση περιμένεις αναταράξεις και αρκετές δεύτερες σκέψεις, μαζί με την εντύπωση ότι χάνεις τον εαυτό σου, με αφορμή είτε έναν άνθρωπο είτε δικές σου συνειδητοποιήσεις.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Ανοίγεις το φάκελο «καριέρα - οικογένεια»

Φαίνεται ότι η απόπειρα να ηρεμήσεις κάπως τα πνεύματα στο σπίτι και μέσα σου, μήπως και κατάφερνες να βρεις την πουχία σου, αποτυγχάνει πλήρως στην αρχή της εβδομάδας. Στην πορεία βέβαια η πρακτικότητά σου ή και το υπερβολικό άγχος υπερισχύουν και το παίρνεις απόφαση ότι αν δεν κοιτάξεις κατάματα αυτά που φοβάσαι και δεν θέλεις, προκοπή δεν γίνεται. Βοηθάει και το γεγονός ότι είσαι σε επικοινωνιακή περίοδο και σε μία μίνι ψυχανάλυση μπαίνεις με πρόφαση και τον καφέ ακόμη. Επίσης, η αναδρομή της Αφροδίτης, το Σάββατο, επιβραδύνει κάπως τους επαγγελματικούς ρυθμούς και σε αναγκάζει να δεις πού ακριβώς πήρες λάθος στροφή και βρέθηκαν ανικανοποίητος με το πώς έχεις στηθεί σε προσωπικό κι επαγγελματικό επίπεδο. Η ανάδρομη Αφροδίτη σε βοηθά να δεις την ανάγκη για αλλαγή σε θεμελιώδεις αντιλήψεις σου για το ζήτημα του γάμου, των παιδιών και της καριέρας σου και κυρίως ότι ασφάλεια και χαρά, αλλά και οικογένεια και δημιουργικότητα, δεν είναι αντώνυμα.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Πολλά λόγια προς κάλυψη αβεβαιότητας

Πυραυλοκίνητος ξεκινάς την εβδομάδα και με απολύτως καμία διάθεση να καθίσεις στα αυγά σου ή να διαπραγματευθείς έστω και μία οξεία από αυτά που θέλεις να πεις. Βέβαια στην πορεία συνειδητοποιείς ότι κατά βάθος γνωρίζεις ότι και ο τρόπος σκέψης σου και τα σχέδιά σου δεν είναι όσο αεροστεγή θέλεις να φαίνονται. Καλό θα ήταν λοιπόν να αποφύγεις σχετικά μαλωματάκια με τους φίλους σου και αντ' αυτού να ασχοληθείς με αυτά που έχεις αφήσει ανεπίπωτα. Εξάλλου, η αναδρομή της Αφροδίτης στον τρίτο ηλιακό σου οίκο, υπογραμμίζει ότι είναι καιρός να κάνεις κουβέντες που χρωστάς, με αδέρφια, οικογένεια, ομοϊδέατες. Κι αυτές θα σου αλλάξουν αρκετά αυτά που πιστεύεις για την επικοινωνία και του τι μπορείς να μάθεις μέσα από την ανταλλαγή ιδεών. Ευκαιρία είναι γιάντι προς το παρόν τα πράγματα βαίνουν σχετικά ομαλά στα οικονομικά και ερωτικά σου με τον παράγοντα απόλαυση και ασφάλεια σε μια ευπρόσδεκτη βραδυότητα.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Αμφιβολίες και εξέλιξη που είναι βραδύτερη από ό,τι θέλεις

Το οικονομικό, οι σχετικά βραδείες ρυθμοί που αυτό προχωράει στις συνεργασίες σου και σχετικά παθήματα του παρελθόντος, πάνε να σου υπονομεύσουν την αίσθηση κατεύθυνσης που βρήκες και τη βεβαιότητα ότι οι αλλαγές που κάνεις σε σπίτι και δουλειά είναι όντως αυτό που θέλεις. Ακόμη και τα ίδια σου τα σχέδια πάνε να σου φανούν περιοριστικά και οι φίλοι που σε στηρίζουν παρεμποδιστικοί. Τα έξοδα που κάνεις είναι αναπόφευκτα και η αλλαγή που περνάς μία ολόκληρη διαδικασία. Η Αφροδίτη, ανάδρομη από το Σάββατο, μπορεί να οξύνει περισσότερο την κρίση αυτή, κυρίως μέσω του οικονομικού, αλλά εντέλει θα σου δείξει ότι ο τρόπος που έχεις διαχειριστεί το χρήμα σου, τις δεξιότητές σου κι εντέλει τον εαυτό σου στο παρελθόν δεν είναι ο καλύτερος δυνατός. Ετοιμάζεσαι να μάθεις να διαπραγματευτείς καλύτερα, μέσα από μία νεοαποκτηθείσα αίσθηση αυτοαξίας, ώστε να μην καταλήγεις να υπονομεύεις τον εαυτό σου συναισθηματικά και οικονομικά στο «παζάρι» με ερωτικούς συντρόφους και συνεργάτες, απλά και μόνο από συνήθεια. **Α**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ
ΣΤΑ

ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΛΟΥΜΙΔΗΣ
Ελληνικός καφές
παραδοσιακός

1 ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

194 g

2.89€
■ 1 Kg = 14.90€

ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ελληνικός καφές
κρουασάν και
σοκολάτα γάλακτος

ΟΛΑ ΜΑΖΙ

85 g + 200 g + 100 g

2.81€
■ (μ. 1 Kg = 7.30€)

Οι τιμές ισχύουν για όλα τα καταστήματα Lidl. Τα προϊόντα διατίθενται μεμονωμένα.

www.lidl-hellas.gr

